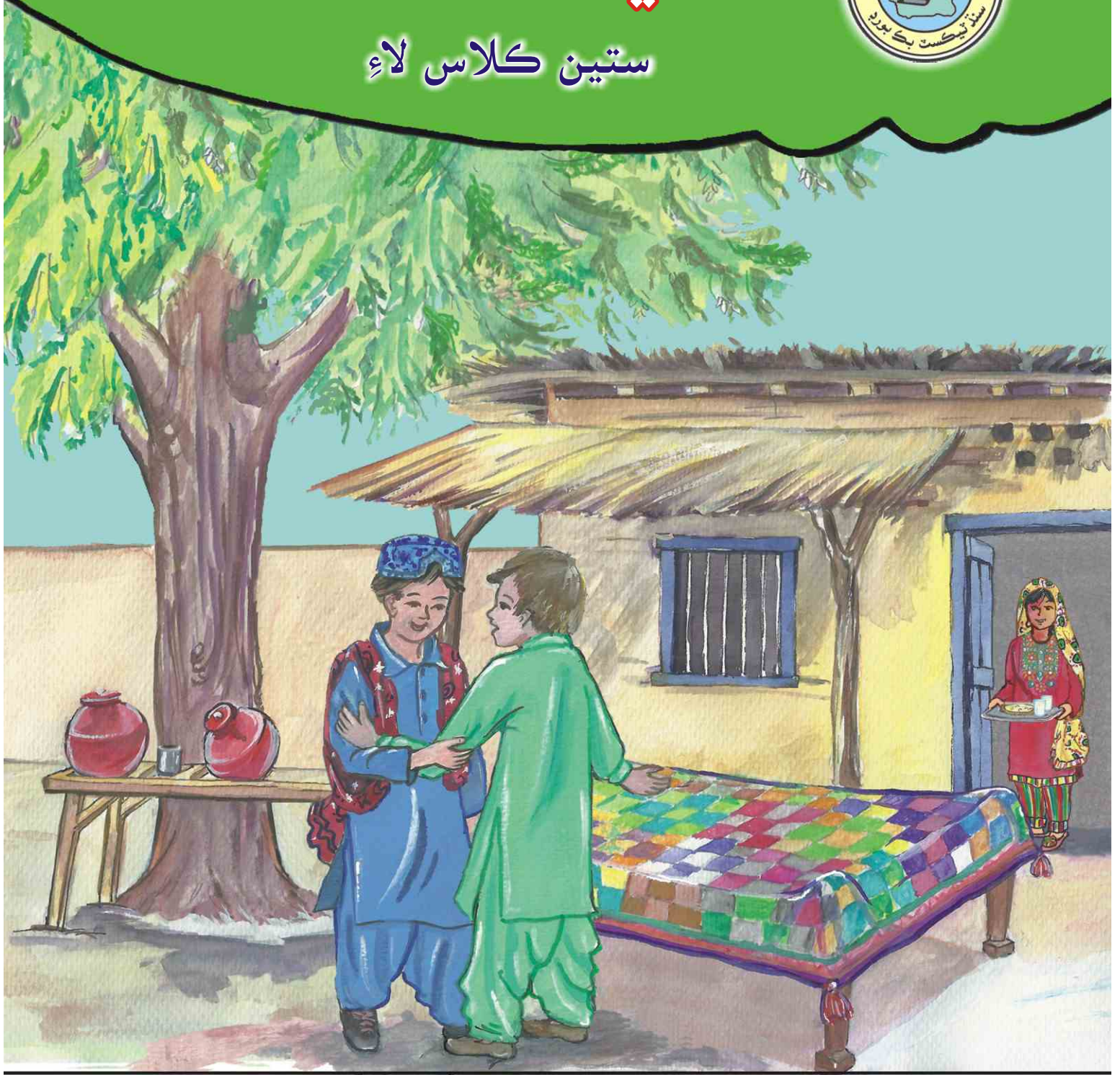

سنڌي ستون ڪتاب

ستين ڪلاس لاءِ

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

www.perfect24u.com

سنڌي ستون ڪتاب

ستين ڪلاس لاءِ

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو، سنڌ.

ڇپيندڙ:

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن. سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگيءَ واري کاتي جي مراسلي (نئين نصاب مطابق) No.SO(G-1) E&L/Curr:2014, Dated: 05-01-2016 موجب سنڌ صوبي جي سڀني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولر سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد پناڻ
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

ليکڪ:

سيد شير شاهه، فهميده چنا، شفيع محمد چانڊيو
ذڪيه شاهه، ناهيد اختر سومرو، حافظ غلام سرور ٻرڙو

ايڊيٽر:

ڊاڪٽر نور افروز خواجہ، پروفيسر سراج چنا
اويس ڀٽو، محمد اديس جتوئي

صوبائي جائزه ڪاميٽي:

ڊاڪٽر غلام علي الانا، شفيع محمد چانڊيو
محمد اديس جتوئي، تحسين ڪوثر انصاري

چترڪار:

ساجده يوسف

ڪمپيوٽر گرافڪس:

نور محمد سميجو

پروف ريڊنگ:

جمشيد احمد جوڻيجو

ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ:

عرفان علي سميجو

هي ڪتاب پريس ڪراچيءَ ۾ ڇپيو.

فهرست

صفحہ	عنوان	سبق	صفحہ	عنوان	سبق
51	اسٽيٽ بئنڪ	19	1	حمد (نظم)	1
54	محبت وطن جي (نظم)	20	3	پاڻ سڳورن وٽ علم جي اهميت	2
56	ڪوٽڙي بئراج	21	6	امام ابو حنيفه	3
60	نظم ۽ ضبط جي اهميت	22	9	نعت (نظم)	4
63	صحت جا دشمن	23	11	يومِ آزادي	5
66	بهار آيو..... (نظم)	24	14	رئيس غلام محمد خان پرڳڙي	6
68	قدرتي آفتن کان بچاءُ	25	17	قومي جهنڊو	7
71	فوت بال راند	26	21	عالم سڀ آباد ڪرين..... (نظم)	8
74	نوري ڄام تماچي	27	23	ابتدائي طبي امداد	9
77	اتحاد (نظم)	28	26	همدردي	10
79	ماحول جي گدلاڻ	29	29	اخلاقي قدر	11
83	رني ڪوٽ	30	32	سونا سونا سنگ (نظم)	12
86	پاڪستان جي تحريڪ ۾ عورتن جو حصو	31	34	هوائي جهاز جي ايجاد	13
89	سندو درياھ (نظم)	32	37	شهيد هوش محمد شيدي	14
91	مهاڻو	33	41	علم طبيعيات جي اهميت	15
94	قومي ٻڌي ۽ ثقافت	34	43	واه قُدرت رب ڪريم..... (نظم)	16
98	سڀڻ ۽ پَرڻ	35	45	شهيد حڪيم محمد سعيد	17
101	نوان لفظ	36	48	ڳوناڻي ۽ شهري زندگي	18

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. اُن جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائپي، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ورثي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي، نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊ ڪڙچ کان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سُڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي. اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو اُن صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو، جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردپاڻيون پورو پورو لاپ پرائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايو انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو

سکيا جي حاصلات

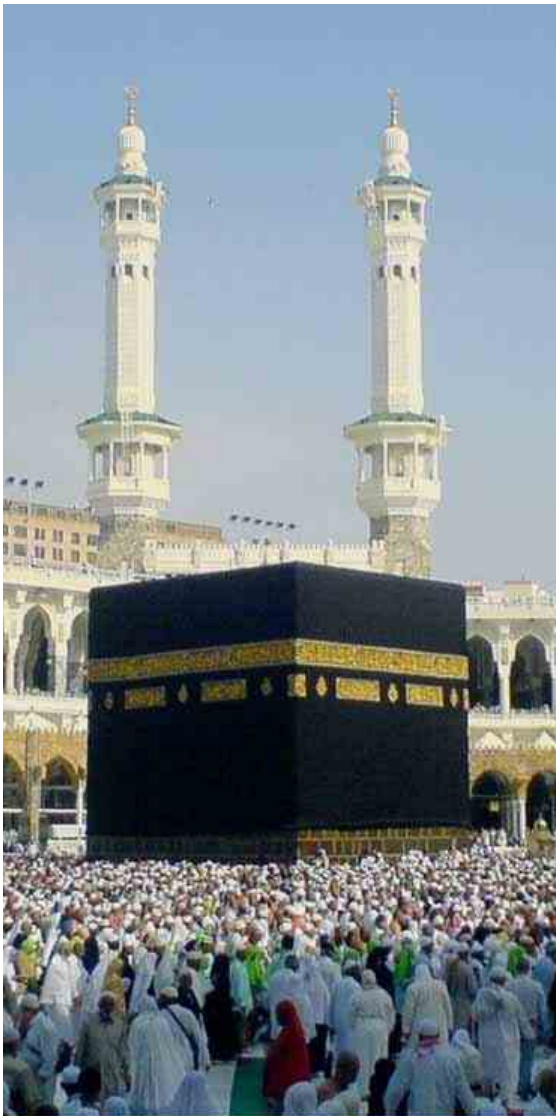
- الله پاڪ جي وڏائي ۽ هيڪڙائيءَ جو تصور سمجھڻ.
- حمد سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- لفظن ۽ اصطلاحن جي معنيٰ سمجھڻ.
- هر آواز لفظ ڳولڻ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مفت ورهاست لاءِ

سبق پهريون

حمد

الاهي! ڪرم ڪر اسان تي قرارِي،
آهيون اصل کان سڀ ڏکيا ۽ ڏوهاري.
ڏجنين دين ايمان پنهنجي ڪرم سان،
ڪسون قلب مان ڪوري ڪڍجنين ڪفاري.
ڏکن ڏوجهرن جي خزان ڪئي خرابي،
يلا آڻ ڪا سُڪ سندي نوبهاري.
نڪو خير جو ڪم ڪيوسون، خدايا!
گناهن ۾ گهاري، عمر سڀ گذاري.
چڱائيءَ جو رستو بتائج اسان کي،
ڪريون شال توبهه جي ثرتئون تياري.
آهيون غير واقف، نڪو سونهون ساڻي،
اڳيان پيچرا پيا، مٿان رات ڪاري.
عبادت سندن شوق ڏي تون اسان کي،
سنوارج سيڪارج هُنر سڀ هزارِي.
نمي تو اڳيان چئي ’قليج‘ اي خداوند!
ڪريون دل سان توبهه ۽ هر وقت زاري.

مرزا قليچ بيگ

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي ’حمد‘ بابت ڄاڻ ڏني وڃي.

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
 (الف) شاعر حمد ۾ ڪهڙين ڳالهين لاءِ دعا گهري ٿو؟
 (ب) هن حمد ۾ اوهان کي ڪهڙو شعر وڌيڪ وڻي ٿو، ۽ ڇو؟
 (ج) شاعر حمد جي آخري بند ۾ ڪهڙي دعا گهري آهي؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولي لکو:
 بتائج - پيچرا - خزان - ٿرئون - ڏوجهر
- 3- هيٺ ڏنل اصطلاحن جي معنيٰ لکو:
 قلب مان ڪس ڪورڻ - عمر گهارڻ - توبه ڪرڻ
- 4- قراري، ڏوهاري، ڪفاري، هر آواز لفظ آهن، جن کي قافيو به چئبو آهي.
 اوهان حمد مان اهڙا ٻيا لفظ ڳولي لکو.
- 5- حمد جا هيٺ ڏنل بند مڪمل ڪريو:
 * ڏجن دين ايمان پنهنجي گرم سان،
 ڪوري ڪڍجن ڪفاري.
 * چڱائيءَ جو رستو بتائج اسان کي،
 ڪريون شال توبه
- ياد رکو ته: الله تعاليٰ جي نالي پٺيان 'جل شانه' يا 'جل جلاله' لفظ چوڻ گهرجي.

مرزا قليچ بيگ، تندي ٺوڙهي حيدرآباد ۾، 17 آڪٽوبر، 1853ع ۾ ڄائو ۽ 3 جولاءِ، 1929ع ۾ وفات ڪئي. مرزا صاحب سنڌي ادب ۾ نمايان حيثيت رکي ٿو.

سکيا جي حاصلات

- علم جي اهميت کان آگاهه ٿيڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- اسم جي قسمن جو ورجاءُ ڪرڻ.
- علم بابت گفتگو ڪرڻ.
- چوڻيون پڙهڻ ۽ لکڻ.
- مختصر مضمون لکڻ.

پاڻ سڳورن وٽ علم جي اهميت

دنيا جي هر تهذيب ۾ علم کي وڏي اهميت حاصل آهي. علم انسان کي صحيح انسان بڻائي ٿو. علم سان انسان بامقصد زندگي گذاري ٿو. علم انسان ۽ حيوان ۾ فرق ظاهر ڪري ٿو.

انسان ذات جا وڏي ۾ وڏا محسن، حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم هميشه اها هدايت ڪندا رهندا هئا ته: ”پنهنجي سموري زندگي علم حاصل ڪرڻ ۾ گذاريو.“ اسين ڄاڻون ٿا ته، ڪنهن به سماج جي سڌاري لاءِ مردن توڙي عورتن کي پنهنجون ذميواريون پوريون ڪرڻيون پونديون آهن. مردن ۽ عورتن کي نه رڳو پنهنجي پر ڪٽنب جي پلائيءَ ۽ بهتريءَ لاءِ به ڪم ڪرڻو پوندو آهي، بلڪ

ڪين پوري سماج لاءِ پڻ ان ڏس ۾ اهڙي ڪوشش ڪرڻي پوندي آهي. انڪري مرد توڙي عورت جو پڙهيل ڳڙهيل هئڻ ضروري آهي. پڙهيل ڳڙهيل ماڻهو ڪيترن ئي مسئلن کي سولائيءَ سان حل ڪري سگهن ٿا. جديد دنيا ۾ اهي ئي ملڪ ترقيءَ تي آهن، جن ۾ مرد ۽ عورتون پڙهيل آهن. اسان جي پياري نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن اڄ کان چوڏهن سَو سال اڳ علم جي اهميت کي هيئن بيان فرمايو آهي:

(1) علم حاصل ڪرڻ، هر مسلمان مرد ۽ عورت تي فرض آهي.

(2) علم پرايو، پينگهي کان قبر تائين.

مفت ورهاست لاء

حضور اڪرم صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جي نظر ۾ علم حاصل ڪرڻ، اسلام جي بنيادي رُڪنن: توحيد، نماز، روزي، زڪوات ۽ حج وانگر اهم آهي. علم حاصل ڪرڻ سان ڪيترائي ديني ۽ دنياوي فائدا حاصل ٿين ٿا.

پاڻ سڳورن اُن انسان کي ڀلو سڏيو آهي، جيڪو پاڻ علم سڳي ٿو ۽ ٻين کي به سيکاري ٿو. پاڻ سڳورن علم حاصل ڪرڻ لاءِ تڪيد ڪندي هيئن به فرمايو آهي ته: ”علم پرايو، ان لاءِ اوهان کي چين چو نه وڃڻو پوي.“ اڄ کان چوڏهن سَو سال اڳ سفر جون ڪي سهولتون ميسر نه هيون. اُن زماني ۾ اهڙي تڪيد ڪرڻ مان اهو ثابت ٿئي ٿو ته، انسان ذات جي سڌاري ۽ ترقيءَ جو اهم ذريعو فقط علم ئي آهي.

پاڻ سڳورا، ٻين مذهبن جي عالمن جي به عزت ڪندا هئا. بدر جي جنگ ۾ جڏهن مڪي جا ڪي مشرڪ ’جنگي قيدي‘ ٿي آيا ته انهن مان پڙهيل قيدين کي فرمايائون ته: ”اوهان مان جيڪو قيدي ڏهن مسلمانن کي لکڻ پڙهڻ سيکاريندو، ان کي آزاد ڪيو ويندو.“

حضور اڪرم صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم، انسان ذات جا سڀ کان وڏا معلم آهن. سندن فرمان آهي ته: ”آءٌ علم جو شهر آهيان ۽ علي ڪرم الله وجهه اُن جو دروازو آهي.“

بيبي عائشه رضي الله عنها کان روايت آهي ته ”پاڻ سڳورن جي سڄي حياتي انسان ذات کي علم سيکاريندي گذري.“ اهو ئي سبب آهي، جو انساني زندگيءَ جي هر شعبي بابت پاڻ سڳورن جون هدايتون ۽ ارشاد موجود آهن.

اسان کي جڳائي ته ٻنهي جهانن جي سردار حضرت محمد صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جي ڏنل تعليم تي عمل ڪريون. علم حاصل ڪرڻ ۾ پنهنجي حياتي گذاريون ۽ علم سڳي پنهنجي وطن کي ترقي وٺايون.

سچ ته، علم انسان جي ٽين اک آهي. هنن ٻن اکين سان ته اسين ڏسون وائون ٿا، پر علم جي اک اسان کي سچ ۽ ڪوڙ، سني ۽ خراب، نيڪي ۽ بدئيءَ، حق ۽ ناحق جي پرک ۽ سچاڻپ ڪرائي ٿي. علم، انسان کي پاڻ سچاڻڻ سان گڏ پنهنجي رب کي سچاڻڻ جي به ساڃاهه ڏئي ٿو.

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پاڻ سڳورن جن علم بابت ڇا فرمايو آهي؟
 (ب) جنگ بدر ۾ قيد ٿي آيل پڙهيل قيدين کي پاڻ سڳورن ڇا فرمايو هو؟
 (ج) پاڻ سڳورن علم جو دروازو ڪنهن کي سڏيو آهي؟
 (د) انسان ذات جو سڀ کان وڏو معلم ڪير آهي؟
 (و) بيبي عائشه ڇا پاڻ سڳورن جي باري ۾ ڇا فرمايو آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

بخيل - بيدار - ساڃاهه - وحي - غرور - شعور

3- هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
عالم		بدي	
سچ		جنگ	
ترقي		صحيح	

4- عام شين، نالن ۽ جاين کي 'اسم عام' چئبو آهي ۽ خاص نالن، شين ۽ جاين کي 'اسم خاص' چئبو آهي. هيٺين لفظن مان اسم عام ۽ اسم خاص کي ڌار ڪري لکو:

انسان - پينگهو - بدر - معلم - چين - مشرڪ

5- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) انسان جي ٽين اک آهي.
 (ب) پاڻ سڳورن جي سڄي انسان ذات کي سڪاريندي گذري.
 (ج) علم انسان کي سڃاڻڻ سان گڏ پنهنجي کي سڃاڻڻ جي ساڃاهه سڪاري ٿو.

6- علم جي اهميت بابت ڏهه جملا پنهنجي نوٽ بڪ ۾ لکو.

7- علم جي موضوع تي ٻه دوست پاڻ ۾ گفتگو ڪريو.

سکيا جي حاصلات

- اسلامي مشاهير بابت ڄاڻڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- حرف جو استعمال ڪرڻ.

سبق ٽيون

امام ابو حنيفهؒ

اسان سڀني کي معلوم آهي ته قرآن شريف، آخري نبي حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن تي، عربي ٻوليءَ ۾ نازل ٿيو. پاڻ سڳورا عربستان جا رهاڪو هئا. اتي جي ماڻهن جي مادري ٻولي عربي هئي.

اصحاب سڳورن کي قرآن پاڪ کي سمجهڻ لاءِ، عربي ٻوليءَ کان سواءِ ٻي ڪنهن ٻوليءَ جي ڄاڻ جي ضرورت محسوس ڪانه ٿي، ويتر پيغمبر سڳوريءَ جي کين صحبت ۽ زيارت نصيب ٿي. تنهنڪري کين قرآن پاڪ کي سمجهڻ ۾ وڌيڪ سولائي ٿي. ان سلسلي ۾ کين ڪا ڏکيائي ٿيندي هئي ته رسول پاڪءَ کان پڇي وٺندا هئا.

جيئن جيئن اسلام جو پيغام، عربستان جون حدون اورانگهي اڳتي وڌڻ لڳو ته عجمي ماڻهن لاءِ قرآن شريف جي سکيا، اصول، قاعدا ۽ تعليم کي سمجهڻ اوکو ٿي پيو. تڏهن اها ضرورت محسوس ڪئي وئي ته اسلامي تعليمات سمجهائڻ لاءِ ماڻهن کي سندن ٻولين ۾ قرآن شريف سمجهايو وڃي. اها خدمت مجتهدن ڪئي، جن جو اڳواڻ عجمي نسل مان امام ابو حنيفهؒ هو. مجتهد، ان عالم کي چئبو آهي، جيڪو قرآن شريف ۽ حديث مان مسئلن کي، سولي نموني سمجهائي سگهي.

امام ابو حنيفهؒ جو اصل نالو نعمان بن ثابت هو. پاڻ عراق جي شهر ڪوفي ۾، 80 هجريءَ ۾ ڄائو هو. ابو حنيفهؒ سندس ڪُنيت يا سڃاڻپ هئي. امام ابو حنيفهؒ جو ڏاڏو ’زوطا‘ اسلام کان اڳ واري سنڌ جي نقشي جي خيال کان، سنڌي هو. حضرت علي ڪرم الله وجهه جي هٿ تي امام ابو حنيفهؒ جي پيءُ اسلام قبول ڪيو. امام ابو حنيفهؒ، مسلم اُمت جو هڪ وڏو امام ۽ عالم ٿي گذريو آهي. هيءُ پهريون عالم آهي، جنهن قرآن شريف کي فارسيءَ ۾ ترجمي ڪرڻ جي فتويٰ ۽ اجازت ڏني. اُن ڪري ٻين ٻولين ۾ ترجمي جي ذريعي، قرآن پاڪ کي سمجهڻ لاءِ وڏي آساني پيدا ٿي.

قرآن پاڪ عربي ٻوليءَ ۾ لٿو، ۽ رسول پاڪ جن به عربي ٻولي ڳالهائيندا هئا، انڪري مسلمان امت تي عربي ٻولي ڄاڻڻ ضروري آهي ته جيئن اهي قرآن شريف جي تلاوت ڪري، ان جي معنيٰ سمجهي سگهن. قرآن پاڪ جي ترجمي جو مکيه مقصد اهو وڃي بيٺو ته قرآن شريف جي ٻوليءَ کي سمجهڻ ۾ مهارت حاصل ٿئي ۽ ان جي برڪت سان هر مسلمان قرآن پاڪ جي عظمت ۽ فائدين کان واقف ٿئي.

جڏهن اسلام مختلف ملڪن ۾ پکڙيو ۽ قرآن شريف جي قاعدن ۽ قانونن يعني شريعت موجب فيصلن ٿيڻ لڳا ته ان وقت قرآن پاڪ جي روشنيءَ ۾ اسلامي قانونن جي ضرورت ٿي. ان ڏس ۾ سڀ کان اوليت امام ابو حنيفه جي ’حنفي فقه‘ يعني اسلامي قانونن جي امام ابو حنيفه واري سمجهاڻيءَ کي حاصل آهي. امام ابو حنيفه جي شاگردن ۾ قاضي ابو يوسف ۽ امام محمد شيباني وڏا عالم ۽ فقيه ٿي گذريا آهن.

اسلامي فقه جي ٻئي وڏي عالم ۽ فقيه امام مالڪ پڻ سندن علمي مرتبي جو ذڪر ڪيو آهي. امام ابو حنيفه، عراق جي حاڪم خليفه منصور عباسي جي آڇ تي سندس ڪوفي شهر جي قاضي ٿيڻ کان انڪار ڪيو. جنهن تي کيس قيد ڪيو ويو. هو حاڪم جي آڏو نه جھڪيو ۽ قيد ۾ ئي 150 هجريءَ ۾، وفات ڪيائين. کيس بغداد ۾ دفن ڪيو ويو.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) امام ابو حنيفه جو اصل نالو ڇا هو؟
- (ب) امام ابو حنيفه ڪٿي ڄائو؟
- (ج) قرآن شريف کي ٻين ٻولين ۾ ترجمي ڪرڻ جي اجازت ۽ فتويٰ ڪنهن ڏني؟
- (د) امام ابو حنيفه اسلامي قانونن جي جيڪا سمجهاڻي ڏني، ان کي ڇا ٿو سڏجي؟
- (هه) امام ابو حنيفه جي شاگردن ۾ ڪهڙا وڏا عالم ٿي گذريا آهن؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

عبارت - صحبت - عجمي - مجتهد - مهارت

لفظ	ضد
آخري	
آسان	
اوکو	
انڪار	
حاڪم	
سولائي	

- (الف) قرآن شريف جي قاعدن يا اسلامي قانونن کي چئبو آهي.
- (ب) فقہ حنفيءَ جو امام آهي.
- (ج) امام ابو حنيفه هجري ۾ وفات ڪئي.
- (د) هيءُ پهريون عالم آهي، جنهن قرآن شريف کي ۾ ترجمي ڪرڻ جي فتويٰ ۽ اجازت ڏني.
- (ه) امام ابو حنيفه بغداد جي خليفي جي آڇ تي ڪوفي شهر جو قاضي ٿيڻ کان انڪار ڪيو.
- (و) هو جي آڏو نه جھڪيو ۽ قيد ۾ ئي ۾ وفات ڪيائين.

اوهان اهي لفظ پنهنجن جملن ۾ استعمال ڪريو.

سڪيا جي حاصلات

- نبي پاڪ جي واکاڻ ڪرڻ.
- نعت کي سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولڻ.
- هر آواز لفظ ڳولي لکڻ.

سبق چوٿون

نعت

سَوَ شڪر صاحب سندا، سردار آيو منجهه عرب،
حمد هاديءَ کي، هنئين جو هار آيو منجهه عرب.

ڪُل نبي جنهن نور جون خبرون ڪندا ويا خلق سان،
سو سچو سيد ڪري سينگار آيو منجهه عرب.

مُهڙ مڙني مرسلن، محبوب، مشفق، مهربان،
مير مُرسل، مصطفيٰ، مختيار آيو منجهه عرب.

مُند مڙوئي مينهن جي، جنهن دم وسي، تنهن ويل وَس،
لائي جُهڙ ڦڙ جا بجا، جُهونجهاڙ آيو منجهه عرب.

ٿيو مُلاقاتي سان مالڪ، مصطفيٰ معراج رات،
دم اندر اونهو ڏسي اسرار آيو منجهه عرب.

آسيون ”احمد“ رکي، آخر هليو پاسي عجيب،
پير پنبڙين مان ڪري پينار آيو منجهه عرب.

حاجي احمد ملاح

ياد رکو: جڏهن به نبي سڳوري جو نالو اچي ته صَلِّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم ضرور پڙهو.

مشق

- 1 هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) هيءَ نعت ڪهڙي شاعر لکي آهي؟
(ب) هن نعت ۾ شاعر رسول پاڪجي شان ۾ ڪهڙا ڪهڙا لفظ استعمال ڪيا آهن؟
- 2 * هيءَ نعت زباني ياد ڪريو.
* هيءَ نعت ڪورس ۾ سر ۽ لئه سان پڙهي ٻڌايو.
- 3 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:
شڪر - هادي - پينار - مختيار - اسرار - جهونجهار - مُرسل
- 4 'سينگار' ۽ 'هار' هم آواز لفظ آهن. توهان اهڙا ٻيا هم آواز لفظ نعت مان ڳولي لکو.
- 5 هيٺ ڏنل ست ۾ سو، سچو، سيد ۽ سينگار لفظ 'س' سان شروع ٿين ٿا. اهڙن لفظن جي استعمال کي 'تجنيس حرفي' چئبو آهي.
سو سچو سيد، ڪري سينگار آيو منجهه عرب.
* اوهان هن نعت مان تجنيس حرفي جا ڪي ٻه مثال ڳولي لکو.
- 6 هيٺ ڏنل لفظن جا هم معنيٰ لفظ لکو:

..... مُند	 محبوب	 حمد
..... آخر	 مينهن	 هادي

مولوي حاجي احمد ملاح، بدين جو رهاڪو هو. هن، قرآن شريف جو سنڌي زبان ۾ منظوم ترجمو ڪيو، جيڪو 'نورالقرآن' جي نالي سان مشهور آهي. سندس ڪلام ۾ تجنيس حرفي ڪمال جي آهي.

- قومي ڏهاڙن بابت ڄاڻڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- ساڳي معنيٰ وارا لفظ لکڻ.
- مفرد لفظن بابت ڄاڻڻ.

يومِ آزادي

دنيا ۾ انسانن، معاشرتي زندگيءَ جا ڪيترائي اصول، ريتيون رسمون ۽ خوشيءَ توڙي غميءَ جا ڏهاڙا مقرر ڪري ڇڏيا آهن. هو اهي ڏينهن پنهنجي پنهنجي انداز سان ملهائي خوشيءَ يا غم جو اظهار ڪندا آهن. اهڙن ڏهاڙن ۾ ڪي ڏينهن مذهبي حوالي سان ملهائبا آهن ته ڪن جو واسطو سماجي ۽ تاريخي حوالن سان هوندو آهي. اهڙا قومي ڏينهن يا تهوار، قومن جي تاريخ ۾ وڏي اهميت وارا ٿين ٿا.

اسان جي ملڪ پاڪستان ۾ پڻ اهڙا ڏينهن مقرر تاريخن تي هر سال ملهايا ويندا آهن. انهن ڏينهن مان هڪ ڏينهن ’يومِ آزادي‘ جو آهي، جيڪو 14 آگسٽ تي هر سال وڏي ڌام ڌوم سان ملهايو ويندو آهي.

14 آگسٽ، اسان پاڪستانين لاءِ اهڙو هڪ عظيم ڏينهن آهي، جنهن ڏينهن تي پاڪستان جي نالي سان هڪ نئون ملڪ، دنيا جي نقشي تي اُڀريو. ان ڏينهن، قائد اعظم محمد علي جناح جي اڳواڻيءَ ۾ وڏي جدوجهد ۽ قربانين کان پوءِ هڪ آزاد ۽ خودمختيار ملڪ جي صورت ۾ اسان کي نصيب ٿيو.

پاڪستان جي بانيءَ قائد اعظم محمد علي جناح، پنهنجي پهرئين قومي خطاب ۾ سخت محنت، اتحاد ۽ ڪامل يقين جي متعلق تاڪيد ڪندي، هڪ نئين عزم سان بنا ڪنهن ذات پات جي فرق جي، مذهبي مت پيد کان سواءِ، ملڪي سلامتي ۽ خوشحاليءَ لاءِ جدوجهد ڪرڻ جو فرمان جاري ڪيو. قائد اعظم محمد علي جناح، پاڪستان جي سمورن رهواسين کي پنهنجي ذاتي زندگي، آزاديءَ سان گذارڻ ۽ مذهبي توڙي سماجي مسئلن ۾ خودمختيار رهڻ جو پڻ يقين ڏياريو.

اسين يومِ آزاديءَ کي، سرڪاري توڙي خانگي طرح تي وڏي جشن طور ملهائيندا آهيون. وفاقي سرڪار پاران هن ڏينهن جي شروعات ايڪيتاليهه ٽوبن جي سلاميءَ ۽ قومي جهنڊي ڦڙڪائڻ سان ڪئي ويندي آهي. هن ڏينهن تي سمورين سرڪاري آفيسن، اسڪولن، اسپتالن ۽ گهرن وغيره تي قومي جهنڊو ڦڙڪايو ويندو آهي.

هن ڏينهن تي اسان جي ملڪ جا رهواسي رنگ برنگي ڪپڙا پائي، پنهنجي قائد ۽ پاڪستان جي بانيءَ جي مزار تي حاضري ڀريندا آهن. اسڪولن، ڪاليجن ۽ عوامي ميڙن ۾ مٺايون ورهايون وينديون آهن. پوري ملڪ کي پاڪستاني پرچم وارين جهندين ۽ جھالرن سان سينگارڻو ويندو آهي. گهرن توڙي آفيسن تي چراغان ڪيو ويندو آهي. وڏا وڏا ميڙ گڏ ٿي آزاديءَ جي اهميت کي اجاگر ڪري، وطن سان محبت جو عزم ورجائيندا آهن. يومِ آزاديءَ وارو جشن سڄو ڏينهن جاري رهندو آهي. اسڪولن ۽ ڪاليجن جي شاگردن لاءِ مارچ پاسٽ ۽ تقريري توڙي راندين جا مقابلا ڪرائڻ جو پڻ بندوبست ڪيو ويندو آهي.

هن ڏينهن تي اخبارن جا خاص نمبر ڪڍي، قومي سورمن کي خراج تحسين پيش ڪيو ويندو آهي. ان کان سواءِ قومي سورمن جون تصويرون ڏيئي، تاريخ ورجائي، نئين نسل کي آگاهه ڪيو ويندو آهي. اخباري اشتهارن ۽ مضمونن ۾ آئيندي لاءِ پيغام ڏنل هوندو آهي ته ملڪ کي ترقي يافتہ ۽ خوشحال بنائڻ لاءِ ڪهڙا ڪهڙا قدم کڻڻ گهرجن. هي ڏينهن اسان پاڪستانين لاءِ وڏي اهميت ۽ سرهائيءَ جو ڏينهن آهي. اسان کي هن ڏينهن تي ملڪ جي ترقيءَ ۽ واڌاري جو عزم ورجائڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) قائداعظم محمد علي جناح، قوم کي پنهنجي پهرئين خطاب ۾ ڪهڙو پيغام ڏنو؟
- (ب) قائداعظم پاڪستان جي سمورن رهواسين کي ڪهڙو يقين ڏياريو؟
- (ج) يومِ آزادي جي شروعات ڪهڙي ريت ڪئي وڃي ٿي؟
- (د) 14 آگسٽ تي اخبارن جي خاص نمبرن ۾ نئين نسل لاءِ ڪهڙو مواد ڏنو ويندو آهي؟
- (هه) اسان کي پنهنجي ملڪ جي ترقي لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
تھوار		
اتحاد		
مت پيد		
چراغان		
عظيم		

-3 هيٺين لفظن جا ساڳي معنيٰ وارا لفظ لکو:

آزادي
 ريتيون
 تاڪيد
 پيغام
 خوشحالي

-4 اسين پيا ڪهڙا ڪهڙا ڏينهن يادگار طور ملهائيندا آهيون؟

ياد رکو ته: آزاد پاڪستان ۾ رهندڙ هر ڪنهن کي پنهنجي مذهبي عقيدي موجب ڏينهن ملهائڻ جي پوري آزادي آهي.

استاد لاءِ هدايت: استاد ٻارن کي مفرد لفظن جي مفهوم جي آگاهي ڏئي.
 جيئن: چوڪر - گهر ۽ ڪتاب وغيره.

- سنڌ جي شخصيتن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- رئيس غلام محمد پرڳڙي جي خدمتن بابت آگاهي حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- هر معنيٰ لفظ لکڻ.
- مختصر نوٽ لکڻ.

رئيس غلام محمد خان پرڳڙي

وطن جي آزاديءَ، خوشحاليءَ ۽ ترقيءَ لاءِ جن عظيم انسانن جدوجهد ڪئي انهن مان رئيس غلام محمد خان پرڳڙي به هڪ هو. هي نامور انسان، ڪوٽ غلام محمد جي ’ڊينگاڻ‘ نالي ڳوٺ ۾ سن 1881ع ۾ ڄائو هو. اهو ڳوٺ ميرپورخاص ضلعي ۾ آهي. سندس پيءُ جو نالو رئيس ولي محمد خان هو. ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺ ۾ ورتائين. پوءِ حيدرآباد جي گورنمينٽ هاءِ اسڪول ۽ سنڌ مدرسه السلام ڪراچيءَ ۾ داخل ڪيو ويو. هو اعليٰ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ علي ڳڙھ پڻ ويو، اتي ڪجهه عرصو رهڻ کان پوءِ وڌيڪ تعليم جاري رکڻ لاءِ انگلنڊ روانو ٿيو، جتان بئريسٽريءَ جو امتحان پاس ڪري وطن واپس وريو.

ولايت مان موٽڻ کان پوءِ حيدرآباد ۾ وڪالت شروع ڪيائين. جيئن ته سندس تعلق زميندار خاندان سان هو، تنهنڪري وڪالت ڇڏي، جديد طريقن سان زمينون آباد ڪرائڻ شروع ڪيائين. زرعي مشينريءَ جو استعمال ۽ سڃاڻپ ڪرائڻ واري هن باشعور زميندار، سنڌ جي ٻين آبادگارن کي پڻ زراعت جي نون طريقن کي ڪتب آڻڻ لاءِ آماده ڪيو. هيءُ سنڌ جو پهريون آبادگار هو، جنهن ڪپهه جو ڪارخانو پڻ قائم ڪيو.

رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪيترائي سال ممبئي ڪائونسل جو ميمبر به ٿي رهيو، جتي ملڪي ماڻهن جي پلي لاءِ ڪيتريون ئي ڪارائتيون رٿون پاس ڪرايائين. هُو سرڪاري عملدارن جي رسائي ۽ سفارش جي خلاف هو، جنهن جي پاڻ پٽڻ لاءِ سرڪاري مخالفت جي باوجود ڪميشن مقرر ڪرايائين.

هُو وڏو بهادر ۽ همت وارو انسان هو، انگريز سرڪار پاران مقرر ڪيل ڪنهن به آفيسر جي پرواهه نه ڪندو هو. سندس دوستن ۾ سيٺ هرچند راءِ وشنڊاس ۽ سيٺ غلام علي ڇاڳلا ڪراچيءَ وارو ذڪر ڪرڻ جوڳا آهن.

رئيس غلام محمد خان پرڳڙي، ممبئي ڪائونسل ۾ غريب مسلمانن جي تعليم لاءِ 'سيس بل' جي رٿ پيش ڪئي، جنهن موجب هر هڪ زميندار کان هڪ رپئي پٺيان سرڪاري ڍل تي ان وقت جون ٽي پايون يا هڪ پئسو تعليم لاءِ وصول ڪرائڻيون هيون، پر ڪن زميندارن ان رٿ کي پاس ٿيڻ نه ڏنو. تنهنڪري غريب مسلمانن جا ٻار مفت تعليم حاصل ڪرڻ واري سهوليت کان محروم رهجي ويا. کيس زندگيءَ جي آخري گهڙيءَ تائين هن ڳالهه جو ارمان رهيو. حيدرآباد جي نئشنل ڪاليج ڪولراڻڻ ۾ به سندس وڏو هٿ هو. جنهن لاءِ ممبئي سرڪار جي گورنر کان خصوصي اجازت حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجون ذاتي ڪوششون ورتائين. ان ڪاليج جي بورڊ جو پهريون صدر هئڻ جو اعزاز به کيس ئي حاصل آهي.

رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪيترن ئي غريب شاگردن جي ڳجهه ڳوهه ۾ مالي مدد پڻ ڪندو هو. پاڻ ڪيترين ئي اخبارن جي مالي سهائتا به ڪيائين. سندس پوري زندگي ماڻهن جي پلائيءَ وارن ڪمن ۾ گذري. هو غريبن جو هڏ ڏوڪي ۽ نهايت سادو انسان هو. ريل ۾ سفر دوران، فرسٽ ڪلاس جي ٽڪيٽ هوندي به عام مسافرن سان گڏ گاڏيءَ ۾ سفر ڪندو هو. 'الامين' نالي هڪ اخبار پڻ حيدرآباد مان جاري ڪيائين. سنڌ سرڪار سندن خدمتن جي مڃتا طور 'جيمس آباد' شهر جو نالو سندس نالي پٺيان "ڪوٽ غلام محمد" رکيو آهي.

رئيس غلام محمد خان پرڳڙي سن 1924ع ۾ وفات ڪئي. سندس جنازي ۾ هزارين هندو توڙي مسلمان شريڪ ٿيا. کيس اباڻي ڳوٺ ڍنگاڻ پرڳڙيءَ ۾ دفن ڪيو ويو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪڏهن ۽ ڪٿي ڄائو؟
- (ب) رئيس غلام محمد خان پرڳڙيءَ ابتدائي تعليم ڪٿان پرائي؟
- (ج) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ولايت مان ڪهڙو امتحان پاس ڪري، وطن موٽي آيو؟
- (د) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي جو حيدرآباد ۾ ڪهڙي ڪاليج ڪولراڻڻ ۾ هٿ هو؟
- (هه) پرڳڙي صاحب ڪهڙي نالي سان حيدرآباد مان اخبار جاري ڪئي؟
- (و) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪهڙي سن ۾ وفات ڪئي ۽ ڪٿي دفن ٿيل آهي؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
نامور		
باشعور		
سهائتا		
ڪميشن		
محروم		
ڪارائتيون		

-3 هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي سنڌ جو پهريون آبادگار هو جنهن
جو ڪارخانو قائم ڪيو.
- (ب) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ولايت مان موٽڻ کان پوءِ
شهر ۾ وڪالت شروع ڪئي.
- (ج) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪيترائي سال
ڪائونسل جو ميمبر ٿي رهيو.
- (د) رئيس غلام محمد خان پرڳڙي ڪيترن ئي غريب جي گجھ
ڳوھ ۾ مالي مدد پڻ ڪندو هو.

-4 ساڳي معنيٰ وارا لفظ لکو:

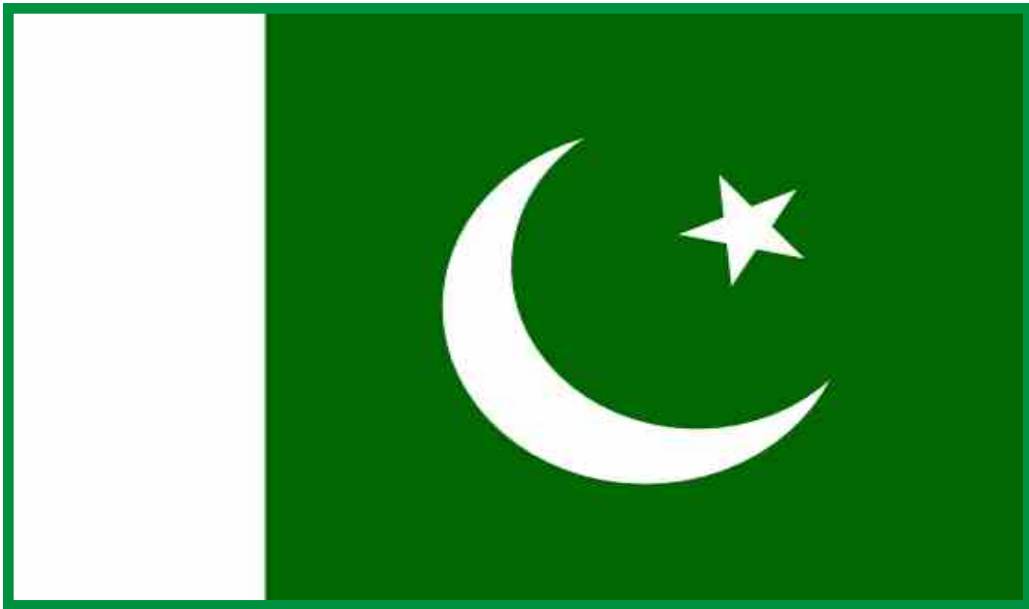
تعلق	سفارش
زراعت	بهادر
مفيد	ذڪر

-5 سنڌ جي ڪنهن به هڪ سماجي ڪارڪن جي خدمتن تي مختصر نوٽ لکو.

سکيا جي حاصلات

- قومي جهنڊي جي اهميت بابت ڄاڻڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- صحيح لفظن تي نشان لڳائڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.

قومي جهنڊو

دنيا جي هر ملڪ کي پنهنجو 'قومي جهنڊو' هوندو آهي، جيڪو اُن ملڪ جي سڃاڻپ جي نشاني هوندو آهي. اسان جي ملڪ پاڪستان کي به پنهنجو هڪ قومي جهنڊو آهي، جيڪو سائي ۽ اڇي رنگ جو آهي. جهنڊي جي سائي رنگ، واري حصي ۾ چنڊ ۽ تارو اڇي رنگ جا آهن. جهنڊي جو سائو رنگ خوشحاليءَ ۽ سرسبزيءَ جي علامت هئڻ سان گڏ ملڪ جي گهڻائيءَ واري آباديءَ، يعني مسلمانن جي نمائندگي ڪري ٿو. اڇو رنگ، امن جي علامت هئڻ سان گڏ ٻين مذهبن جي رهاڪن، يعني ٿورائيءَ وارن جي نشاندهي ڪري ٿو.

ملڪن جي سربراهن ۽ عيوضين جي وچ ۾ ٿيندڙ ملاقاتن وقت، سمورا ملڪ

پنهنجا قومي جهندا ڦڙڪائيندا آهن. ان ريت مختلف ملڪن ۾ ٿيندڙ ثقافتي ميلن، نمائش ۽ عالمي راندين جي موقعن تي پڻ مختلف ملڪن جا جهندا جهولايا ويندا آهن.

آڳاٽي زماني کان وٺي جنگين ۾ جهندا کنيا وڃن ٿا.

هر حڪومت جي اها ڪوشش هوندي آهي ته اُن ملڪ جا رهاڪو، پنهنجي وطن جي جهنڊي جي عزت ۽ شان کي سمجهن. تاريخ ۾ اهڙا ڪيترا ئي واقعا موجود آهن، جن مان معلوم ٿئي ٿو ته مختلف قومن پنهنجي جانين جون قربانيون ڏئي، پنهنجي ملڪن جي جهنڊن کي مٿانهون رکيو ۽ انهن کي جهڪڻ نه ڏنو.

اسلامي تاريخ مان خبر پوي ٿي ته، رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم پڻ 'جهنڊي' کي وڏي اهميت ڏني آهي. پاڻ سڳورن 'جنگ احد' ۾، هڪ اصحابي مصعب بن عمير رضي الله تعالى عنه جي حوالي جهندو ڪيو. سخت لڙائيءَ کان پوءِ به هن اصحابيءَ سڳوري جهنڊي کي ڪرڻ نه ڏنو ۽ اُن کي اوچو رکيو. شهيد ٿيڻ وقت به جهندو سندس سيني سان سوگهو هو.

خير جي جنگ ۾ نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جهندو حضرت علي ڪرم الله وجهه جي حوالي ڪيو ۽ مسلمانن کي سوپ نصيب ٿي.

اسين پاڪستان جا سمورا رهواسي جڏهن پنهنجي قومي جهنڊي کي اُتانهون ڦڙڪندي ڏسندا آهيون، تڏهن اسان جي دلين ۾ جوش، ولولو ۽ پنهنجي ملڪ لاءِ پيار وڌي ويندو آهي. ان وقت هڪ بهادر ۽ زنده قوم جي فردن وانگر اسان جو ڳاٽ اوچو ٿي ويندو آهي ۽ دل بهار بهار ٿي ويندي آهي.

اسان سڀني پاڪستانين جو فرض ٿئي ٿو، ته پنهنجي ملڪ جي قومي جهنڊي سان محبت ڪريون ۽ ان جي حفاظت ۽ ماڻُ مٿانهون ڪرڻ لاءِ وڏي ۾ وڏي قرباني ڏيڻ لاءِ پڻ تيار رهيون.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هر ملڪ کي پنهنجو قومي جهنڊو ڇو هوندو آهي؟
 (ب) جنگ احد ۾ پاڻ سڳورن جهنڊو ڪهڙي اصحابي جي حوالي ڪيو؟
 (ج) جنگ خيبر ۾ پاڻ سڳورن جهنڊو ڪنهن کي ڏنو؟
 (د) پاڪستان جي جهنڊي ۾ سائو ۽ اڇو رنگ ڇا جي علامت آهن؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
علامت		
نشاندهي		
سربراه		
عيوضي		
اصحابي		
ولولو		

3- هيٺ ڏنل خال پريو:

- (الف) پاڪستان جي قومي جهنڊي جي سائي رنگ واري حصي ۾
 ڏنل آهي.
 (ب) پاڪستان جي جهنڊي ۾ اڇو رنگ جي نمائندگي ڪري ٿو.
 (ج) ملڪ جي جهنڊي جي حفاظت ۽ لاءِ وڏي ۾ وڏي قرباني ڏيڻ
 لاءِ تيار رهڻ گهرجي.

-4 هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد
گهٽائي	
محبت	
آڳاٽي	
آٿانهون	
سوڀ	
خوشحالي	

-5 جهنڊي جي احترام جو ڪو هڪ واقعو ٻڌايو.

- اڌ دم (:) - هن نشانيءَ تي ٿوري دم کان وڌيڪ ساهه کڻبو آهي. جملي جا ٻه وڏا ڀاڱا جن جو پاڻ ۾ لاڳاپو آهي، انهن وچ ۾ ٿوري دم کان وڌيڪ بيهڻ جي ضرورت آهي، اتي اڌ دم (:) نشاني ڏني آهي.

ياد رکيو ته: ٿورائي ۾ رهندڙن کي اقليتي يا اقليت وارا به چئبو آهي.

سبق اٺون

سکيا جي حاصلات

- عالم جي آباديءَ جو تصور سمجھڻ.
- بيت جو مفهوم ڄاڻڻ.
- بيت سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- حرف ندا جي وصف ۽ استعمال سکڻ.

عالم سڀ آباد ڪرين

موٽي مانڊاڻ جي، واري ڪيائين وار،
وڃون وسڻ آئيون، چوڏس ٿي چوڌار،
ڪي اُتي هليون استنبول ڏي، ڪي مٿيون مغرب پار،
ڪي چمڪن چين تي، ڪي لهن سمرقند سار،
ڪي رمي ويون روم تي، ڪي ڪابل ڪي قندار،
ڪي ڊلي، ڪي دکن، ڪي گڙن مٿي گرنار،
ڪن جُنبي جيسر مير تان، ڏنا بيڪانير، بڪار،
ڪنهن ڀُڄ پڄاڻيو، ڪنهن ڍٽ مٿاهين ڍار،
ڪنهن اچي عمرڪوٽ تان، وسايا ولهار،
سائينر! سدائين ڪرين، مٿي سنڌ سُڪار،
دوست تون دلدار، عالم سڀ آباد ڪرين.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هن بيت ۾ ڪهڙن ملڪن جي شهرن جو ذڪر آهي؟
(ب) هن بيت ۾ سنڌ جا ڪهڙا علائقا ۽ شهر بيان ڪيا ويا آهن؟
(ج) شاعر بيت جي آخري ٻن ستن ۾ ڪهڙي دعا گهري آهي؟

-2 هي بيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سُر سان پڙهو:

-3 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت تان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
مانڊاڻ		
چوڏس		
ولهار		
ڍار		
سُڪار		
عالم		
رمي		

-4 حرف ندا: اهڙا لفظ جيڪي سڏ ڪرڻ يا دل جي حالت ۽ ڪيفيت جهڙوڪ: ڏک، خوشي، افسوس، عجب، ڪاوڙ يا ڏڪار لاءِ ڪم اچن. انهن کي 'حرف ندا' چئبو آهي. جيئن: افسوس! منهنجي ٻلي مري وئي. * اوهين هيٺ ڏنل جملا مڪمل ڪريو:

(1) واھ واھ!.....

(2) او!.....

(3) هاھ هاھ!.....

ياد رکو ته: سائينر! (منهنجا سائين!) حرف ندا جو مثال آهي.

-5 بيت ۾ آيل ملڪن ۽ شهرن جي نالن کي الف - ب جي ترتيب سان لکو.

شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ کي شاعرن جو سرتاج سڏيو وڃي ٿو. سندس والد جو نالو شاهه حبيب هو. سندس مقبرو پٽ شاهه ضلعي مٽياريءَ ۾ آهي.

سکيا جي حاصلات

- ابتدائي طبي امداد يا ترٽ علاج بابت ڄاڻڻ.
- نون لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- ٻين سان ڌڪ سک ۾ پائيواري ٿيڻ.
- درست جواب ڏيڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.

ابتدائي طبي امداد

جڏهن به ڪنهن حادثي يا زميني توڙي آسماني آفتن سبب انسانن جو مالي يا جاني نقصان ٿيندو آهي ته همدردِي ۽ سهائتا لاءِ آسپاس جا ماڻهو ڊوڙي اچي پهچندا آهن ۽ انساني جانين کي بچائڻ لاءِ ڪوششون ڪندا آهن يا ڪنهن حادثي جي شڪار ٿيل انسان جي زندگي خطري ۾ ڏسبي آهي ته هڪدم گهربل آڀاءُ وٺندا آهن. اهڙي وقتائتي امداد کي ترٽ علاج يا ابتدائي طبي امداد چئبو آهي.

جڏهن به ڪنهن کي ڪو بجليءَ جو شڪ يا جهٽڪو لڳي ٿو، بجليءَ جي تار ۾ ڦاسي پوي ٿو، ڌڪ لڳڻ سبب رت وهي ٿو، ڪنهن کي نانگ ڏنگي ٿو، ڪو باهه ۾ سڙي پوي يا پاڻيءَ ۾ ٻڏي پوي ٿو، ته ان جي حياتيءَ بچائڻ لاءِ ڌار ڌار طريقا استعمال ڪرڻا پون ٿا. جيڪڏهن معمولي قسم جي طبي امداد جي ضرورت ٿئي ٿي ته مقامي طور تي ان جو علاج ڪيو وڃي ٿو، پر شديد قسم جي حالت ۾، جنهن ۾ حياتي وڃڻ جو خطرو سمجهيو وڃي ٿو ته ڌڪيءَ کي اسپتال پهچايو وڃي ٿو.

هتي اسين اهڙين حالتن ۾ ابتدائي طبي امداد ڏيڻ جي ڪجهه طريقن بابت ٻڌايون ٿا. بجليءَ جي جهٽڪي لڳڻ جي صورت ۾ ڪو ماڻهو بجلي جي تار ۾ ڦاسي پوي ٿو ته ان کي ڇڏائڻ لاءِ بجلي بند ڪجي يا سڪل ڪانيءَ سان ڦاٽل ماڻهوءَ کي آزاد ڪرائجي. ساهه بند ٿيڻ جي حالت ۾ هٿرادو طريقي سان ساهه کڻائجي، سندس جسم جي چرپر روڪجي، ان کان پوءِ اهڙي شخص کي يڪدم ڪنهن ويجهي اسپتال پهچائجي.

ياد رکڻو ته آليءَ شيءَ يا پسرائيندڙ مادي سان بجلي جي تارن ۾ ڦاٽل شخص کي نه ڇڏائجي، پوسل واري جاءِ آلي ڪپڙي يا آلي جُتيءَ سان ڦاٽل شخص جي ويجهو نه وڃجي، ڇاڪاڻ ته آلاڻ سبب ڇڏائڻ وارو شخص پاڻ به ڦاسي سگهي ٿو.

نانگ ڏنگڻ جي حالت ۾ ڏنگ لڳل هنڌ کان ٿورڙو مٿي ڪنهن رسيءَ، رومال يا

اڳڙيءَ سان هڪدم اهو حصو ايترو زور سان ٻڏي ڇڏجي جو اُن ٻڌ ۾ آڱر وڃي سگهي،
ائين ٻڌڻ سان زهر پڪڙجي نه سگهندو، پوءِ جيترو جلد ٿي سگهي ڏنگيل شخص کي
اسپتال پهچائجي.

پاڻيءَ ۾ ٻڌل ماڻهو کي پيٽ ۾ لپتائي، مُنهن هڪ پاسي لاڙي پوءِ ڪاٻي پاسي کان
مٿي ڏانهن مُنهن ڪري، گوڏن ۾ ويهي ٻيئي هٿ پٺيءَ جي وچ تي، ڪرنگهي جي ٻنهي
پاسن کان رکي، پنهنجي بُت کي اڳتي ڪري گهربل زور ڏجي ته جيئن ققڙن مان پاڻي ٻاهر
نڪري وڃي. ائين ايسٽائين ڪندو رهجي، جيستائين پاڻي ۾ ٻڌل ماڻهو جو پاڻي نڪري
نه وڃي.

باه وڪوڙيل کي هڪدم ڪنهن ٿلهي ڪپڙي ۾ ويڙهي باه وسائڻ جي ڪوشش
ڪجي. سڙيل کي ترت اسپتال پهچائڻ جي ڪوشش ڪجي.

جهولي ستيل شخص ۾ پاڻيءَ جي کوٽ ٿي وڃي ٿي، تيز بخار ٿي پوي ٿو ۽
بيهوش به ٿي سگهي ٿو، دل جو ڌڙڪو وڌي سگهي ٿو، مٿي ۾ سخت سور ۽ الٽي به ٿي
سگهي ٿي. اهڙي شخص کي اول ڪٿي ڇانو ۾ آڻي، پوءِ پاڻي يا شربت پيارجي ۽ اسپتال
پهچائڻ جو بندوبست ڪجي.

ڌڪ لڳڻ جي حالت ۾ جيڪڏهن رت وهندو هجي ته اول رت بند ڪرڻ جي ڪوشش
ڪجي، ان لاءِ متاثر جاءِ تي صاف سُٺري پٽي رکي هٿ جو زور ڏئي رت بند ڪجي ۽ جلد
اسپتال پهچائڻ جي ڪوشش ڪجي.

سڀني فردن لاءِ ضروري ٿئي ٿو ته هو ابتدائي طبي امداد (First Aid) جي ڄاڻ رکن
۽ ابتدائي طبي امداد جي پيٽي (First Aid Box) پنهنجن گهرن ۾ موجود رکن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) ابتدائي طبي امداد جو مطلب ڇا آهي؟
- (ب) ابتدائي طبي امداد کي ٻيو ڇا سڏيو وڃي ٿو؟
- (ج) ابتدائي طبي امداد جي ضرورت ڪهڙي وقت پئي ٿي؟
- (د) بجليءَ جي تار ۾ ڦاٿل کي ڪيئن ڇڏائجي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

آپاءَ - امداد - نوعيت - غير پسرئيندڙ - جهولي سٽيل - معمولي

3- درست جواب تي (✓) نشان لڳايو:

- (الف) غير پسرئيندڙ جسم ڪهڙو آهي؟
لوھ - ڪاٺ - پتل - پاڻي
- (ب) ٻڌل شخص کي اونڌو ڪري ڇو لڻائبو آهي؟
ساه ڪڍڻ لاءِ - پيٽ مان پاڻي ڪڍڻ لاءِ - رت جي دؤري کي بحال ڪرڻ لاءِ
- (ج) جهولي سٽيل جي جسم ۾ ڪهڙي ڪوٽ ٿي وڃي ٿي؟
رت جي - آڪسيجن جي - کاڌي جي - ساهه جي

4- جملا درست ڪريو:

- ماڻهوءَ کي نانگ ڏنگي وئي.
- چوڪري پاڻي ۾ ٻڏي ويو.
- مٿي ۾ سخت سور پئي ٿي.

ياد رکو ته: حادثاتي حالتن ۾ وقتائتي امداد لاءِ ريسڪيو نمبر تي فون ڪري مدد طلب ڪجي.

سکيا جي حاصلات

- همدردي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- ڏنل واقعو لکڻ.

سبق ڏهون

همدردي

اڪبر هڪ نهايت ئي غريب پر محنتي چوڪر هو. هُن کي ننڍي هوندي کان ئي پڙهڻ جو ڏاڍو شوق هو. هي اڃا ننڍو ئي هو ته سندس پيءُ گذاري ويو. اڪبر جي ڪلهن تي سندس امڙ ۽ ڇهن ننڍن ڀائرن ۽ پيڙن جي ذميواري پڻ هئي. مٿان گهر جي مساواڙ ۽ روزانو تن وقتن جي مانيءَ کي پورو ڪرڻ هُن لاءِ هڪ ڏکيو مرحلو هو. هو گهر جون ضرورتون پوريون ڪرڻ لاءِ بازار مان ننڍيون ننڍيون شيون خريد ڪري پاڙي ۾ وڪڻندو هو ۽ ان سان گڏ پڙهي به رهيو هو. سڄو ڏينهن محنت مزوري ڪرڻ کان پوءِ هُو رات جو پنهنجي پاڙي ۾ تنپ تي لڳل بلب جي روشني ۾ پڙهندو به هو. اُن جي خيال ۾ تعليم کانسواءِ ڪو به انسان ترقي نٿو ڪري سگهي نه ئي ڪاميابي جي ڪُنڊي هت ڪري روشن مستقبل جو در کولي سگهي ٿو.

هڪڙي ڏينهن هُو وڪري لاءِ سامان ڪڍي در در تي ويو پر اُن ڏينهن اڪبر کان ڪنهن هڪ رُپئي جو به سامان خريد نه ڪيو. شام ٿي وئي اڪبر بکيو ۽ اُڃيو موٽيو. سوچيائين ته اڄ گهر ڇا ڪڍي ويندس؟ ننڍن ڀائرن ۽ پيڙن کي ڪاٺ لاءِ ماني ڪٿان وٺي ڏيندس. هن پريشان ٿي آسمان ڏانهن اکيون ڪڍي ڏٺو ته اکين ۾ پاڻي ڀرجي آيس ۽ انهيءَ مهل هُن تي قدرت کي رحم آيو ۽ دل ۾ خيال آيس ته، چڱو ڀلا آخري پيرو پر واري گهر جي در کي کڙڪائي ٿو ڏسان! اهو سوچي در کي کڙڪايائين ته، اندران هڪ عورت نڪتي. اڪبر هُن عورت کي سامان ڏيکارڻ لڳو، هُن عورت کي سامان جي ضرورت ته ڪانه هئي پر اڪبر جي ظاهري لباس ۽ ڳالهائڻ جي طريقي مان اندازو لڳائي ورتائين ته هي چوڪر نه صرف ضرورتمند آهي پر اُڃيو ۽ بکيو به آهي. هن اڪبر سان مدد ڪرڻ جي خيال کان سامان وٺڻ جي ها ڪئي.

اڪبر هن رحم دل عورت کي چيو ته، مون کي ماني کان وڌيڪ ضرورت هن سامان کي وڪڻڻ جي آهي. نيڪ عورت جي دل ۾ هن خوددار، باهت ۽ محنتي چوڪر لاءِ

همدردي جاڳي. هُن اڪبر کي پيار سان چيو ته تون منهنجي پُٽ وانگر آهين. هاڻي آءُ سامان وٺان ٿي ۽ تون هيءَ ماني ڪاڏ.

اڪبر محسوس ڪيو ته نيڪ عورت جي دل ۾ الله پاڪ هن لاءِ همدرديءَ جو احساس پيدا ڪيو آهي. اڪبر جي ذهن ۾ هن نيڪ دل عورت جو چهرو هميشه لاءِ محفوظ ٿي ويو.

اهڙيءَ ريت وقت جو ڦيٽو تيزيءَ سان ڦرندو رهيو ۽ اڪبر پنهنجي شوق ۽ سخت محنت سان پڙهي هڪ ڪامياب ڊاڪٽر بڻجي ويو. غريبي کان مچي مانيءَ تائين پهچڻ جو سفر مشڪل ضرور هو پر هو ڪامياب ٿيو. کيس غربت وارا ڏينهن ياد هئا. ان ڪري هو پنهنجيءَ اسپتال ۾ غريبن مسڪينن جو مفت علاج ڪندو هو.

هڪڙي ڏينهن هو اسپتال ۾ موجود هو ته ايمرجنسي وارڊ ۾ هڪ ايڪسيڊنٽ جو ڪيس آيو. هڪ عورت جيڪا رستو پار ڪري رهي هئي، تنهن کي ڪنهن ڪار واري ٽڪر هڻي زخمي ڪري وڌو ۽ هوءُ بيهوش ٿي وئي. واٽهڙن همدردي ڪري هن کي پر واريءَ اسپتال ۾ پهچايو.

اڪبر جيڪو هاڻي شهر جو نالي وارو ڊاڪٽر هو. اُن هن عورت جو آپريشن ڪيو. آپريشن ڪندي هُن عورت جو منهن ڏٺو ته، اڪبر جي اکين ۾ پاڻي ڀرجي آيو. هُن آپريشن ڪري ان عورت جي جان بچائي ورتي.

جڏهن اها عورت نيڪ ٿي ويڃڻ وقت ڪائونٽر تي پئسا ڏيڻ لڳي ته، هن کي اتي ڀرسان بيٺل ڊاڪٽر اڪبر چيو ته، توهان جو بل ملي ويو آهي. آءُ اهو ئي غريب چوڪر آهيان جنهن کان توهان نه صرف سامان خريد ڪيو هو پر ماني به ڪرائي هئي. انهيءَ عورت کيس دعائون ڏيندي چيو ته پُٽ شاباس هجيئي! غريبن جي مدد ڪندو رهندين ته سدائين خوش هوندين.

ٻارو! چڱائي ڪڏهن به ضايع نه ٿيندي آهي. اسان کي گهرجي ته غريبن ۽ مسڪينن سان همدردي ڪريون ۽ اوکيءَ ويل انهن جي ڪم اچون. الله تعاليٰ به انهيءَ انسان کي پسند ڪري ٿو جيڪو هن جي مخلوق سان پيار ۽ همدردي سان پيش اچي ٿو.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اڪبر جي گهر ۾ ڪيترا ڀاتي رهندا هئا؟
- (ب) اڪبر رات جو ڪيئن پڙهندو هو؟
- (ج) پاڙي جي عورت اڪبر سان ڪيئن پيش آئي؟
- (د) اڪبر ڊاڪٽر ڪيئن بڻيو؟
- (هه) هن سبق مان اسان کي ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟
- (و) اسان کي انسانن سان ڪهڙو سلوڪ ڪرڻ گهرجي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

احسان - ضايع - اوکيءَ ويل - خوددار - ايمرجنسي

3- هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

بيھوش - پسند - وڪرو - معافي - اوکو

4- اوهان اهڙو ڪو ٻيو واقعو لکي ڏيکاريو.

- ٿورو دم (۰) - هن نشانيءَ کي ڪاما به چون ٿا، پڙهڻ دوران هن نشانيءَ تي ٿورڙو بيھبو آھي.

ياد رکو ته: اسين ڪنهن کي ڏکئي وقت ۾ ڪم اينداسين ته الله سائين اسان جي ڏکيائي ختم ڪندو.

- اخلاقي قدرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظ ڪم آڻي خال ڀرڻ.
- آکاڻي ٻڌائڻ.
- فلاحی ادارن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

اخلاقي قدر

اخلاقي قدر، اُهي انساني خوبيون آهن، جيڪي ماڻهوءَ کي بنيادي حقن ۽ فرضن جي ڄاڻ ڏين ۽ انساني ڪردار کي ٺاهين. اهڙي تعليم، جيڪا سماج جا وڻندڙ گڻ سڀڪاري، چڱي ۽ بُري جي ڄاڻ ڏئي، سماجي تصورن يعني انسان جي حقن ۽ فرضن کان واقف ڪري، اخلاقيات جي دائري ۾ اچي وڃي ٿي.

انسان، سمورن ساهوارن ۾ وڏي ماءُ ۽ شرف وارو آهي، جنهنڪري کيس اشرف المخلوقات سڏيو ويو آهي. انسان ۾ اهڙيون خوبيون ۽ خصلتون هئڻ ڪپن، جيڪي ٻين انسانن جي بهتريءَ ۽ سُڪ جي ضمانت ڏين. هو ٻين جي سُڪ کي پنهنجو سُڪ ڪري سمجهي ۽ ٻين جي تڪليف کي پنهنجي تڪليف محسوس ڪري. سماج يا ملڪ جي فردن جي پلائيءَ، ترقيءَ ۽ احترام لاءِ جوڙيل قاعدن ۽ قانونن کي اخلاقيات ۾ ڳڻيو وڃي ٿو. سماج ۾ انسانيت جو احترام بنيادي اصول آهي. دنيا جو هر مذهب ۽ قانون اهڙن اصولن جي پابندي سڀڪاري ٿو. سُنن گُڻن ۽ اخلاقي قدرن ۾ هيٺيون ڳالهون اچي وڃن ٿيون:

(1) سهڻ ۽ بُردباري: ڪاوڙ ڏياريندڙ ڳالهين تي غصو نه ڪرڻ کي ’سهڻ يا بُردباري‘ چئبو آهي. بُردباري انسان جي اعليٰ خصلت آهي. اهڙي ماڻهوءَ کي دنيا ۽ آخرت ۾ وڏا مرتبا ۽ درجا حاصل ٿيندا. قرآن پاڪ ۾ اچي ٿو ته: ”اهي ڪاوڙ کي پيئڻ ۽ ماڻهن کي معاف ڪرڻ وارا آهن ۽ اهڙن نيڪي ڪرڻ وارن کي الله سائين پنهنجو دوست رکي ٿو.“

(2) معاف يا درگذر ڪرڻ: معاف ڪرڻ يا درگذر ڪرڻ، سُنو انساني گُڻ آهي. مڪي جي فتح واري ڏينهن، انهن سمورن خطاڪارن ۽ مخالفن کي پاڻ سڳورن جي سامهون آندو ويو، جن پنهنجي وقت ۾ پاڻ سڳورن تي ظلم ڪيا هئا. پاڻ سڳورن انهن سڀني کي معاف ڪري ڇڏيو ۽ ڪنهن کان به بدلو نه ورتائون. بيمار کان پڇڻ، غريبن جي سار سنڀال لهڻ، پاڙيسرين سان

بھتر سلوڪ اختيار ڪرڻ لاءِ پڻ گهڻو تاڪيد ڪيو ويو آهي. اهڙيءَ طرح هڪ ٻئي جي ڌڪ سڪ ۾ ڀاڱي ڀاڱيوار ٿيڻ پڻ هڪ اعليٰ گُڻ آهي. دنيا جي هر مذهب توڙي سماج ذڪر ڪيل ڳالهين کي پنهنجي اصولن ۾ مٿانهين جڳهه ڏني آهي ۽ انهن تي عمل ڪرڻ لاءِ زور ڀريو آهي.

(3) صبر ۽ شڪر: مصيبتن، جسماني ۽ روحاني تڪليفن ۾ پنهنجي نفس کي اهڙيءَ طرح قابو ۾ رکجي جو زبان مان ڪوبه بُرو لفظ نه نڪري ۽ نه ئي ڪا پريشاني ٿئي، بلڪ وڏين وڏين مصيبتن جي سامهون عزم ۽ استقلال سان ڄمي بيهڻ کي ’صبر‘ چئبو آهي. قرآن پاڪ ۾، الله سائينءَ فرمايو آهي ته: ”إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ“ يعني ”بيشڪ الله تعاليٰ صبر ڪرڻ وارن سان گڏ آهي.“ هن دنيا ۾ رنج ۽ راحت، خوشي ۽ غميءَ جو گهرو لاڳاپو آهي. ان لاءِ هر انسان تي لازم آهي جڏهن به ڪيس نعمت ۽ راحت ملي ته الله جو شڪر ادا ڪري ۽ وري ڪابه تڪليف ۽ رنج پهچي ته صبر ڪري.

(4) خوش اخلاقي: هر انسان سان خوش اخلاقيءَ سان پيش اچڻ پيغمبرن واري خصلت آهي. جنهن جي لاءِ پاڻ سڳوارا فرمائين ٿا ته: ”يقيناً سڀني مسلمانن مان سڀ کان وڌيڪ مون کي اهو شخص محبوب آهي جنهن جا اخلاق سُٺا هوندا.“

ڪن اصحاب سڳورن، حضور صلعم جن کان سوال ڪيو ته: ’يا رسول الله سڀ کان بھترين شيءِ، جيڪا انسان کي ملي آهي، اها ڪهڙي شيءِ آهي؟‘ پاڻ سڳورن فرمايو ته: ”سُٺا اخلاق.“ حضور صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ٻئي موقعي تي اهو به فرمايو ته: ”قيامت جي ڏينهن مومن جي ميزان ۾ سڀ کان وڌيڪ وزن واري شيءِ، هُن جا سُٺا اخلاق هوندا.“ (مشکوٰة المصابيح)

اڄڪلهه دنيا ۾ سائنسي ترقيءَ مفصلا گهٽائي ڇڏيا آهن، ۽ پوري دنيا هڪ گهر مثل بڻجي وئي آهي. وقت جي اهم گهرج آهي ته انسان ڪوشش ڪري ته هر ماڻهو سڪون سان زندگي گذاري، ڇاڪاڻ ته ماضيءَ ۾ جنگين ۽ لڙاين جي ڪري انساني جانين ۽ انهن جي ملڪيت کي جيڪو ڇيهو رسيو آهي سو انگن ۾ شمار ڪري نٿو سگهجي. ان ڪري ضروري ٿي پيو آهي ته نه فقط اهڙن نقصانن کان بچڻ لاءِ ڪا گڏيل ڪوشش ڪرڻ کپي پر سڀ انسان گڏجي هڪٻئي جي ڌڪ سڪ ۾ ڀاڱيوار ٿين. خاص ڪري دهشتگردي انسان جي امن ۽ سڪون کي برباد ڪرڻ وارو هڪ اهڙو راکاس آهي جنهن انسانيت جا سڀ ليڪا لتاڙي دنيا کي حيران ۽ پريشان ڪري ڇڏيو آهي.

ملڪي ۽ بين الاقوامي سطح تي ڪيترائي ادارا انساني ڀلائيءَ لاءِ ڪم ڪندا رهن ٿا، جن مان بهتر نتيجن جي اميد آهي. اهڙيءَ ڪوشش سان انساني سماج کي بهتر بنائي سگهجي ٿو.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) سهڻ ۽ بردباري مان ڇا مراد آهي؟
- (ب) صبر ۽ شڪر بابت اوهان کي ڪهڙي ڄاڻ حاصل ٿي آهي؟
- (ج) خوش اخلاقي ڇا کي ٿو چئجي؟
- (د) انسان جا سٺا ڪم ڪهڙا آهن؟
- (ه) سماجي هم آهنگي پيدا ڪرڻ لاءِ اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ميزان - استقلال - خصلت - خطاڪارن - چيهو

3- هيٺ ڏنل خال پريو:

- (الف) سمورن ساهوارن ۾ انسان کي سڏيو ويو آهي.
- (ب) مڪي جي فتح کان پوءِ حضور جن مخالفن کي ڪري ڇڏيو.
- (ج) دنيا هڪ مثل بنجي پئي آهي.
- (د) ملڪي ۽ بين الاقوامي سطح تي ڪيترائي ادارا انساني لاءِ ڪم ڪندا رهن ٿا.

4- سماجي هم آهنگي بابت ڪا آکاڻي ٻڌايو.

استاد لاءِ هدايت: استاد ٻارن کي فلاحِي ادارن بابت ڄاڻ ڏئي.

سکيا جي حاصلات

- فطرت جي منظرن مان لطف حاصل ڪرڻ.
- گيت سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- قافين جي چونڊ ڪرڻ.
- شعر مڪمل ڪرڻ.

سبق ٻارھون

سونا سونا سنگ

سونا سونا سنگ ٻنين ۾،
سونا سونا سنگ!

ڪنهن جي پوتي، ڪنهن جو چولو،
ڪنهن جي پيٽ ڀرڻ جو لولو،
ڪنهن جي عزت، شان ۽ شوڪت،
ڪنهن جا آهن ننگ ٻنين ۾،
سونا سونا سنگ!

مرڻ، جيئڻ جو ڪنهن جو سوال،
هيٺا هڏڙا، هيٺو حال،
ڪنهن جو پيارُ ته ڪنهن جي سار،
ڪنهن جي آس اُمنگ، ٻنين ۾،
سونا سونا سنگ!

پوک پڪل جا سنگ نچن ٿا،
خاموشيءَ ۾ سارَ وڃن ٿا،
جُھولن، جُھولن، جُھومن، ڳائڻ،
جڻ ته هوا ۾ چنگ ٻنين ۾،
سونا سونا سنگ!

مير محمد پيرزادو

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) شاعر، 'سونا سونا سنگ'، ڪهڙي پوک جي سنگن لاءِ چيو آهي؟
- (ب) سونن سنگن واري پوک 'چولو' ۽ 'لولو' مهيا ڪري ٿي، ٻڌايو ته ڪيئن؟
- (ج) سونا سونا سنگ گيت ۾ شاعر ڪهڙي ڳالهه ڪئي آهي؟
- (د) 'آس اُمنگ' جو مطلب سمجهايو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
- لولو - ننگ - اُمنگ - هيٺو - جهومن
- 3- گيت جون ستون مڪمل ڪري سمجهاڻي ڏيو:
- *، شان ۽ شوڪت،
ڪنهن جا آهن
* ڪنهن جو پيارُ
.....، اُمنگ، پنين ۾،
* جُهلن،، ڳائڻ،
چڻ ته هوا ۾
- 4- سنگ، ننگ، هم آواز لفظ يا 'قافيا' آهن، اوهان اهڙا ٻيا قافيا گيت مان چونڊي لکو.
- 5- سونا سونا سنگ گيت سُر سان ٻڌايو.

استاد لاءِ هدايت: ٻارن کي گيت بابت ڄاڻ ڏئي.

مير محمد پيرزادو، موهن جي دڙي جي ويجهو ڳوٺ پلهڙيجي، ضلعي لاڙڪاڻي جو رهواسي آهي. هي گيت جو مشهور شاعر آهي.

سکيا جي حاصلات

- هوائي جهاز جي ايجاد بابت ڄاڻڻ.
- سائنسي ايجادن جا فائدا ڄاڻڻ.
- فعل متعديءَ جا جملا ٺاهڻ.

هوائي جهاز جي ايجاد

چوندا آهن ته ”ضرورت ايجاد جي ماءُ آهي“ يعني جڏهن انسان کي ڪنهن به شيءِ جي ضرورت پوندي آهي ته هو ڪانه ڪا اهڙي شيءِ جوڙي وٺندو آهي، جيڪا هن جي ضرورت پوري ڪندي آهي.

آمريڪا جي هڪ گهراڻي ۾ ٻه ڀائر پيدا ٿيا. وڏي جو نالو ولبر رائٽ (Wilbur Wright) هو، جيڪو ’انڊيانا‘ رياست جي ’ميل ول‘ (Millville) شهر ۾، 1867ع ۾ ڄائو هو. سندس ننڍي ڀاءُ جو نالو، اورول رائٽ (Orvill Wright) هو، جيڪو 1871ع ۾ ’اوهايو‘ رياست جي شهر ’ڊيٽن‘ (Dayton) ۾ ڄائو. سندن ماءُ سوزين ڪئٿرين (Susan Catherine) تمام قابل ۽ سمجهدار عورت هئي. جنهن زماني ۾ عورتون ڪاليج تمام گهٽ وينديون هيون، ان زماني ۾ هو، آمريڪا جي رياست، انڊيانا جي ڪاليج مان پڙهي، مڪينڪل انجنيئر ٿي. هو رياضي ۽ سائنس ۾ تمام ڀڙ هئي. ننڍپڻ ۾ ولبر ۽ اورول کي سندن پيءُ بشپ ملٽن رائٽ، (Bishop Milton Wright) کيڏڻ لاءِ هڪ رانديڪو ڏنو، جيڪو ڪاغذ ۽ بانس مان ٺهيل هو. ان ۾ هڪ رٻڙ لڳل هو، جنهن کي چڪي، ڇڏڻ سان اهو هوا ۾ اڏامي ويندو.

هو. انهيءَ رانديڪي سان راند ڪندي ڪندي، ٻنهي ڀائرن کي خيال آيو ته چونه اهڙي ڪا مشين ٺاهي وڃي جيڪا مٿي اڏامي سگهي. انهيءَ خيال کي سندن ماءُ تمام گهڻو ساراهيو. هي ٻئي ڀائر، اخبار ڪيندا هئا ۽ ان سان گڏ سائيڪلن جي مرمت جو ڪم به ڪندا هئا. مشينن جي واهپي، هنن کي جهاز ٺاهڻ جي سوچ طرف مائل ڪيو. هنن سن 1900ع ۾ گرم هوا وارو هڪ ڦوڪڻو تيار ڪري اڏايو. تجربي لاءِ هنن کي وارياسي زمين جي ڳولا ڪندي، کين اتر ڪيرولينا رياست جي شهر ڪٽي هڪ ۾ اهڙي زمين هٿ اچي وئي. جتي هنن گرم هوا واري ڦوڪڻي جو ڪامياب تجربو ڪيو.

اهي ٻئي ڀائر، پنهنجي ڪاروبار سان گڏ پڙهندا به رهيا ۽ سندن جهاز ٺاهڻ واري ڪوشش به جاري رهي. آخرڪار سن 1903ع جي 17 ڊسمبر تي، ٻنهي ڀائرن جهاز ٺاهي اڏايو. هنن چار ڀيرا جهاز اڏايو. پهرئين ڀيري 12 سيڪنڊ اٽڪل 35 ميٽرن جي بلنديءَ تائين، ٻئي ۽ ٽئين ڀيري اٽڪل 55 ميٽرن ۽ چوٿين ڀيري اٽڪل 260 ميٽرن جي بلنديءَ تي 59 سيڪنڊن تائين جهاز اڏايو. اهڙيءَ ريت رائيٽ برادرس جهاز جا موجد سڏيا ويا ۽ کين شهرت به نصيب ٿي. ڪجهه عرصي کان پوءِ رائيٽ برادرس هوا بازي جو هڪ اسڪول کوليو.

اڄ رائيٽ برادرس جي ايجاد ڪيل هوائي جهاز ايتري ته ترقي ڪئي آهي، جو ڏينهن جو سفر ڪلاڪن ۾ ۽ ڪلاڪن وارو سفر منٽن ۾ طئي ٿيو وڃي. هوائي جهاز ۾ نه صرف مسافر چڙهن ٿا پر سامان لاءِ باربرداري به ڪئي وڃي ٿي. جهازن وسيلي سامان هڪ ملڪ مان ٻئي ملڪ پهچي وڃي ٿو. قدرتي آفتن وقت پڻ هوائي سروس کان فائدو ورتو وڃي ٿو. هوائي جهاز فوجي مقصد لاءِ پڻ استعمال ڪيو ويندو آهي. جهاز جي اڏام جي اوچائي اٽڪل 15 هزار ميٽرن جي بلنديءَ تائين وڃي پهتي آهي. هوائي جهاز نهايت ڪارگر ايجاد آهي. ان وسيلي سفر جو وقت گهٽجي ويو ۽ اڄ وڃ ۾ به ڏاڍي سهولت ٿي پئي آهي. ان سان گڏ جهاز ۾ سفر ڪندڙ مسافرن لاءِ کاڌي پيئي، اخباريني ۽ انٽرنيٽ وغيره جي تفريح فراهم ڪرڻ جو بندوبست ڪيو ويو آهي.

اسان جي ملڪ ۾، پاڪستان انٽرنيشنل ايئر لائينز (پي آءِ اي)، قومي اڏام ڪمپني آهي، جنهن جا جهاز پوري دنيا ۾ اڏامون ڪن ٿا. ان کان سواءِ ڪيتريون ئي خانگي هوائي ڪمپنيون به آهن. پاڪستان جي سڀني وڏن شهرن ۾ هوائي اڏا آهن، جتان روزانو ڏيهي ۽ پرڏيهي پروازون ٿين ٿيون. ملڪ جي وڏن ۽ مشهور هوائي اڏن ۾ جناح انٽرنيشنل ايئرپورٽ ڪراچي، بينظير ڀٽو انٽرنيشنل ايئرپورٽ اسلام آباد ۽ علامه اقبال انٽرنيشنل ايئرپورٽ لاهور شامل آهن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) رائٽ برادرس جا اصل نالا ٻڌايو؟
(ب) رائٽ برادرس ڪهڙي ملڪ جا رهواسي هئا؟
(ج) رائٽ برادرس کي هوائي جهاز ٺاهڻ جو خيال ڪيئن آيو؟
(د) رائٽ برادرس هوائي جهاز جي ڪامياب تجربي کان پوءِ ڇا ڪيو؟
(ه) پاڪستان جي قومي ايئر لائين جو نالو ڇا آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

موجد - بلندي - شهرت - اخبار بيني - پرواز

3- هيٺ ڏنل خالي جاين ۾ مناسب لفظ ڳولي لکو:

(الف) رائٽ برادرس کي خيال آيو ته ڇو نه اهڙو ٺاهيو وڃي جيڪو اڏام ڪري سگهي.

(اگبوت - هيلي ڪاپٽر - جهاز - راکيٽ)

(ب) ڪجهه وقت کان پوءِ رائٽ برادرس هڪ فلائنگ پڻ ڪوليو.

(يونيورسٽي - اسڪول - ڪاليج - مدرسو)

(ج) اسان جي قومي ايئر لائين آهي.

(ايئر بلو - انڊس - شاهين - پي آءِ اي)

4- فعل متعدي معروف: فعل متعدي معروف جو مطلب آهي ته، ڄاتل سڃاتل

اهڙا جملا جن ۾ فاعل ۽ مفعول ٻئي ظاهر هجن.

مثال طور: * احمد ڪتاب پڙهي ٿو.

* هوءُ خط لکي ٿي.

5- سائنسي ايجادن مان ڪنهن به هڪ ايجاد تي مضمون لکي اچو.

استاد لاءِ هدايت: ٻارن کي فعل جي قسمن يعني فعل لازمي ۽ فعل متعدي بابت وڌيڪ ڄاڻ ڏئي.

- وطن لاءِ سر ڏيندڙ سورهين جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- جوابن جي مناسب چونڊ ڪرڻ.
- هر معنيٰ لفظ لکڻ.

شهيد هوش محمد شيدي

سند ڌرتيءَ ڪيترن ئي دلير ۽ بهادر انسانن کي جنم ڏنو آهي، جيڪي هن سرزمين جي آزاديءَ ۽ سلامتيءَ لاءِ سر قربان ڪري، تاريخ ۾ هميشه لاءِ زنده ٿي ويا. اهڙن محب وطن ۽ دلير انسانن ۾ شهيد هوش محمد شيديءَ جو نالو مٿانهون آهي، جنهن انگريزن جي خلاف، ڏُٻي واريءَ جنگ ۾، بهادريءَ سان وڙهندي سر ڏنو.

شهيد هوش محمد شيدي، سند جي ٽالپر حڪمران، مير فتح علي خان جو ملازم هو. هو مير فتح علي خان جي پٽ، مير صوبدار جو ساٿي ۽ سندس همعصر هو. سندس جنم 1801ع ڌاري ٿيو. هوشو، مير صوبدار جو ساٿي هو، جنهن ڪري جڏهن مير صوبدار پنهنجي چاچي جي خلاف بغاوت ڪئي ته هوشوءَ سندس ساٿ ڏنو. پر جڏهن انگريزن سند تي حملي ڪرڻ وقت مير صوبدار کي لالچون ڏيئي، پاڻ سان ملائي ورتو، ته اها ڳالهه هوشوءَ کي پسند نه آئي. هوشوءَ کيس سمجهايو ته انگريز، سند جا دشمن آهن ۽ انهن جي سازش ۾ نه اچڻ گهرجي، پر مير صوبدار نه مڙيو. هوشوءَ کيس چيو ته: ”سند کي خطرو آهي، اهڙي موقعي تي سڀ ويڃا وساري، پنهنجي چاچي جي مدد ڪر!“

مير صوبدار، خوشامدي دربارين جي گهيري ۾ اچي ويو، ۽ ٻئي طرف انگريزن کيس حڪومت ڏيڻ جا خواب ڏيکاري پنهنجي پاسي ڪري ورتو. انگريزن جي خواهش هئي ته، اهي سند ۾ پير ڄمائين. ان ڪري 1843ع ۾، هنن سند جي حڪمران ٽالپرن کي دڙڪو ڏيئي، کين ٺاه لاءِ راضي ڪيو. ميرن اڃا ٺاه تي ڳالهيون شروع ٿي مس ڪيون ته 11 جنوري 1843ع تي، انگريزن حملو ڪري خيرپور جي ميرن جو ’امام ڳڙهه‘ وارو قلعو فتح ڪري ورتو. مير نصير خان حيدرآباد جو حاڪم هو ۽ سندس سوت مير صوبدار خان نه رڳو سندس مخالف هو، پر اندروني طور انگريزن جي مدد ڪري رهيو هو. 17 فيبروري 1843ع تي، ’مياڻيءَ جي جنگ‘ لڳڻ وقت مير صوبدار خان حيدرآباد جي قلعي ۾ رهيل هو. هن کي جڏهن انگريزن جي فتح ۽ ميرن جي هار جي خبر پيئي ته هن چارلس نيپيئر کي سوکڙيون ڏياري موڪليون. چارلس نيپيئر، مير صوبدار خان کي

نياپو موڪليو ته حيدرآباد جي ميرن کي پيش پوڻ لاءِ راضي ڪري ته ساڻس مرتبي مطابق سلوڪ ڪيو ويندو.

هوشو، مير صوبدار جي اهڙين حرڪتن جي خلاف هو. هن کيس چيو ته: ’مير صاحب! پنهنجن کي مارائي، سرداري بچائڻ، ديس سان دشمني آهي. عوام جو ساٿ ڏي ۽ سُورمن وانگر وڙهه. اُن تي مير صوبدار مٿس ڪاوڙ ڏيکاري ۽ کيس چيائينس ته: ”منهنجي اکين کان تري وڃ.“

انگريز هڪ هڪ مير حاڪم کي گرفتار ڪري، سندن ملڪيتن تي قبضو ڪري ورتو. مياڻي ۽ واري جنگ کان چار ڏينهن پوءِ، 21 فيبروري 1843ع تي، انگريزن جي فوج حيدرآباد جي قلعي ۾ داخل ٿي، ميرن جي خزاني تي قبضو ڪري ورتو ۽ ٻئي ڏينهن مير محمود خان ۽ مير صوبدار خان کي پڻ زبردستيءَ قلعي مان ڪڍي قيدي بنايو ويو.

اهي حالتون ڏسي، هوشوءَ جي دل ۾ انگريزن لاءِ نفرت وڌندي وئي. هن تلوار هٿ ۾ کڻي، ڪجهه سؤ بهادر ۽ وفادار سپاهي گڏ ڪري، ميرپورخاص جي مير شير محمد ٽالپر ڏانهن روانو ٿيو. مير شير محمد کي، هوشوءَ ۽ سندس بهادر ساٿين جي مدد ملي ته هن جي همت وڌي وئي ۽ 10 مارچ 1843ع تي فوج وٺي، انگريزن سان مقابلي لاءِ حيدرآباد ڏانهن روانو ٿيو.

23 مارچ 1843ع تي، مير شير محمد ٽالپر جي اڳواڻيءَ ۾، ڏُٻي جي ميدان تي، سنڌ جي جوڌن، ديس جي آزادي قائل رکڻ لاءِ انگريزن جي هٿياربند فوج سان دؤبدو آخري جنگ ڪئي. دشمن وٽ جديد هٿيار هئا ۽ سنڌي بهادرن وٽ وطن جي بچائڻ وارو جذبو ۽ مختصر هٿيار هئا. هوشو شيدائي، جنگي فن جو ماهر هو. هن چارلس نيپيئر جي فوج کي پوئتي ڌڪي ڇڏيو ۽ پنهنجن بهادر ساٿين سان گڏجي زبردست ويڙهه ڪئي. هوشوءَ، مير شير محمد کي جنگي حڪمت عمليءَ موجب صلاح ڏني ته سنڌ جي فوج کي پوئتي هٽائي، هڪ ڏينهن آرام ڪرائجي ۽ نئين سر مورچا بندي ڪري وڌيڪ سگهه سان وڙهجي، پر کين اهو موقعو نه مليو ۽ سنڌي جوڌا وڙهندا رهيا. مير شير محمد خان ٽالپر، ڪجهه فوجي جٿا، جنگي حڪمت عمليءَ هيٺ وٺي ميدان مان نڪري ويو.

هوشو شيدائي، ”ڏُٻي واريءَ جنگ“ ۾ هڪ سؤ ساٿين سان آخري پساهن تائين وڙهندو رهيو ۽ تاريخي نعرو هنيائين ته ”مرويسون مرويسون پر سنڌ نه ڏيسون.“ هوشوءَ جي بهادريءَ ۽ سورهياڻيءَ کي انگريز فاتحن پڻ ساراهيو آهي.

سر چارلس نيپيئر پنهنجي ڪتاب ’سنڌ جي فتح‘ ۾ لکيو آهي ته، جنگ ۾ انگريزن جي شڪست ويجهي هئي ۽ انگريز فوج ميدان ڇڏي ڀڄڻ واري هئي ته اوچتو ڪنهن، مير شير محمد سان دغا ڪري، ناريجن جي ڳوٺ ۾ ميرن جي بارود خاني کي باهه ڏيئي ڇڏي. اها حالت ڏسي، هوشو شيدائي، مير شير محمد کي ميدان مان نڪري وڃڻ جي صلاح ڏني

۽ پاڻ آخري دم تائين وڙهندو رهيو. هوشو شيدي نهايت منظم نموني سان جنگ ڪئي، ۽ وڙهندي وڙهندي شهيد ٿيو. هڪ انگريز جنرل جان جيڪب هوشوءَ جي بهادري اکين سان ڏٺي هئي. ان لکيو آهي ته: ”آءٌ سترهن جنگين ۾ وڙهيو آهيان، پر مون هوشوءَ جهڙو بي ڊپو ۽ ارڏو جرنيل نه ڏٺو آهي.“ 23 مارچ 1843ع، سنڌ جي سورمي جنرل هوشو شيديءَ جي شهادت جو ڏينهن، سنڌ جي تاريخ ۾ هميشه ياد رهندو. هن جي قرباني، سنڌ جي هر نسل کي پنهنجي سرزمين جي آزاديءَ لاءِ اُتساهيندي رهندي.

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) هوشو شيدي ڪهڙي مير جو همعصر هو؟
 - (ب) مير صوبدار خان انگريزن جو ساٿ ڇو ڏنو؟
 - (ج) امام ڳڙھ وارو قلعو ڪٿي هو؟
 - (د) مير شير محمد ٽالپر ڪٿي جو حڪمران هو؟
 - (ه) هوشوءَ ڪهڙو تاريخي نعرو هنيو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

محب وطن - سازش - خواهش - اُتساه - ارڏو
- 3- هيٺ ڏنل خالي جاين ۾ مناسب لفظ ڳولي لکو:
 - (الف) شهيد هوش محمد شيديءَ جو جنم ۾ ٿيو.
 - (1801ع - 1807ع - 1805ع - 1810ع)
 - (ب) انگريز جنرل هوشوءَ جي بهادري اکين سان ڏٺي.
 - (جنرل جان جيڪب - چارلس نيپيئر - جنرل ڊائر)
 - (ج) هوشو شيدي جي جنگ ۾ شهيد ٿيو.
 - (مياڻي - امام ڳڙھ - ڏي - ڪرڙي)
 - (د) هوش محمد شيديءَ 1843ع تي شهادت ماڻي.
 - (17 فيبروري - 19 فيبروري - 23 مارچ - 10 مارچ)

-4- هيٺ ڏنل جملا درست ڪريو:

- اوچتو ڪنهن ڏٺي ڇڏي ڪي بارودخاني باهه.
- هو آخري پساهن رهيو وڙهندو تائين.
- مون نه جهڙو بهادر هوشو ڏنو آهي.

-5- هيٺ ڏنل اصطلاحن جي سمجهاڻي ڏيو:

مان مٿاهون ڪرڻ - سرُ ڏيڻ - ويڇا وسارڻ - اکين آڏو ٿري وڃڻ

-6- هيٺ ڏنل لفظن جا ساڳيءَ معنيٰ وارا لفظ لکو:

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
حڪمران		بغاوت	
دشمن		دوبدو	
خطرو		نياپو	

-7- لفظن جا جوڙ تير سان ملايو، جيئن: هوش محمد - قمبراڻي:

هوش محمد	بارود خانو
مير شير محمد	جنگ
ڏُٻي جي	تالپر
ميرن جو	قمبراڻي
حيدرآباد جو	قلعو

-8- هوشو شيديءَ جو نعرو ”مرويسون مرويسون پر سنڌ نه ڏيسون“ جو مطلب سمجهايو.

سکيا جي حاصلات

- علم طبيعيات بابت ڄاڻڻ.
- فزڪس جي انساني زندگيءَ سان لاڳاپي کي سمجهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- مختصر مضمون لکڻ.

علم طبيعيات جي اهميت

ڌرتيءَ جو گولو جتي اسين رهون ٿا، ڪائنات جو هڪ ننڍڙو اڪو آهي، جيڪو مادي مان ٺهيل آهي. تنهن کان سواءِ ٻيا به اڪيچار گره ۽ ڪائناتون آهن، جن کي طبعي دنيا سڏجي ٿو. لفظ ’فزڪس‘ (Physics) يوناني ٻوليءَ جي لفظ ’فيزيڪو‘ (Physico) مان ورتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي فطرت سان لاڳاپيل اها سائنس، جيڪا مادي ۽ توانائيءَ جي گڏيل عمل بابت ڄاڻ ڏئي. توانائي دائمي آهي، جنهن جي هڪ صورت ختم ٿيندي ته ٻي ظاهر ٿيندي.

آسماني جسم کان وٺي ننڍي ۾ ننڍو ذرڙو، قدرتي قانون مطابق ترتيب سان هلي رهيو آهي، جنهن جي طبعي مقدارن کي ڏسي، مقدار ۽ قاعدا جوڙيا ويا آهن. طوفان جي تيزي، انساني جسم جو گرمي پد، ڌرتيءَ کان ڏورانهن گرهن جي ڊيگهه، ڪائنات جي ڄمار، دل جي معمول مطابق ڌڙڪڻ ۽ وقفي لاءِ جيڪي به ماپا ۽ پيمانا آهن، اهي عالمي سرشتي جي جدول مطابق آهن.

علم طبيعيات (فزڪس) کي وري ڪيترن ئي شاخن ۾ ورهايو ويو آهي، جيئن: حرڪي، برقي، مقناطيسي، نهري، ائٽمي ۽ فلڪياتي فزڪس وغيره. روزمره واري، جديد زندگيءَ ۾ به فزڪس جو وڏو ڪمال آهي، جهڙيءَ طرح بندوق ۽ ڪنوڊ جي روشني پهرين نظر ايندي آهي ۽ نڪا پوءِ ٿيندو آهي، جنهن مان ثابت ٿيو ته روشنيءَ جي رفتار، آواز جي رفتار کان به وڌيڪ تيز آهي. ڏسڻ وارا سڀئي اوزار: ڪئميرا، دوربين، عينڪ، سلائيڊ، فلمون، بلور ۽ روشنيءَ جي موڙ واري اصول طور ڪم ڪن ٿا.

برقي مقناطيس ذريعي، گرا جسم هڪ کان ٻئي هنڌ ڪڍن ٿا، تيز رفتار بليت ٽرينون هلايون وڃن ٿيون، ريڊيائي لهرون، ٽيلي مواصلات ذريعي دنيا ۾ ٿيندڙ پروگرام، تقريرون، مباحثا ۽ مئچون وغيره اسين هوبهو ڏسي سگهون ٿا. شعاعن وسيلي، موذي ۽ موروثي مرضن جو علاج ڪبو آهي ۽ اهي صنعت ۽ زراعت جي واڌاري ۾ پڻ مدد ڪن ٿا.

ماضيء ۾ مشهور مسلمان سائنسدانن الڪندي، ابوريحان البيرونيءَ جهڙن طبيعيات جي ماهرن جون ڳڻپ جوڳيون خدمتون آهن. اسان جي ملڪ پاڪستان جي نامياري سائنسدان ڊاڪٽر عبدالسلام کي طبيعيات ۾ تحقيق ڪرڻ تي فزڪس جو نوبل انعام ڏنو ويو. هن اٽليءَ ۾، عالمي طبيعيات جو مرڪز کولي، ترقي پذير ملڪن جي سائنسدانن کي تحقيق جو موقعو به ڏنو.

جوهري توانائيءَ جي سلسلي ۾، نامياري سائنسدان ڊاڪٽر عبدالقدير خان جون خدمتون ناقابل فراموش آهن. ان ڪري کيس مڃتا طور ’هلال امتياز‘ ايوارڊ سان نوازيو ويو. طبيعيات هڪ اهڙو علم آهي، جنهن انساني زندگيءَ ۾ وڏا وڏا انقلاب آندا آهن. ممڪن آهي ته انساني ڪوشش اڃا به اڳتي هلي هن علم وسيلي اعتبار ۾ نه اچڻ جوڳا ڪارناما ڪري ڏيکاري.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) فزڪس ڪهڙي ٻوليءَ جو لفظ آهي؟
 (ب) فزڪس ڇا کي ٿو چئجي؟
 (ج) علم طبيعيات کي ڪيترين شاخن ۾ ورهايو ويو آهي؟
 (د) علم طبيعيات لاءِ ڪهڙن مشهور مسلمان سائنسدانن جون خدمتون ڳڻپ جوڳيون آهن؟
 (ه) علم طبعي جو زندگيءَ سان ڪهڙو واسطو آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪائنات - اڪيچار - دائمي - ڪوجنا - موروثي

3- هيٺ ڏنل خالي جاين ۾ مناسب لفظ ڳولي لکو:

- (الف) ڌرتيءَ جو گولو ڪائنات جو ائڪو آهي.
 (تمام وڏو - وچولو - ننڍڙو)
 (ب) فزڪس ٻوليءَ جي لفظ فزيڪو مان ورتل آهي.
 (انگريزي - يوناني - عربي)
 (ج) پاڪستان جي نامياري سائنسدان کي نوبل انعام سان نوازيو ويو.
 (ڊاڪٽر عبدالسلام - ڊاڪٽر عبدالقدير - ڊاڪٽر ثمر مبارڪ)

سکيا جي حاصلات

- فطرت جي منظرن کان واقف ٿيڻ.
- نظم کي لئه ۽ سُر سان پڙهڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- تجنيس حرفيءَ مان لطف حاصل ڪرڻ.
- بيت مڪمل ڪرڻ.
- هر آواز لفظ چونڊڻ.
- ظرف بابت ڄاڻڻ.

سبق سورھون

واه قدرت رب ڪريم!

اچ ته باغن ۾ بهاريون، واه قدرت رب ڪريم!
 اچ ته ملڪن ۾ ملهاريون، واه قدرت رب ڪريم!
 ڇا ڏسان وڃڻ وراڪا، ڇا ٻڌان گجگاهه گوڙ،
 ڇا هوائون هيڙ واريون، واه قدرت رب ڪريم!
 ڪار پٺيان ڪار ڪڪرن، ڪيتريون ڪاهون ڳڻيان،
 ڪر اچن ڪونجون قطاريون، واه قدرت رب ڪريم!
 واه گلزاريون گلن جون، واه گولون، واه گاهه!
 واه ساوڪ، واه ساريون! واه قدرت رب ڪريم!
 سر ڪيا ساوا، سڪل داڻي منجهان دانا ڏئي،
 ڇا سندس ساراهه، ساريون، واه قدرت رب ڪريم!
 جر منجهان جيئرا بنائي، ذات مان هر ذات کي،
 صورتون سڀئي سونهاريون، واه قدرت رب ڪريم!
 آب آباديون عجب، ”احمد“ چوي عبدالمجيد،
 آءُ ته گڏجي خوش گذاريون، واه قدرت رب ڪريم!

مولوي حاجي احمد ملاح

مشق

- 1 هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) مولوي حاجي احمد ملاح هن نظم ۾ قدرت جون ڪهڙيون ڪرم نوازيون بيان ڪيون آهن؟
(ب) ڪارن ڪڪرن کي شاعر ڇا سان پيڻيو آهي؟
(ج) 'صورتون سيئي سونهاريون' جو مطلب ڇا آهي؟
(د) 'وڃڻ وراڪا' ۽ 'گجگاهه گوڙ' جي معنيٰ ٻڌايو؟
- 2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
گلزاريون - ذات - جڙ - آباديون - بهاريون
- 3 سبق مان مينهن سان واسطيدار لفظ چونڊي لکو.
- 4 نظم جون ستون مڪمل ڪري مطلب پنهنجن لفظن ۾ لکو:
* ڇا ڏسان وڃڻ وراڪا،
.....، واه قدرت رب ڪريم!
- 5 'ساريون' لفظ سان هم آواز ٻيا لفظ چونڊي لکو.
- 6 مينهن پوڻ کان پوءِ جي نظاري تي ڏهن ستن جو نوٽ لکو.
- 7 هيءُ نظم زباني ياد ڪريو ۽ گڏجي سر سان ٻڌايو.
- 8 اهو لفظ جيڪو وقت، جاءِ، ريت، قدر، هاڪار ۽ ناڪار جي معنيٰ ڏيکاري، ان کي 'ظرف' چئبو آهي. هيٺين جملن مان ظرف چونڊي لکو:
 - هائو، آءُ اڄ ايندس.
 - تون ڇو ڪونه آئين!
 - زمين مٿان جبل ۽ پتون ٿين ٿيون.
 - ڪٽ جي هيٺان ڇا پيو آهي.

سکيا جي حاصلات

- ملڪي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- حڪيم محمد سعيد جي خدمتن کان آگاه ٿيڻ.
- مناسب جواب چونڊڻ.
- مرتب لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- خط لکڻ.
- ضمير استفهام جي وصف لکڻ.

شهيد حڪيم محمد سعيد

اُهي انسان سدائين زنده رهندا آهن، جيڪي سچائي ۽ ايمانداريءَ سان ملڪ ۽ عوام جي خدمت ڪندا آهن ۽ تاريخ ۾ پڻ انهن جو نالو روشن رهندو آهي. شهيد حڪيم محمد سعيد به انهن شخصيتن مان هڪ هو. جن قوم جي تعليم ۽ صحت لاءِ پنهنجي سڄي زندگي وقف ڪري ڇڏي.

حڪيم محمد سعيد، 9 جنوري، 1910ع تي دهليءَ ۾ ڄائو. هن جي والد جو نالو حافظ عبدالمجيد هو. حڪيم محمد سعيد، اڃا ٻن سالن جو مس هو ته سندس پيءُ گذاري ويو، جنهنڪري هن جي پالنا ۽ تربيت سندس والده رابعه هندي ۽ وڏي پيءُ عبدالحميد ڪئي.

حڪيم محمد سعيد ننڍپڻ کان ذهين ۽ محنتي هوندو هو. هن نون سالن جي عمر ۾ قرآن شريف حفظ ڪيو. پرائمري تعليم گهر ۾ ورتائين ۽ فارسي، عربي ۽ انگريزيءَ جي تعليم ڄڻو استادن کان حاصل ڪيائين. 1939ع ۾ حڪيم اجمل خان جي قائم ڪيل ’طبي ڪاليج دهلي‘ مان طب جو اعليٰ امتحان پاس ڪيائين ۽ مريضن جو علاج ڪرڻ لڳو. ان کان سواءِ پنهنجي وڏي پيءُ عبدالحميد سان گڏ، مشرقي طب ۽ دواسازيءَ جي اداري ’همدر‘ کي ترقي ڏيارڻ ۾ مصروف ٿي ويو.

حڪيم محمد سعيد کي، قائداعظم محمد جناح سان ڏاڍي عقيدت هوندي هئي. هو قائد اعظم جي گهر به ويندو هو، جتي سندس پيڻ محترم فاطمه جناح سندس ڏاڍو خيال ڪندي هئي. هي ٻارڙن جي مسلم ليگ ۾ به شامل ٿيو. پاڪستان جي قيام کان پوءِ، حڪيم محمد سعيد پنهنجو ڪاروبار ۽ مال ملڪيت ڇڏي، 9 جنوري، 1948ع تي پاڪستان لڏي آيو ۽ ڪراچيءَ ۾ اچي رهيو.

حڪيم محمد سعيد کي هتي اچي وڏيون تڪليفون پيش آيون. کيس هر ڪم نئين سر ڪرڻو پيو، پر همت نه هاريائين. رات ڏينهن محنت ڪري، پاڪستان جي عوام کي جهالت مان ڪڍڻ ۽ بيمارين کان چوٽڪارو ڏيارڻ لاءِ ڪوشش ڪيائين.

هن ابتدا ۾ هڪ اسڪول ۾، استاد جي حيثيت ۾ ڪم ڪيو، پوءِ ٿوريءَ موزي

سان ’همدرد دواخاني‘ جي شروعات ڪيائين. ڪراچيءَ ۾ هڪ ڪمرو مساواڙ تي وٺي ’همدرد مطب‘ (اسپتال) قائم ڪيائين، جتي جڙين ٻوئين مان دوائون تيار ڪري، بيمارين خلاف جدوجهد ۽ مريضن جو علاج ڪيائين. پنهنجو ’همدرد دواخانو‘ 1953ع ۾، ملڪ جي نالي وقف ڪري ڇڏيائين ۽ اُن جي آمدني طب، صحت ۽ تعليم جي واڌاري لاءِ وقف ڪري، پاڻ نگران جي حيثيت ۾ ڪم ڪرڻ لڳو.

حڪيم محمد سعيد کي ننڍڙن ٻارن جي تعليم ۽ تربيت جو خاص اونو هوندو هو، انهيءَ ڪري ٻارڙن لاءِ سٺا ۽ ڪارائتا ڪتاب ڇپائڻ لاءِ ’نونهال ادب‘ جي نالي ادارو قائم ڪيائين. هن ٻارن لاءِ هڪ سَو کان وڌيڪ ڪتاب لکي ڇپايا. هڪ اعليٰ درجي جو اسڪول ’همدرد پبلڪ اسڪول‘ جي نالي سان قائم ڪري، ان ۾ ننڍن ٻارن کي جمهوري طريقا سيکارڻ لاءِ ’نونهال اسيمبليءَ‘ جو سلسلو به شروع ڪيائين.

حڪيم محمد سعيد کي نوجوانن جي معياري تعليم جو به ڏاڍو اونو هوندو هو. ان سلسلي ۾ پنهنجي ڪمائيءَ مان علم ۽ ثقافت جي ترقيءَ لاءِ هڪ ادارو ’مدينه الحڪمه‘ کوليائين، جنهن طرفان هڪ اعليٰ درجي جي يونيورسٽي ’همدرد يونيورسٽي‘ قائم ڪيائين. هن يونيورسٽيءَ ۾ ميڊيڪل جي قديم ۽ جديد تعليم لاءِ ڪاليج آهن، جتان نوجوان تعليم پرائي، ڊاڪٽر ۽ حڪيم ٿي ملڪ جي ماڻهن جي خدمت ڪندا آهن. همدرد يونيورسٽيءَ ۾ انفارميشن ٽيڪنالاجي ۽ ٻين شعبن ۾ به بهتر تعليم ڏني ويندي آهي.

حڪيم محمد سعيد پاڪستان جو مرڪزي وزير ۽ سنڌ جو گورنر پڻ رهيو. هن مرڪزي وزير ۽ گورنر طور ڪافي خدمتون سرانجام ڏنيون ۽ ڪڏهن به سرڪار کان معاوضو نه ورتائين ۽ نه ئي ان دوران بيمارن جي علاج ۽ پلائيءَ جا ڪم بند ڪيائين.

حڪيم محمد سعيد پنهنجي سڄي حياتي سادگيءَ سان گذاري. سدائين سفيد لباس پائيندو هو. پنهنجي زندگيءَ ۾ ڪابه ذاتي ملڪيت نه ٺاهيائين ۽ نه ئي زمين خريد ڪيائين. هُو هر هڪ سان اخلاق سان ملندو هو. وقت جي پابنديءَ جو وڏو خيال رکندو هو ۽ ٻين کي به اهڙي تلقين ڪندو هو.

حڪيم محمد سعيد، هر قسم جي تعصب جي خلاف هو. هُو ملڪ جي سمورن صوبن جي رهواسين ۾ ايڪي، ٻڌيءَ ۽ محبت پيدا ڪرڻ لاءِ پاڻ پتوڙيندو رهيو. هو عبادتگذار شخص هو. سندس زندگيءَ جو اصل مقصد خلق جي خدمت ڪرڻ هو.

هن نيڪ انسان کي، 17 آڪٽوبر 1998ع تي، سماج ۽ ملڪ جي ڪن دشمنن، ڪراچيءَ ۾ شهيد ڪيو. حڪيم صاحب جو نعرو هو ته، ”پنهنجي وطن پاڪستان سان پيار ڪريو ۽ ان کي ٺاهيو.“ سندس شهادت کان پوءِ، صدرِ پاڪستان، پاڪستان جو اعليٰ ترين سول اعزاز ’نشان امتياز‘ حڪيم محمد سعيد جي نالي سان جاري ڪيو. حڪومت پاڪستان شهيد حڪيم محمد سعيد جي جنم ڏينهن 9 جنوريءَ کي، ’ٻارن جو قومي ڏينهن‘ قرار ڏنو آهي.

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) حڪيم محمد سعيد ڪٿي ڄائو؟
 - (ب) حڪيم محمد سعيد جي تربيت ڪنهن ڪئي؟
 - (ج) حڪيم محمد سعيد ڪهڙو دوا خانو قائم ڪيو؟
 - (د) حڪيم محمد سعيد ٻارن لاءِ ڪهڙو ادارو قائم ڪيو؟
 - (هه) حڪيم محمد سعيد علم ۽ ثقافت جي ترقيءَ لاءِ ڪهڙا ادارا قائم ڪيا؟
 - (و) حڪيم محمد سعيد ڪهڙن سرڪاري عهدن تي رهيو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

تربيت - حفظ - سنڌ - مصروف - مطب - تلقين
- 3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:
 - (الف) حڪيم محمد سعيد ڪراچيءَ ۾ يونيورسٽي ۽ پبلڪ اسڪول قائم ڪيا.
 - (ب) حڪيم محمد سعيد وزير ۽ سنڌ جو رهيو.
 - (ج) همدرد يونيورسٽيءَ ۾ ٽيڪنالاجيءَ جي به بهترين تعليم ڏني ويندي آهي.
 - (د) حڪيم محمد سعيد علم ۽ ثقافت جي ترقي لاءِ فائونڊيشن قائم ڪئي.
- 4- هيٺ ڏنل لفظ مرتب لفظ آهن، انهن کي ڌار ڪري لکو ۽ معنيٰ ٻڌايو:

جيئن: پاڪستان - پاڪ + آستان = پاڪ ماڻهن جي رهڻ جي جاءِ.

عبادتگذار

همدرد

گلستان

خدمتگار
- 5- پنهنجي دوست ڏانهن خط لکو ته گرميءَ جون موڪلون اوهان وٽ اچي گذاري.
- 6- ضمير استفهام: اهڙا لفظ جيڪي سوال پڇڻ جي ڪم اچن، انهن کي ضمير استفهام چئبو آهي. جيئن: ڪير، ڪهڙو، ڇا، ڇا لاءِ، ڇو، ڪُڇاڙو وغيره.

مثال طور: 1. تون ڪير آهين؟ 2. ڇا ڪپئي؟ اوهان ضمير استفهام جا ڪي جملا ٺاهيو.
- 7- سنڌ جي ڪنهن به علمي ادبي شخصيت جون خدمتون بيان ڪريو.

سبق ارڙهون

سڪيا جي حاصلات

- ڳوٺاڻي ۽ شهري زندگيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- مڪالماتي گفتگو ڪرڻ.
- خط لکڻ.

ڳوٺاڻي ۽ شهري زندگي

عباس: السلام عليڪم!

احسن: وعليڪم السلام!

عباس: احسن ڳوٺ مان ڪڏهن آئين؟ گهڻا ڏينهن لڳائي ڇڏيا اٿئي.

احسن: ها، عباس! ڳوٺ ۾ ڏاڍو مزو آيو. ٿڌيون هوائون، چيڪي مٽيءَ جي خوشبوءِ، نانيءَ جي هٿن جي مڪڻ واري ماني ۽ مائيءَ ۾ ولوڙيل لسيءَ جو ته مزوئي پنهنجو هو. بس جيڪڏهن امتحان نه هجن ها ته اڃا به ڪجهه ڏينهن وڌيڪ ڳوٺ ۾ رهان ها.

عباس: احسن! چئين ته سچ ٿو، پر شهري زندگي، ڳوٺاڻي زندگيءَ کان وڌيڪ چڱي آهي. شهرن ۾ ڳوٺن کان وڌيڪ سهولتون آهن. وڏا ۽ ويڪرا رستا، اسڪول، ڪاليج ۽ يونيورسٽيون آهن، جتان علم حاصل ڪجي ٿو. سرڪاري توڙي خانگي اسپتالون به آهن، جتي هر قسم جي بيماريءَ جو علاج ٿئي ٿو. خريداريءَ لاءِ وڏا وڏا شاپنگ مال ۽ هڪ جڳهه کان ٻيءَ جڳهه تائين وڃڻ لاءِ رڪشائون، بسون ۽ گاڏيون به هونديون آهن.

احسن: ها عباس! پر منهنجو ڳوٺ، شهر جي ڏکڻ ۾، پنجن ڪلوميٽرن جي فاصلي تي آهي. منهنجي ڳوٺ ڏانهن شهر جو پڪو رستو وڃي ٿو ۽ شهر وڃڻ ۽ اچڻ لاءِ چنگچي رکشائون، ٽانگا، سوزوڪيون ۽ بسون استعمال ٿين ٿيون. اسان جي ڳوٺ ۾ 200 گهر آهن اتي ٻه پرائمري اسڪول به آهن، هڪ چوڪرن لاءِ ۽ ٻيو چوڪرين لاءِ. **عباس:** پر احسن! شهرن ۾ جيڪي صحت جون سهولتون آهن، اهي ڳوٺن ۾ ته ڪونه هونديون آهن. شهرن ۾ وڏيون وڏيون فئڪٽريون، ڪارخانا پڻ آهن، جن سان ماڻهن جي روزگار ۾ به اضافو ٿئي ٿو.

احسن: عباس! شهرن ۾ هلندڙ گاڏين ۽ فئڪٽرين ۽ ڪارخانن جو دونهون انسانن لاءِ نقصانڪار آهي. جڏهن ته ڳوٺن ۾ چؤطرف فصل آهن، جن جي ڪري هوا ۾ آلودگي نه ٿي ٿئي ۽ منهنجي ڳوٺ ۾ ڪڻڪ، چانور، ڦٽيون، جوار ۽ مڪئي وغيره جا فصل ٿيندا آهن. **عباس:** احسن! شهرن ۾ ته پيئڻ جي پاڻيءَ کي صاف ڪرڻ جي سهولت به موجود آهي ۽ هر ڪالونيءَ ۾ مسجدون ۽ مدرسا پڻ موجود آهن، جن ۾ اسين ديني تعليم وٺي سگهون ٿا. ڇا ڳوٺ ۾ اهو سڀ ڪجهه آهي؟

احسن: ها، عباس! منهنجي ڳوٺ ۾ به مسجدون آهن، جن ۾ نماز سان گڏوگڏ ٻارن کي قرآن شريف جو درس پڻ ڏنو ويندو آهي. منهنجي ڳوٺ ۾ واٽر سپلائي جو هڪ تلاءُ به آهي. ان کان سواءِ پاڻي حاصل ڪرڻ لاءِ ٻه پڪا کوهه ۽ چار پمپ به لڳل آهن. منهنجي ڳوٺ ۾ هڪ باغ به آهي جنهن ۾ انبن، زيتونن، نارنگين وغيره جا وڻ آهن. ڳوٺ ۾ تازو ۽ نج ڪير به ملي ٿو. ڀاڄيون ته تازيون ئي تازيون ملن ٿيون.

عباس: احسن! واقعي ڳوٺاڻي ۽ شهري زندگيءَ ۾ ڪو خاص فرق نه رهيو آهي پر ڳوٺن ۾ اڃا به شهرن جهڙيون سهولتون نه آهن. شهر ۾ هر طرح جي ترقي ٿي رهي آهي، پر احسن اسان کي ڳوٺن ۾ ٿيندڙ فصلن جي به ضرورت آهي ته شهرن ۾ هلندڙ ڪارخانا ۽ فئڪٽريون به اسان جي ملڪ جي ترقيءَ ۾ مدد ڏين ٿيون.

احسن: تازو، اسان جي ڳوٺ ۾ سنڌ سرڪار ڳوٺ سڌار رٿا عمل ۾ آندي آهي، جنهن ڪري ڳوٺن ۾ به پڪا گهر، صحت جا مرڪز ۽ گهريل سهولتون ملي رهيون آهن. پاڻيءَ جي نيڪاليءَ لاءِ ناليون به ٺاهيون ويون آهن ۽ ڳوٺن ۾ رٿابنديءَ سان وڻڪاري به ڪئي ويئي آهي ۽ تعليم لاءِ سرڪاري اسڪول به کليا آهن.

عباس: احسن! خبر اٿئي، شهرن ۾ وڏا وڏا پارڪ ۽ وڏا وڏا اسڪول، ڪاليج ۽ يونيورسٽيون آهن، جن ۾ سٺا ۽ قابل استاد تعليم ڏين ٿا ۽ نئين ٽيڪنالاجيءَ جي

سکيا پڻ ڏني ويندي آهي. اها نئين ٽيڪنالاجي، شهرن توڙي ڳوٺن ۾ به ڪتب آندي وڃي ٿي، جنهن جي ڪري شهرن سان گڏوگڏ ڳوٺن کي به فائدو ملي ٿو.

احسن: ادا، ڳوٺ ۽ شهر سڀ اسان جا آهن. هر هڪ پنهنجي جاءِ تي اهم آهي. ڪجهه شيون شهرن ۾ فائدي واريون آهن ته ڪي وري ڳوٺن ۾، پر ڳوٺن ۾ صاف هوا، پاڻي ۽ صحتمند کاڌو ميسر آهي. اتي فصلن جا وڻندڙ نظارا ۽ وڻڪار ڏاڍي من موهندڙ آهي. خاص ڪري اوطاقون ته تهذيبي ۽ ثقافتي سکيا گهر آهن، جتي وڏڙا وندروونهن سان گڏ پنهنجي تجربن ۽ مشاهدن ذريعي نئين نسل جي سٺي تربيت ڪندا رهن ٿا.

عباس: ادا! مون کي اها ته ڏاڍي پلي ڳالهه ٻڌائي اٿئي! ايندڙ موڪلن ۾ تنهنجي ڳوٺ هلي، سڀ ڪجهه اکين سان ڏسبو.

احسن: ادا! گڏجي گهمڻ ۾ خوشي ٿيندي. اي دوست! شهر به پنهنجا ته ڳوٺ به پنهنجا، شال آباد هجن!

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) شهري ۽ ڳوٺاڻي زندگي ۾ ڪهڙو فرق آهي؟
 - (ب) شهرن ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون سهولتون آهن؟
 - (ج) شهرن ۾ آلودگي، جا ڪهڙا ڪارڻ آهن؟
 - 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اضافو - واقع - آلودگي - رتابندي - مشاهدو
 - 3- اُستاد ٻارن کي خط لکڻ جو طريقو سمجھائي.
- سرگرمي:** استاد شاگردن جا ٻه گروپ ٺاهي هڪ گروپ کان ڳوٺن ۾ ٿيندڙ فصلن ۽ ميون جا چارٽ ٺهرائي ۽ ٻئي گروپ کان شهرن ۾ هلندڙ سوارين، خاص جاين ۽ فٽڪرين جو آلبم ٺهرائي.

سبق اوڻيهون

سڪيا جي حاصلات

- قومي ادارن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- سوالن جا جواب ڏيڻ.
- مناسب لفظن سان خالي جايون ڀرڻ.
- حرف جملي بابت آگاهي ڏيڻ.
- خط لکڻ.

اسٽيٽ بئنڪ

بئنڪ هڪ اهڙو ادارو آهي، جنهن ۾ ماڻهو پنهنجون رقمون محفوظ ڪرڻ ۽ ڪاروبار لاءِ رکندا آهن. هر ملڪ کي هڪ مرڪزي بئنڪ هوندي آهي. جيڪا ملڪي مالياتي ڪاروهنوار هلائڻ ۽ ضابطي رکڻ لاءِ اُڀاءُ وٺندي آهي. اسان جي ملڪ پاڪستان جي مرڪزي بئنڪ کي ’اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان‘ يا ’بئنڪ دولتِ پاڪستان‘ جي نالي سان سڏيو وڃي ٿو.

پاڪستان جي قيام کان اڳ، انگريزن جي دور ۾، ’رِزرو (Reserve) بئنڪ آف انڊيا‘ سينٽرل بئنڪ هوندي هئي.

30 ڊسمبر 1947ع تي، انگريز حڪومت ’رِزرو بئنڪ‘ کي ٻن حصن ۾ ورهائي، 30 سيڪڙو پاڪستان کي ۽ 70 سيڪڙو انڊيا کي ڏنو. هن ورهاڱي کان پوءِ مئي 1948ع ۾، قائداعظم محمد علي جناح ’اسٽيٽ بئنڪ‘ ٺاهڻ لاءِ جدوجهد شروع ڪئي. جون 1948ع ۾ ’اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان‘ جو بنياد وڌو ويو. پهرين جولاءِ، 1948ع کان، هن بئنڪ باقائدي ڪم ڪرڻ شروع ڪيو. اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان سڀ کان پهرين ملڪ جي

ناٿي وارن سڪن ۽ نوٽن کي ترتيب وار تيار ڪرڻ جو ڪم شروع ڪيو. 1956ع ۾، 'اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان' جي ائڪٽ جو تعارف ٿيڻ کان پوءِ، هن بئنڪ کي جيڪي به ذميواريون ڏنيون ويون، تن کي اها وڏي پيماني تي نپاڻڻ لڳي ته جيئن پاڪستان جي معاشي حالتن ۽ پيداواري وسيلن ۾ ترقي ٿئي. 1964ع ۾، اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان کي خودمختيار بنايو ويو ته جيئن اها سڀ ڪم وڏي پيماني تي ڪري سگهي.

گورنمينٽ آف پاڪستان، جنوري 1997ع ۾، اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان کي حڪم ڏنا، جيڪي مئي، 1997ع ۾، پارليامينٽ مان منظور ٿيا، جن ۾ نوٽن کي ترتيب ڏيڻ، ناٿي جي اگهه ۽ ڪريڊٽ کي ترتيب ڏيڻ ۽ پاڪستان جي معاشي پيداواري وسيلن کي وڌائڻ شامل آهي.

اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان، پاڪستان جي سينٽرل بئنڪ آهي. هن بئنڪ جا هيڊ ڪوارٽر ڪراچي ۽ اسلام آباد ۾ آهن. هيءَ بئنڪ پاڪستان جا روايتي ۽ ترقياتي ڪم ڪندي آهي ته جيئن پاڪستان مالياتي طور تي پاڻ ڀرو ٿي سگهي.

هي روايتي ڪم ٻن حصن ۾ ورهايل آهي. هڪ حصو بنيادي ڪمن سان گڏوگڏ ڪرنسيءَ جا مسئلا ۽ مالي مسئلا حل ڪندو آهي ۽ ٻيو حصو، ايجنسين جي ڪمن کي سنڀاليندو آهي، جن ۾ پبلڪ ڊپارٽمينٽ جي مئنيجمينٽ ۽ ٻاهرين ملڪن جي ناٿي جي مٽا سٽا جي مئنيجمينٽ شامل آهي.

اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان هاڻي نوٽن جا نمونا تبديل ڪيا آهن. اهو قدم انهيءَ ڪري ڪيو ويو ته جيئن ڪوڙن ۽ جعلي نوٽن جي ڪاروبار کي روڪي سگهجي. اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جي، سينٽرل بورڊ آف ڊائريڪٽرز جا 9 ميمبر هوندا آهن، جن ۾ پهريون گورنر يا چيئرمين هوندو آهي. گورنر يا چيئرمين جو هڪ سيڪريٽري هوندو آهي. باقي 8 ڊائريڪٽر هوندا آهن.

اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان ملڪ جي معاشي ترقيءَ ۾ اهم ڪردار ادا ڪري رهي آهي. هن وقت ملڪ جي وڏن وڏن شهرن ۾ هن بئنڪ جون برانچون کوليون ويون آهن. جيڪي پڻ مرڪز جي انتظام هيٺ هلن ٿيون. ان کانسواءِ پوري ملڪ ۾ ملڪي توڙي غير ملڪي بئنڪون ۽ ٻيا مالياتي ادارا اسٽيٽ بئنڪ جي سرپرستيءَ ۽ سهڪار سان ڪم ڪن ٿا.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان ڪڏهن وجود ۾ آئي؟
 - (ب) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جا ڪهڙا مکيه ڪم آهن؟
 - (ج) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جا هيڊ ڪوارٽر ڪٿي آهن؟
 - (د) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جي سربراھ کي ڇا چئبو آھي؟
 - (ه) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جي سينٽرل بورڊ آف ڊائريڪٽرز جا گھڻا ميمبر هوندا آهن؟
 - (و) پاڪستان نهڻ کان پوءِ رزرو بئنڪ آف انڊيا جي ناڻي مان پاڪستان کي ڪيترو حصو مليو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪاروبار - شرح - مالياتي ادارا - ڪرنسي - سهڪار
- 3- مناسب جواب ڳولي خالي جاين کي ڀريو:
 - (الف) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جو بنياد سن ۾ وڌو ويو.
(1947، 1950، 1948 ع)
 - (ب) ورهاڱي کان اڳ ملڪ جي مرڪزي بئنڪ کي نالي سان سڏيو ويندو هو.
(سينٽرل، رزرو بئنڪ، حبيب بئنڪ)
 - (ج) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان کي به سڏيو وڃي ٿو.
(سنڌ بئنڪ، بئنڪ دولت پاڪستان، اسلامي بئنڪ)
 - (د) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان کي قانوني حيثيت خودمختياري وارو ايڪٽ سن ۾ پاس ڪيو ويو.
(1964 ع، 1958 ع، 1962 ع)
 - (ه) اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان جي سربراھ کي سڏبو آھي.
(ميمبر، گورنر، سيڪريٽري)
- 4- خط لکي اسٽيٽ بئنڪ جي فائدين متعلق آگاهه ڪريو.
- 5- حرف جملو، اهو لفظ جيڪو جملي ۾ ٻن لفظن، جملي جي ٻن ڀاڱن يا ٻن جملن کي ڳنڍي هڪ ڪري ان کي حرف جملو چئبو آهي.

مثال طور: (1) اصغر اسڪول ويندو آهي پر شام جو ڏڪان تي به ڪم ڪندو آهي.
(2) جمشيد ۽ اڪبر ٻئي ڀائر آهن، مگر ڌار ڌار ڪلاسن ۾ پڙهن ٿا.

سرگرمي: اوهان ٻين قومي ادارن جي نالن جي لسٽ تيار ڪريو ۽ ڪلاس ۾ ٻڌايو.

ياد رکو ته: اسٽيٽ بئنڪ جي قائم ڪرڻ وارو بنيادي ڪم قائداعظم محمد جناح ڪرايو هو.

سڪيا جي حاصلات

- وطن جي محبت جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- نظم جي بندن جو مفهوم سمجهڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ ۽ جملا ٺاهڻ.
- هر آواز لفظ ڳولي لکڻ.
- زمان حال کي ماضيءَ ۾ بدلائڻ.

سبق ويهون

محبت وطن جي

رڪو دل ۾ دائر، محبت وطن جي،
 ڪريو دل سچيءَ ساڻ خدمت وطن جي.
 وطن جي ڪريو خوب ساراهه هر هنڌ،
 ڪجو ڪين ڪڏهين شڪايت وطن جي.
 اوهان جو وطن زيب آهي اوهان لئه،
 ۽ بڻجو اوهين پاڻ زينت وطن جي.
 ڪڍو نيڪ ناميءَ سان دنيا ۾ نالو،
 وڌايو ائين شان، عزت وطن جي.
 پڙهو علم، تعليم کي عام ڪريو،
 هڪالي ڪڍو سڀ جهالت وطن جي.
 وطن تان اي آصف! ڪري ساهه صدقي،
 سڌاري ڪيو سُهڻي حالت وطن جي.

احمد خان آصف

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هي نظم ڇا بابت لکيل آهي؟
 (ب) هن نظم جو ڪهڙو بند اوهان کي وڌيڪ وڻي ٿو ۽ ڇو؟
 (ج) وطن جو شان ڪيئن وڌي سگهي ٿو؟
 (د) جهالت ختم ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟
 (ه) هن نظم جي شاعر جو تخلص ڪهڙو آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
دائمر		
هڪالي ڪيو		
زينت		
نيڪ نامي		
جهالت		
زيب		

3- 'محبت' ۽ 'صحبت' هر آواز لفظ آهن. اوهان نظم مان ڪي ٻيا هم آواز لفظ ڳولي لکو.

4- نظم جون ستون مڪمل ڪري سمجهاڻي ڏيو:

* وطن جي ڪريو خوب،

..... شڪايت وطن جي.

* اوهان جو وطن زيب،

..... زينت وطن جي.

* عام ڪريو،

هڪالي ڪيو سڀ،

ڪنهن به شاعر جي شاعراڻي نالي کي 'تخلص' چئبو آهي. هن نظم جي شاعر، احمد خان جو تخلص آصف آهي. احمد خان آصف استاد هئڻ سان گڏ ٻارن جو شاعر به هو. هي ضلعي دادوءَ جو رهواسي هو.

سڪيا جي حاصلات

- زراعت ۽ آبپاشيءَ جي اهميت بابت ڄاڻڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- بئراج بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ظرف جو استعمال ڪرڻ.

سبق ايڪيهون

ڪوٽڙي بئراج

پاڪستان بنيادي طور تي هڪ زرعي ملڪ آهي، جنهنڪري هتي آبپاشيءَ جي نظام کي سڌارڻ ۽ بهتر بنائڻ جو خاص خيال رکيو وڃي ٿو. اسان جي صوبي سنڌ ۾، زراعت جو گهڻو دارومدار سنڌو نديءَ ۽ ان مان نڪرندڙ واهن تي آهي. ڪو وقت هو، جو هن درياھ مان نڪتل واه، صرف آبڪلاڻيءَ ۾ وهندا هئا. ان زماني ۾ هتي آبادي هڪ فصلي ٿيندي هئي. سال 1932ع ۾ جڏهن سکر بئراج ٺهيو، ته ان مان نڪرندڙ واهن کي دائمي طور وهندڙ واه بڻايو ويو. ان بعد انهن واهن واريءَ ايراضيءَ ۾ آبادي ۾ فصلي ٿيڻ لڳي. سکر بئراج مان، دائمي نڪرندڙ واهن کان سواءِ سنڌو نديءَ مان ڪي ٿورا موسمي وهندڙ واه به هوندا هئا، باقي درياھ جو سمورو پاڻي وهي وڃي عربي سمنڊ ۾ ٿي پيو. سمنڊ ۾ پاڻي پوڻ سان اتي تمر جا ٻيلا پيدا ٿيندا آهن. جيڪي مڇيءَ جي پيدائش جي

نرسري آهن. سال 1946-47ع ۾ هڪ رت رڻي وئي ته ڄام شوري وٽ سنڌو نديءَ تي هڪ ٻيو بئراج به ٺاهيو وڃي، جنهن جي ذريعي دائمي واه وهاڻي، لاڙ واري غير آباد زمين، آباد ڪئي وڃي. ان کان پوءِ شروعاتي ٽن سالن ۾، گهربل اوزار ۽ مشينري حاصل ڪئي ويئي. هڪ بجلي گهر ۽ ورڪشاپ تعمير ڪرايو ويو ۽ ڪاريگرن ۽ مزدورن لاءِ ڪالوني اڏي وئي. ساڳئي وقت بئراج جي ڊزائين ۽ اڏاوت جو نقشو به تيار ڪيو ويو.

ابتدائي تيارين بعد تاريخ 12 فيبروري 1950ع تي، ان وقت جي گورنر جنرل خواجہ ناظم الدين هن بئراج جي پيڙهه جو پٿر رکيو. تربيت يافتہ ڪاريگرن جي گهٽتائي، پرڏيهي ٺاڻي جي ڪمي ۽ مشينريءَ جي فاضل پرزن جي ڪوت تعمير جي ڪم ۾ ڪافي رڪاوٽ وڌي. انهن سڀني مشڪلاتن هوندي به ڪارڪنن همت نه هاري، هو رات ڏينهن ڪم ڪري لڳا رهيا. نيٺ هيءَ عظيم رٿا پنجن سالن جي لڳاتار محنت بعد تڪميل کي پهتي. سيپٽمبر 1954ع ۾، درياھ جو پاڻي، هن بئراج مان وهايو ويو ۽ 15 مارچ 1955ع تي، ان جو افتتاح ٿيو. جيئن ته هيءُ بئراج ڪوٽڙيءَ کي ويجهو آهي، انهيءَ ڪري هن کي ’ڪوٽڙي بئراج‘ نالو ڏنو ويو.

هن بئراج جي تعمير تي ڪل 5 ڪروڙ 75 لک روپيا خرچ ٿيا. هن بئراج جي ڊيگهه اٽڪل هڪ هزار ميٽر آهي. هن ۾ چوٽياليهه دروازا آهن، جن مان هر هڪ اٽڪل 18 ميٽر ويڪرو ۽ اٽڪل 7 ميٽر اوچو آهي. هن بئراج مان وڌ ۾ وڌ پوٽا ٽو لک ڪيوسڪ پاڻي لنگهي سگهي ٿو. هن ۾ ٻيڙين جي لنگهه لاءِ انتظام ڪيل آهي. پُل کان اوڀاري پاسي، پلن جي وچڻ لاءِ ٻه ڏاڪڻيون به ٺهيل آهن.

پُل تان آمدورفت لاءِ اٽڪل 8 ميٽر ويڪرو رستو آهي، جنهن جي ٻنهي پاسي اٽڪل هڪ ميٽر ويڪرا فٽ پاٽ آهن، ته جيئن پيادا ماڻهو آسانيءَ سان اچي وڃي سگهن. اُن کان سواءِ پل تان بجلي لائين ۽ سٺي گئس جي پار ڪرڻ لاءِ به انتظام ڪيل آهي. هن پل جي تعميراتي ڪم جي سڄي نگراني، پاڪستاني انجنيئر ڪئي. هن ۾ استعمال ٿيل پٿر جنگشاهيءَ جي ٽڪرين مان حاصل ڪيو ويو.

هن بئراج جي ساڄي پاسي ڪلري بگهاڙ نالي هڪ دائمي وهندڙ واه آهي. اُن ۾ ٽو هزار هڪ سؤ ڪيوسڪ پاڻي ڪٽڻ جي گنجائش آهي. اُهو واه، شروعات ۾ پٿريلي ايراضيءَ مان وڃي ڪينجهر ڍنڍ ۾ پوي ٿو، جنهن جي پکيڙ 74 چورس ڪلوميٽر آهي. هيءَ ڍنڍ ڪينجهر ۽ سونھري ڍنڍ کي ملائي، انهن جي چوڌاري وڏو بند ٻڌي ٺاهي وئي آهي. نئي ضلعي جي هڪ وڏي ايراضيءَ کي آباد ڪرڻ لاءِ هن ڍنڍ مان پاڻي

هاليجي ڍنڍ کي پهچايو وڃي ٿو، جتان ڪراچي شهر کي پيئڻ لاءِ پاڻي ملي ٿو. ساڳئي وقت اها ڍنڍ، مڇي مارڻ، سير ۽ تفريح لاءِ به بهترين جاءِ آهي.

سندو نديءَ جي کاڀي ڪپ تي ڪُل ٽي واه آهن، هڪ پراڻي ڦليلي، جنهن کي سڌاري اُن جا ور وڪڙ ڪڍيا ويا آهن. ٻيو پنجاري ۽ ٽيون سيمينٽ سان پڪو ڪيل لائينڊ چئنل، جو پڻ هڪ دائمي وهندڙ واه آهي. هن ۾ چار هزار هڪ سَو ڪيوسڪ پاڻي کڻڻ جي گنجائش آهي.

هن بئراج مان نڪتل واهن مان ڄام شوري، حيدرآباد، تنڊي محمد خان، بدين، سجاول ۽ نئي ضلعن جي 28 لک ايڪڙ زمين آباد ٿي رهي آهي. انهيءَ کان اڳ، ان ايراضي جو تمام وڏو حصو غيرآباد رهندو هو. جن ايراضين ۾ اهي واه پاڻي رسائين ٿا، اُنهن ۾ سمر کان بچاءُ لاءِ ’سمر ناليون‘ پڻ کوٽايون ويون آهن، جيڪي سمر وارو پاڻي سمنڊ ڏانهن کڻي وڃن ٿيون.

هن بئراج نهڻ کان پوءِ انهن ضلعن جي زرعي پيداوار ۾ تمام گهڻو اضافو ٿيو آهي. هاڻي انهن ايراضين ۾، سارين ۽ ڪمند جا بهترين فصل ٿين ٿا. ڪن هنڌن تي پاڇيون پڻ پوکيون وڃن ٿيون. انهيءَ کان سواءِ ڪيلي، زيتونن ۽ ليمن جا وڏا باغ لڳايا ويا آهن، جيڪي ڏاڍا ڪامياب ٿيا آهن. جتي اڳي ڪارو ڪلر ۽ ڪارا ڪپڙ هئا، اتي هاڻي ساوڪ لڳي پئي آهي. سچ آهي ته انسان پنهنجي پورهئي ۽ عقل سان برن ۾ بازاریون بڻائي سگهي ٿو.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) ڪوٽڙي بئراج ڪڏهن اڏجي تيار ٿيو هو؟
- (ب) پُل جي اڏاوت تي ڪيترو خرچ ٿيو هو؟
- (ج) ڪوٽڙي بئراج جي رٿا ڪيتري خرچ سان مڪمل ٿي هئي؟
- (د) هن بئراج جي تعمير ٿيڻ ڪري ڪيتري ايراضي آباد ٿي آهي؟
- (ه) هن جا ڪهڙا واه دائمي وهندڙ آهن؟
- (و) هن بئراج جي نڪرڻ سان ڪهڙو فائدو ٿيو آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
آپاشي		
زراعت		
آبڪلاڻي		
ابتدا		
تفريح		
نگراني		
آمدورفت		

3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) سمنڊ ۾ پاڻي ڀوڻ سان اتي جا بيلا پيدا ٿين ٿا.
 (ب) ان وقت جي گورنر جنرل هن بئراج جي پيڙهه جو پٿر رکيو.
 (ج) هن بئراج جي ڊيگهه اٽڪل ميٽر آهي.
 (د) هن بئراج جي ساڄي پاسي نالي هڪ دائمي وهندڙ واه آهي.
 (ه) هن ۾ استعمال ٿيل پٿر جي ٽڪرين مان حاصل ڪيو ويو.

4- هيٺ ڏنل جملو پڙهو:

آءُ 'اڄ' اسڪول وڃان ٿو. جملي ۾ 'اڄ' لفظ وقت جي معنيٰ ڏيکاري ٿو. اهڙن لفظن کي ظرف زمان چئبو آهي. توهين اهڙا چار لفظ ٻڌايو، جيڪي ظرف زمان هجن.

سرگرمي: استاد ٻارن کي مختلف زرعي فصلن جو چارٽ تيار ڪرائي ڪلاس ۾ لڳرائي.

ياد رکو ته: سنڌو درياھ تي، سنڌ ۾ گڏو بئراج، سکر بئراج ۽ ڪوٽڙي بئراج ٺهيل آهن.

سکيا جي حاصلات

- قدرت جي نظام بابت ڄاڻڻ.
- نظم ۽ ضبط بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- خال ڀرڻ.
- مختصر مضمون لکڻ.

نظم ۽ ضبط جي اهميت

هيءَ سموري ڪائنات، قدرت جي نظام ۽ ضابطي هيٺ هلي ٿي. انساني جسم کان وٺي، شمسي نظام تائين اسان کي هڪ تنظيم، هڪ ضابطو ۽ نظام نظر اچي ٿو. فطرت جي نظام ۽ ضابطي جو هي هڪ اعليٰ نمونو آهي. سج، چنڊ ۽ تارا سڀ پابنديءَ سان گردش ڪندا رهن ٿا. هي ستارا ۽ گرھ، جيڪڏهن بدنظميءَ جو شڪار ٿي ٽڪرجي پون ته هوند دنيا پل ۾ سڙي رک ٿي وڃي. موسمن جا اهي ڦيرا، رات ۽ ڏينهن، صبح ۽ شام سڀ ان قدرت واري جي نظام جو هڪ نمونو آهن.

سج جو اڀرڻ ۽ لهڻ، چنڊ جو مختلف تاريخن تي ننڍو يا وڏو ٿيڻ ۽ تارن جو ڇمڪڻ، سڀ هڪ نظام هيٺ پنهنجو پنهنجو ڪم ڪندا رهن ٿا.

پري نٿا هلون صرف پنهنجي جسم جو ئي ڪافي مثال وٺو. جسماني چرپر کي ئي آڏو رکون ته معلوم ٿيندو ته دماغ اڪيلو ئي اهو سارو ڪاروبار هلائي ٿو. فالج جي بيماريءَ ۾، ڪنهن هڪ عضوي تي اثر سبب جسماني چرپر ايتري قدر ته متاثر ٿئي ٿي، جو ڳالهائڻ کان وٺي هلڻ، کائڻ پيئڻ، اُٿڻ ۽ ويهڻ سڀ جا سڀ يا ته جواب ڏيو وڃن يا معذوريءَ ۾ بدلجيو وڃن.

ڪنهن گاڏيءَ کي ئي مثال ڪري وٺو، جيڪا ڪنهن ننڍڙي مشيني خرابيءَ سبب يا تيل جي فراهميءَ ۾ رنڊڪ پوڻ سبب، هلڻ کان رڪجي ويندي آهي. اهڙيءَ ريت جنهن به شيءِ يا ساهواري کي ڏسو ته ان جو نظام پوريءَ ريت منظم هوندو ۽ ضابطن جو پابند نظر ايندو. ڪو ادارو هجي يا ڪو پيشو يا ڌنڌو، ان جا به ڪي اصول ۽ قاعدا جڙيل هوندا آهن. ان ۾ ڪٿي به ڪا بي قاعدگي ٿيل هوندي ته اهو درست نموني ۾ پنهنجي ڪاروهنوار کي هلائي نه سگهندو پر نقصان ماڻيندو.

ڏٺو وڃي ته فطرت جي ڪابه جوڙ جڙيل هجي يا انسان جي ڪا تخليق يا رٿا، هر هڪ ۾ پيچڪڙيءَ واريءَ حالت ۾ جوکو هوندو آهي. دنيا ۾ ٿيندڙ حادثا، طوفان، زلزا ۽ ٻوڏون وغيره سڀ فطرت جي نظم ۽ ضبط سان هٿ چراند جو نتيجو آهن، يا وري انساني بي

قاعدگيءَ سبب پيدا ٿيندڙ حالتون آهن. فرض ڪريو ته ڪنهن به ڪم ڪرڻ لاءِ ڪو ڪاريگر مقرر ڪرڻ بجاءِ ٻه ڪاريگر مقرر ڪجن. اهي ٻئي هڪٻئي خلاف ڪم ڪرڻ جي ڪوشش ڪن، هڪٻئي اُبتو ڪم ڪري پيو سُبُتو ته ان جو نتيجو ڇا نڪرندو؟ پڪ سان نقصان ئي ٿيندو. اهڙيءَ ريت جنهن به شيءِ تي نظر رکبي ته ان ۾ نظم ۽ ضبط نظر ايندو، اهڙيءَ ڪوٽ جي ڪارڻ ڪري ان تي ناڪاري اثر پوندا ۽ منفي نتيجا ئي نڪرندا.

اهڙيءَ طرح زندگيءَ جي هر ڪاروهنوار ۾ نظم ۽ ضبط ضروري آهي. ان کان سواءِ ڪٿي به هلي نه سگهيو، نه وري ڪو لاپ ماڻي سگهيو. سزا ۽ جزا، نفعو نقصان، بهشت دوزخ، حياتي موت سڀ اسان کي نظم ۽ ضبط جي پابنديءَ جو درس ڏين ٿا. اسان کي گهرجي ته پنهنجي زندگي نظم ۽ ضبط سان گذاريون.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هيءَ سموري ڪائنات ڪنهن جي نظام ۽ ضابطي هيٺ هلي ٿي؟
 (ب) انساني جسم جي نظم ۽ ضبط جو ڪو مثال ٻڌايو؟
 (ج) زندگي گذارڻ لاءِ نظم ۽ ضبط ڇو ضروري آهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
نظم ۽ ضبط		
شمسي نظام		
گره		
بدنظمي		
رنڊڪ		
ڪاروهنوار		

3- هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد
بیمار	
اُبتو	
نفعو	
کوٽ	
حياتي	

4- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) سموري ڪائنات جو هڪ اعليٰ مثال آهي.
- (ب) سج، چنڊ ۽ تارا سڀ پنهنجي پنهنجي تي بيٺل ۽ پابند نظر ايندا.
- (ج) جنهن به ساهواري کي ڏسبو ته ان جي پوري ريت منظم هوندي.
- (د) زندگيءَ جي هر ۾ نظم ۽ ضبط ضروري آهي.

5- دمر (:) ڳالهه پوري ڪرڻ کان پوءِ، ڳالهه کي وڌيڪ اثرائتي بنائڻ لاءِ ڪجهه وڌيڪ بيان ڪرڻو هوندو آهي، ڪو پهلو يا مثال ڏيڻو هوندو آهي ته پهرين جملي پوري ٿيڻ کان پوءِ (:) نشاني ڏيڻي آهي.

6- ڪلاس ۾ نظم ۽ ضبط ڇو ضروري آهي؟ مختصر نوٽ لکو.

ياد رکڻو ته: مضمون جو مطلب آهي، پنهنجي اندر جي ڪنهن ڳالهه يا معلومات کي پنهنجن سادن ۽ سليس جملن ۾ بيان ڪرڻ يا لکڻ.

- صحت جي اصولن کان آگاه ٿيڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- زمان مستقبل بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

صحت جا دشمن

صحت يا تندرستي الله تعاليٰ جي وڏي نعمت آهي. صحتمند انسان دنيا ۾ وڏا ڪارناما ڪري ٿو. هوڏانهن هڪ بيمار ماڻهو پنهنجو گهر ته ٺهيو، پر سموري سماج تي بار ٿي پوي ٿو. انڪري هر هڪ کي صحت جهڙي املهه شيءِ جي سنڀال ڪرڻ گهرجي. صحت قائم رکڻ ان جي اصولن تي هلڻ تمام ضروري آهي. ان سان گڏ، صحت جي دشمنن کان به پاڻ کي بچائڻ ۾ فائدو ئي فائدو آهي. انهن دشمنن مان نشو ۽ نشيدار شيون صحت جا وڏا دشمن ليکيا وڃن ٿا. تماڪ کي ئي جڏهن ڏسجي ٿو ته اهو انسان کي ڪيڏو نه نقصان ٿو پهچائي. تماڪ واپرائڻ وارو ماڻهو ڪيترين ئي بيمارين ۾ وڪوڙجي وڃي ٿو. اهڙي ماڻهوءَ جي زندگي ڏاڍي ڏکي گذري ٿي.

تماڪ جي زهريلن جزن ۾، سڀ کان وڌيڪ نقصان واري شيءِ ’نڪوٽين‘ آهي. اها ايڏي ته خطرناڪ آهي، جو ان جو ٿورو ذرو هڪ ڪٽي کي به ماري سگهي ٿو. ان حساب سان هڪ تماڪ چڪڻ واري ماڻهوءَ کي اها ڪيڏو نه نقصان پهچائي سگهي ٿي. سگريٽ، سگار، حقو، پڻ جي بيڙي ۽ شيشو پيئڻ ماڻهوءَ جي صحت لاءِ سخت نقصانڪار آهن. اهڙيءَ طرح خراب تماڪ، رت جي دڳن ۽ ٻين شين مان ٺهيل ’مين پڙي‘ ۽ ’گڻڪو‘ پڻ صحت لاءِ ڏاڍا خطرناڪ آهن.

تماڪ چڪڻ واري ماڻهوءَ جو رت، ڳاڙهي مان ڦري پيلو ٿي ويندو آهي. اهڙي ماڻهوءَ جو دماغ ڪمزور ۽ موڳو رهندو آهي، سندس ڦڦڙ ڪمزور ٿي ويندا آهن. سندس هاضمو خراب رهندو آهي، جنهن ڪري کيس بڪ گهٽ لڳندي آهي. اڳتي هلي، هو سلھ يا ڊق جي مرض ۾ ڦاسي پوي ٿو. ڊاڪٽرن جو رايو آهي ته ننڍيءَ عمر ۾ تماڪ چڪڻ اڃا به وڌيڪ نقصانڪار آهي.

تماڪ کان سواءِ ٻيون به نشيدار شيون آهن، جن ۾ شراب، آفيم، چرس، پنگ،

شيشو پيئڻ ۽ هيروئن اچي وڃن ٿيون. اهي بيحد نشيدار شيون آهن. انهن جي واپرائڻ سان به انسان جي صحت تباهه ۽ برباد ٿي وڃي ٿي. شراب پيئڻ واري ماڻهوءَ جو جيترو، ڳري ناس ٿي ويندو آهي، ان کان سواءِ معدي، ڦڦڙ ۽ آندڻ کي به وڏو نقصان پهچندو آهي. شراب پيئڻ واري ماڻهوءَ جي زبان ۾ اٽڪ ۽ نظر خراب ٿي ويندي آهي، سندس هٿن پيرن ۽ تنگن ۾ طاقت به نه رهندي آهي، ۽ عقل يا سمجھ به پوري نه رهندي اٿس. آفيم، چرس، پنگ ۽ هيروئن به ماڻهوءَ جي جسم کي ڳاري ناس ڪري ڇڏين ٿا، ۽ آخر ماڻهو ائين ڇڙي ڇڙي ختم ٿي وڃي ٿو. نشيدار شين جي استعمال ڪرڻ وارا ماڻهو نه ته پنهنجي ڪٽنب لاءِ ۽ نه ئي وري پنهنجي قوم ۽ ملڪ جي ڪم اچي سگهندا آهن، اهي سڄو ڏينهن توڙي رات ائين بيهوشيءَ ۽ چريائيءَ جي حالت ۾ رهندا آهن.

صحت لاءِ نقصانڪار ۽ نشيدار شين کي روڪڻ لاءِ، اسان جي حڪومت نه صرف اُپاءُ ورتا آهن، بلڪه ڪي اهڙا ادارا قائم ڪيا آهن. جهڙوڪ: اينٽي نارڪوٽيڪس، ايڪسائيز ۽ ڪوسٽل فورس وغيره جهڙا ادارا قائم ڪري نشيدار شين جي روڪ ٿام ڪري ٿي.

اسان جو فرض آهي ته اسين سڀ صحت جي دشمن نشي کان پري پڄي، صحتمند زندگي گذاريون، تڏهن ئي اسين پنهنجي ڪٽنب، قوم ۽ ملڪ جا ذميوار ۽ ڪمائن شھري بڻجي، انهن جي خدمت ڪري سگهنداسين.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) صحت انسان لاءِ ڇو ضروري آهي؟
- (ب) تماڪ ۾ ڪهڙو زهريلو جزو هوندو آهي؟
- (ج) تماڪ کان سواءِ صحت جا ٻيا ڪهڙا دشمن آهن؟
- (د) صحت قائم رکڻ لاءِ اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
واپرائڻ		
امله		
ايڪسائيز		
نڪوٽين		
چڙي چڙي		

-3 خالي خانن ۾ ضد لکو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
صحتمند		عاقل	
دشمن		ڪمزور	
نقصان		خراب	

-4 هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) تماڪ چڪڻ واري ماڻهو جو رت ڳاڙهي مان ڦري ٿي ويندو.
 (ب) ننڍي عمر ۾ تماڪ چڪڻ اڃا به وڌيڪ آهي.
 (ج) صحت قائم رکڻ لاءِ ان جي تي هلڻ تمام ضروري آهي.
 (د) هڪ بيمار ماڻهو پنهنجو گهر ته نهيو پر سموري تي بار ٿي پوي ٿو.
 (ه) نشيدار شيون صحت جا وڏا ليکيا وڃن ٿا.

-5 زمان مستقبل: اهڙا فعل جن مان خبر پوي ته اهو ڪم ايندڙ وقت ۾ ٿيندو ان کي 'زمان مستقبل' چئبو آهي.

جيئن: ايندس، پڙهندس، لکندس، ويندس وغيره.
 اوهين زمان مستقبل جا ڪي جملا ٺاهيو.

سڪيا جي حاصلات

- قدرتي منظرن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- نظر پڙهي لطف اندوز ٿيڻ.
- نظر کي سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- شعر کي مڪمل ڪرڻ.
- قافيه ۽ ردیف جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق چوويهون

بهار آيو

چمن ۾ ٿا چتون ڇهڪن، بهار آيو، بهار آيو!
لڙي ٿا لامَ تي لڙڪن، بهار آيو، بهار آيو!

پتن پوشاڪ پاتي آ، ڪٿي پنهنجي مٿان سائي،
وهي اچ واهه ٿا وهسن، بهار آيو، بهار آيو!

سُڪيا سڀ ٿي ويا سانگي، هليا ويا ڏول ڏولاوا،
ڏُڪيا سي ڪين ٿا ڏسجن، بهار آيو، بهار آيو!

چنبيلي، موتيو، نرگس، گلابي گل ٽڙيا آهن،
اڪيون تن ۾ وڃي اٿڪن، بهار آيو، بهار آيو!

پيهو ٻول ٿو ٻولي، ڪري ڪوئل ٿي ڪو ڪو ڪو،
پنور ڏس ڌار ٿا پڻڪن، بهار آيو، بهار آيو!

سنباهي هر هليا هاري، خوشيءَ مان پنهنجي ڪيئن ٿي،
سُنهري سنگ ٿا سَڻجن، بهار آيو، بهار آيو!

ٿرايون تار ٿيون آهن، نه ’بزمي‘ غم رهيو آهي،
مُهائڻا مير ٿا مُرڪن، بهار آيو، بهار آيو!

نثار بزمي

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) بهار جي موسم ۾ چمن ۾ ڪهڙا ڪهڙا پکي ٿا ڇهڪن؟
(ب) نظم ۾ ڪهڙن گلن جا نالا آيل آهن؟
(ج) هن نظم جون اوهان کي ڪهڙيون سٽون وڌيڪ وڻن ٿيون ۽ ڇو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
- لامر - پوشاڪ - وهسن - ڏولاوا - مُرڪن
- 3- هيٺ ڏنل نظم جا بند مڪمل ڪريو:
- * سُڪيا سڀ ٿي ويا سانگي، ڏول ڏولاوا،
ڏُڪيا سي بهار آيو، بهار آيو!
* چنبيلي، گلابي گل تڙيا آهن،
اڪيون تن ۾ وڃي اٿڪن،!
* ٿو ٻولي، ڪري ڪوئل ٿي ڪُو ڪُو ڪُو،
پنور ڏس ڌار بهار آيو، بهار آيو!
- 4- هيءُ نظم زباني ياد ڪريو ۽ گڏجي سُر سان ٻڌايو.
- 5- هن نظم ۾ ڇهڪن، ڏسجن، ڀڻڪن، سٽجن ۽ ٻيا اهڙا لفظ قافيي جا مثال آهن.
قافيي جي پٺيان وري وري ڪم ايندڙ لفظ يا فقرن کي 'رديف' چئبو آهي.
جيئن: 'بهار آيو، بهار آيو'.

نثار 'بزمي' جو اصل نالو قلندر بخش جوڻيجو هو. هن 1924ع ۾ تعلقي ڳڙهي ياسين، ضلعي شڪارپور ۾، جنم ورتو. سندس شاعريءَ ۾ فطرت جا رنگ نمايان آهن. هن 2000ع ۾ وفات ڪئي.

- قدرتي آفتن جي آگاهي حاصل ڪرڻ.
- قدرتي ۽ زميني آفتن دوران مدد ڪندڙ ادارن کان واقف ٿيڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- خال ڀرڻ.
- متعددي معروف ۽ مجهول جي وصف سمجهڻ.

قدرتي آفتن کان بچاءُ

قدرتي نظام ۾ شروع کان وٺي ڪڏهن زميني جوڙجڪ جي ڪري ته ڪڏهن وري ماحولياتي تبديلين جي ڪري مختلف وقتن تي زميني توڙي آسماني آفتون اينديون رهن ٿيون. جيئن: مينهن، طوفان، ٻرندڙ جبلن جا لاوا، پهاڙي ڇيڻ، ٻوڏون، زلزلا، جنگيون ۽ وچڙندڙ بيماريون وغيره، جن تي مڪمل ضابطو ته ممڪن ئي نه آهي، پوءِ به انسان پنهنجي عقل ۽ ڄاڻ سان احتياطي آپائڻ ۽ سجاڳيءَ ذريعي، انسان ذات کي تباهي کان گهڻي حد تائين بچائي سگهي ٿو. ماهرن جي خيال ۾ عالمي تپش (Global Warming) جي ڪري ايندڙ وقت ۾ قدرتي آفتن جا امڪان اڻڻر آهن جن جو اثر اُسرندڙ ملڪن تي گهڻو پوندو.

قدرتي آفتن جي ڪري انسان جي روزگار جا وسيلا، اُجهاءُ، اڏا، سندس جان مال ۽ ملڪيت متاثر ٿين ٿا، جن جو مڪمل بچاءُ ڏکيو آهي. ان ڪري متاثر ٿيل ماڻهن ۽ خاندانن جي نقصان جو ڪاٺو لڳائي، انهن جي مالي ۽ اخلاقي مدد ڪرڻ هر ملڪ ۽ معاشري جو اولين فرض هئڻ کپي. متاثر ملڪ، پنهنجي مالي ۽ انتظامي وسيلن آهر نئين سر بحاليءَ جي ڪمن ڪارين لاءِ ڪاميٽيون جوڙيندا آهن، جيڪي فعال بنجي ڪم ڪنديون آهن. آزمائش جي اهڙين گهڙين ۾، ملڪي ۽ غير ملڪي امداد حاصل ڪرڻ لاءِ اڀيلون ڪرڻ سرڪاري، غير سرڪاري توڙي فلاحی تنظيمن جو فرض هوندو آهي ته اهڙي نازڪ وقت ۾ ڏکويل ماڻهن جي بنا فرق جي مدد ڪن، جيئن اهي وري نئين زندگي شروع ڪري سگهن.

اوچتين آفتن کي منهن ڏيڻ لاءِ هر ملڪ ۾ ڪيترائي ادارا ۽ شڪايتي مرڪز قائم ٿيل هوندا آهن، جن کي ’هيلپ لائين‘ چيو وڃي ٿو، جيڪا مدد طلب ڪرڻ وقت متاثر ماڻهن جي بروقت سهائتا ڪري ٿي. مثال طور: پوليس هيلپ، سٽي گورنمينٽ هيلپ، فائر برگيڊ، ايڏي ايمبولينس، ٻم ڊسپوزل اسڪواڊ، چيف منسٽر هائوس، گورنر هائوس، ريلوي انڪوائري، هلال احمر ۽ بلڊ بئنڪ وغيره هروقت مدد لاءِ تيار هوندا آهن. ڪي ادارا اهڙا به

هوندا آهن جيڪي هنگامي حالتن کي منهن ڏيڻ لاءِ پاڻمرادو متحرڪ ٿي ويندا آهن. جيئن: نئشنل ۽ پراونشل ڊزاسٽر مئنيجمينٽ اٿارٽي (قدرتي آفتن کان بچاءُ جو ادارو)، سول ڊفينس (شهري بچاءُ) ۽ ٻيون رضاڪار تنظيمون ۽ فلاحِي ادارا جن جي هٿ هيٺ وري ڪيترائي امدادي مرڪز ۽ سيل جوڙيا ويندا آهن. اهي ڪاميٽيون ۽ ادارا، سرڪاري سرپرستيءَ ۾ ڪم ڪن ٿا، جن سان رابطي ڪرڻ لاءِ قومي نشرياتِي ادارن، ريڊيو، ٽي وي ۽ اخبارن ذريعي متاثر ماڻهن کي اطلاع ڏنو ويندو آهي. اهڙن امدادي ڪمن لاءِ ڪن خاص تربيت ورتل ماڻهن ۽ ايمرجنسي اسڪواڊ جي ضرورت پوندي آهي. ايمرجنسي اسڪواڊ ۾ فوجي دستا، پوليس ڪمانڊوز، رينجرس، سول ڊفينس رضاڪار، اسڪاٽوٽس ۽ گرلس گائيڊ، طبي ۽ ٻيون ريسڪيو ٽيمون (Rescue Teams) شامل آهن. اهڙا اسڪواڊ هر وقت جديد سامان سميت تيار هوندا آهن. هنن وٽ گاڏيون، ايمبولينسون، لانچون ۽ کاڌ خوراڪ، دوائون ۽ بس سروس، بحري ۽ هوائي آمدرفت جا ذريعا، حياتي بچائيندڙ جيڪيٽون ۽ هيڊلائيتون هونديون آهن.

اهڙين ڏکين حالتن ۾ ايمرجنسي اسڪواڊ کي سٺو سهڪاري سمجهيو وڃي ٿو. اهي رضاڪار بنا ڪنهن متپيد جي انسانن جي مدد ڪن ٿا ۽ متاثر ماڻهن کي گهربل امداد فراهم ڪندا آهن ۽ محفوظ هنڌن تائين رسائيندا آهن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) قدرتي آفتون ڪهڙيون ڪهڙيون آهن؟
- (ب) فلاحِي تنظيم جو ڪم ڪهڙو آهي؟
- (ج) نشرياتِي ادارن جا نالا ۽ ڪم ٻڌايو؟
- (د) ايمرجنسي اسڪواڊ جو ڇا مطلب آهي؟ ايمرجنسي اسڪواڊ ۾ ڪهڙا ادارا ڪم ڪن ٿا؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اُسرندڙ - اٿر - تدارڪ - متحرڪ - سرپرستي - سهڪاري

3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) آسماني ۽ زميني آفتون ڪري اينديون آهن.
- (ب) انسان پنهنجي عقل ۽ علم سان ۽ ذريعي انسان ذات کي تباهيءَ کان بچائي سگهي ٿو.
- (ج) قومي نشرياتي ادارن ۽ وسيلي ماڻهن کي خطري جو اطلاع ڏنو وڃي ٿو.
- (د) آفتن کي منهن ڏيڻ لاءِ کي سٺو سهڪاري سمجهيو وڃي ٿو.

4- فعل متعدي مجهول: اهڙا جملا جن ۾ فاعل گم ٿي وڃي ۽ مفعول ڦري فاعل جي جاءِ والاري جيئن:

- ڪتاب پڙهجي ٿو.
- ماني کائجي ٿي.

5- ٻوڏ يا برسات جي تباهه ڪارين وقت مددي ادارن جي ڪيل خدمتن جو اکين ڏٺو احوال لکو.

ياد رکو ته:

- عالمي تپش جو مطلب آهي ڪرمي ڀڌ وڌڻ.
- هيلپ لائين جو مطلب آهي قدرتي آفتن وقت مددي سيل جي نمبر تي اطلاع ڏيئي سھائتا حاصل ڪرڻ.
- ڊزاسٽر مئنيجمينٽ اٿارٽي: مصيبت وقت ماڻهن جي بچاءَ ۽ بحالي وارو ادارو.
- ريسڪيو ٽيمون: رضاڪار يا مشڪل وقت ۾ مددگار جماعتون.

- راندين جي اهميت سمجهڻ.
- فوٽ بال راند بابت ڄاڻڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- ڪنهن به راند جو احوال لکڻ.
- ڄمڻ کي درست ڪرڻ.

فوٽ بال راند

جيئن انسان کي ورزش چُست رکي ٿي، تيئن هر ڪا راند، انساني جسم جي عضون کي چُست ۽ سگهارو بنائي ٿي. راند ڪهڙي به هجي، ڪيڏڻ ۽ ڏسڻ ۾ بيحد مزو ايندو آهي. اڄڪلهه دنيا جي اهم راندين مان فوٽ بال راند به هڪ آهي. هيءَ راند، هٿن سان نه، پر پيرن سان ڪيڏي ويندي آهي.

هيءَ راند، آڳاٽي زماني کان

جرمني، چين، جاپان، آسٽريليا، يونان ۽ اٽلي ملڪن ۾ ڪيڏي ويندي هئي. دنيا ۾ فوٽ بال جو وڏو مقابلو ’ورلڊ ڪپ‘ هر چوٿين سال ٿيندو آهي، جنهن کي ’FIFA‘ (فيڊريشن انٽرنيشنل فوٽ بال ايسوسيئيشن) نالي بين الاقوامي ادارو ڪرائيندو آهي. اُن ۾ ڪيترن ئي ملڪن جون ٽيمون حصو وٺنديون آهن. اولهه يورپ ۾ برازيل، ارجنٽينا، جرمني ۽ ٻين ڪيترن ئي ملڪن جي هيءَ قومي راند آهي.

هن راند کي دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ ڏٺو ۽ پسند ڪيو وڃي ٿو. فوٽ بال راند ۾ ٻه ٽوليون يا ٽيمون ٿينديون آهن. هر هڪ ٽوليءَ ۾ يارهن يارهن رانديگر ٿيندا آهن. هر ٽيم جو هڪ گول ڪيپر ٿيندو آهي، جنهن جو ڪم ’گول بچائڻ‘ هوندو آهي. گول ڪيپر بال هٿن سان پڻ جهٽي سگهي ٿو.

فوٽ بال راند جو ميدان 100 ميٽر ڊگهو ۽ 50 ميٽر ويڪرو ٿيندو آهي. پوري وچ تي هڪ ليڪو ميدان کي ٻن ڀاڱن ۾ ورهائيندو آهي. ميدان جي چوڌاري، چٽو اڇو ليڪو نڪتل هوندو آهي. هي ليڪو ميدان جا دنگ يا حدون نروار ڪندو آهي. ميدان جي ٻنهي ڊگهائيءَ وارن ڇيڙن جي وچ ۾ آمهون سامهون ڪجهه مفاصلي تي، ٻه ٻه ڀول ڪتل هوندا آهن، جيڪي ’گول‘ جا نشان هوندا آهن. انهن ڀولن جي پوئين پاسي جاري لڳل هوندي

آهي. ڪنهن به رانديگر جي ٿڌي يا مٿي سان بال گول اندر ويو ته اهو هڪ ’گول‘ ٿي ويو. راند لاءِ مقرر ٿيل اڌ وقت کان پوءِ رانديگر پاسا مٽائيندا آهن. هن راند ۾ هر هڪ ٽيم جو هڪ گول ڪيپر، ٻه بئڪ، ٽي هاف بئڪ ۽ پنج فارورڊ رانديگر ٿيندا آهن. گول ڪيپر، بئڪ ۽ هاف بئڪ رانديگر، گول جو بچاءُ ڪندا آهن، جڏهن ته فارورڊ رانديگر مخالف ٽيم جي گول تي حملو ڪندا آهن. ’ڊي‘ (D)، گول جي ويجهو، هڪ حد تائين هوندي آهي، جيڪڏهن فارورڊ رانديگر بال کڻي ’ڊي‘ واري حصي ۾ پهتا ۽ کين ڪنهن غلط طريقي سان روڪڻ جي ڪوشش ڪئي ته ان تي ڏنڊ پوندو. ان کي ’پينلٽي ڪڪ‘ (ڏنڊ) چون ٿا. جيڪڏهن ڪنهن رانديگر جو اتفاق سان بال کي هٿ لڳو ته اهو ’فائل‘ ٿي ويو، ڇو ته بال کي فقط پير سان ٽڌبو آهي، البتہ مٿي سان پڻ بال راندائي سگهجي ٿو، هٿ فقط گول ڪيپر ئي استعمال ڪري سگهي ٿو. ڄاڻي وائي رانديگر کي روڪڻ يا تنگ آڏو ڏيڻ، جهڙي حرڪت ڪرڻ واري تي به ڏنڊ پوندو آهي.

’ريفر‘ جيڪو راند ۾ هڪ جج وارو ڪم ڪندو آهي، ان جو فيصلو قبول ڪرڻو پوندو آهي. اهو بي واجبي ڪندڙ رانديگر کي چٽا ڏيندو آهي. ان کي پيلي رنگ جو ڪارڊ ڏيکاريندو آهي. ريفر، ڏوهي رانديگر کي، ٿوري وقت لاءِ ميدان کان ٻاهر به موڪلي سگهندو آهي.

راند جو فيصلو مقرر وقت ۾ هر ٽيم جي ڪيل ’گولن‘ جي ڳڻپ تي ٿيندو آهي. جنهن ٽيم گهڻا گول ڪيا، اهائي ٽيم فاتح ليکي ويندي آهي. جيڪڏهن مقرر وقت ۾ ڪنهن به ڌر گول نه ڪيو يا گول برابر ٿيا ته اهڙيءَ صورت ۾ راند جو وقت وڌايو ويندو آهي. اڃا به فيصلو نه ٿي سگهيو ته پوءِ هر هڪ ٽيم کي پنج پنج پيرا ڪڪ هڻڻ جو موقعو ڏنو ويندو آهي. ان ۾ جنهن ٽيم جي گولن جو تعداد وڌيڪ ٿيو، ان کي ڪٽندڙ ٽيم سمجهيو ويندو آهي.

اسان جي ملڪ پاڪستان کي اهو اعزاز حاصل آهي ته دنيا ۾ جتي جتي به فوٽ بال راند ڪيڏي ويندي آهي. ان ۾ استعمال ٿيندڙ بال هميشه پاڪستان جي مشهور شهر سيالڪوٽ جو ٺهيل هوندو آهي. اهو بال اڳ چمڙي جي چٽيهن ٽڪرن سان ٺاهيو ويندو هو، پر 2014ع جي ورلڊ ڪپ لاءِ جيڪو بال ٺاهيو ويو، اهو صرف چئن ٽڪرن مان تيار ڪيو ويو هو.

پاڪستان ۾ هيءَ راند شوق سان ڪيڏي ويندي آهي. خاص ڪري ڪراچي شهر جي لياريءَ واري علائقي جا ماڻهو هيءَ راند شوق سان ڪيڏندا آهن ۽ اتان ڪيترا ئي ناميارا رانديگر ٻاهرين دنيا جي ملڪن ۽ عالمي مقابلي ۾ وڏا اعزاز ماڻي چڪا آهن.

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) فوت بال راند ڪهڙن ڪهڙن ملڪن جي قومي راند آهي؟
(ب) فوت بال راند جي هر هڪ ٽيم ۾ ڪيترا رانديگر هوندا آهن؟
(ج) هن راند ۾ گول ڪيپر جو ڪم ڪهڙو هوندو آهي؟
(د) هن راند ۾ ريفري ڪهڙو ڪردار ادا ڪندو آهي؟
(هه) هن راند ۾ ڪٿڻ ۽ هارائڻ جي خبر ڪيئن پوندي آهي؟
(و) پاڪستان جي ڪهڙي شهر جا ماڻهو وڏي تعداد ۾ فوت بال کيڏن ٿا؟

- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اعزاز - پينلٽي - ريفري - انٽرنيشنل - گول ڪيپر

- 3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- * فوت بال راند جو بهترين بال ملڪ جي شهر ۾ تيار ٿيندو آهي.
- * فوت بال جو ميدان وال ڊگهو وال ويڪرو هوندو آهي.
- * فوت بال راند ۾ فارورڊ جو تعداد هوندو آهي.

- 4- هيٺ ڏنل غلط جملا درست ڪري لکو:

- مون قلم پڳي آهي.
- پيون آهن سليٽون ميز تي.
- ٿڌي پاڻي آهن دلي ۾.

- 5- هيٺ ڏنل زمان حال جي جملن کي زمان ماضيءَ ۾ بدلايو:

زمان حال

- (الف) اڄ منهنجي سالگرهه آهي.
(ب) سڀئي مهمان تحفا ڏين ٿا.
(ج) آءٌ ڪيڪ ڪٽيان ٿو.
(د) سڀئي مهمان تازيون وڄائين ٿا.

- 5- ڪنهن به ڏنل راند جو احوال لکي ٻڌايو.

سڪيا جي حاصلات

- سنڌ جي لوڪ ڪهاڻيءَ بابت ڄاڻڻ.
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- بيت مڪمل ڪرڻ.
- پهاڪن ۽ چوڻين کي سمجهڻ.
- ڪهاڻي لکڻ.

سبق ستاويھون

نوري ڄام تماچي

سنڌ جي سما خاندان جي راڄ ۾، ڄام تماچي نالي هڪ ناميارو حڪمران ٿي گذريو آهي. انهيءَ زماني ۾، هاڻوڪي نئي ضلعي جي مشهور ڍنڍ ’ڪينجهر‘ تي گندرا قبيلي جا مهاڻا رهندا هئا. انهن مهاڻن ۾ هڪڙي حسين نينگريءَ جنم ورتو، جنهن جو نالو ’نوري‘ هو. نوريءَ جي حُسن جي هاڪَ هنڌين ماڳين هلي وئي. جيڪو به کيس هيڪر ڏسندو هو، سو مٿس موهت ٿي پوندو هو. جيتوڻيڪ مسڪينيءَ سبب کيس ميرن، قاتلن ۽ سادڙا ڪپڙا پهريل هوندا هئا، پر پنهنجي سونهن، صبر ۽ سادي سپاءَ جي ڪري هوءَ ڏاڍي سُلچڻي ۽ من موهيندڙ لڳندي هئي.

هڪڙي ڏينهن سنڌ جي حاڪم ڄام تماچيءَ ڪينجهر جو سير پئي ڪيو. جڏهن هن جي نوريءَ تي نگاهه پيئي ته سندس جمال جي جلوي ۽ سُونهن جي شعاع کيس موهي وڌو. هن دل ٿي دل ۾ فيصلو ڪيو ته هُو، هن نينگريءَ سان ضرور شادي ڪندو. اڳتي هلي هن نوريءَ جي پيءُ کان، هن سوييوان نينگر جو سڱ گهريو. نوريءَ جي پيءُ ۽ ماءُ، سنڌ جي حاڪم ڄام تماچيءَ جي آڇ کي نهايت ئي خوشيءَ سان قبول ڪيو ۽ نوريءَ جو نڪاح ڄام تماچيءَ سان ٿيو.

هاڻي نوري، سمي بادشاهه جي محل ۾، ٻين راڻين سان گڏ رهڻ لڳي. هڪڙي

ڏينهن ڄام تماچيءَ، پنهنجين راڻين جو امتحان وٺڻ تي چاهيو. هن پنهنجين راڻين کي چيو ته: ”اوهان مان جيڪا به راڻي سڀ کان وڌيڪ سھڻا ڪپڙا پائي، هار سينگار ڪري منهنجي سامهون ايندي، ان کي آءٌ پنهنجي ’پٽ راڻي‘ بڻائيندس، ۽ ان سان گڏ ٻيڙيءَ تي ڪينجهر جو سير به ڪندس.“

پوءِ سڀڪا راڻي، پاڻ کي دل ۽ دل ۾ ’پٽ راڻي‘ محسوس ڪندي، تيل ڦليل ۽ هار سينگار ڪرڻ کي لڳي وئي. سڀئي راڻيون سھڻا ۽ رنگ برنگي ويس وڳا ڪڍي پهريا ۽ سونا ۽ روپا زيور پائي، آرسين آڏو پاڻ کي ڏسڻ لڳيون ته بادشاهه کي وڻنديونسين يا نه. پر نوري نماڻيءَ ڪوبه هار سينگار نه ڪيو. هن اُهي ئي ڪپڙا ڪڍي پهريا، جن ۾ ڄام تماچيءَ کيس پهريون ڀيرو ڏنو هو ۽ مٿس موھجي پيو هو.

جڏهن ڄام تماچي محل ۾ آيو ته هن سڀني راڻين ڏانهن ڏسي نوريءَ کان پڇيو ته تو ٻين راڻين وانگر هار سينگار ڇو نه ڪيو آهي؟ نوريءَ عرض ڪيو ته: سائين! ”آءٌ غريب مهاڻي آهيان. هار سينگار ۽ تيل ڦليل ڪري مون پنهنجي ور کي متاثر ڪرڻ نه ٿي چاهيو، ان ڪري مون اڄ اُهي ئي سادا سودا ڪپڙا پاتا آهن، جن ۾ اوهان پهريون ڀيرو مون کي ڏنو هو. اُن ڪري مون پاڻ کي سادو ئي رهڻ ڏنو، ڇو ته آءٌ نٿ ٺانگر ۽ ٺاهه ٺوه ڄاڻان ئي ڪانه.“

ڄام تماچيءَ، نوريءَ جي هن سادگي، نماڻائي، ڏاهپ ۽ حياءُ کي ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو ۽ سمورين راڻين جي آڏو اعلان ڪيائين ته ”آءٌ نوريءَ کي پنهنجي ’پٽ راڻي‘ بنايان ٿو، جيڪا هار سينگار کان وڌيڪ پنهنجي حياءُ ۽ سيرت ۾ سرس آهي.“

اُن چوڻ کان پوءِ سردار ڄام تماچي، نوريءَ کي ساڻ ڪري، ڪينجهر طرف ويو ۽ کيس خاص ٻيڙيءَ ۾ چاڙهي، سڄو ڏينهن ڪينجهر ۾ شڪار ڪندو رهيو. شاهه لطيف، پنهنجي رسالي جي ”سُر ڪاموڏ“ ۾ ان واقعي کي خوب ڳايو آهي. مثال طور پاڻ هڪ بيت ۾ اُن واقعي جو اظهار هن ريت ڪيو اٿس:

مئي هٿ ۾ مڪڙي، ڄام هٿ ۾ ڄار،
سارو ڏينهن شڪار، ڪينجهر تي ڪالهه هو!

يعني: مئي (مهاڻي) جي هٿ ۾ مڪڙي (ٻيڙي) هئي ۽ هوءَ اُن کي هلائي رهي هئي، جڏهن ته ڄام تماچيءَ جي هٿ ۾ مڇي ڦاسائڻ وارو ڄار هو ۽ ٻيئي سڄو ڏينهن ڪينجهر ۾ شڪار ڪندا رهيا.

بادشاهه کي نوريءَ جي نياز ۽ نوڙت ايترو ته متاثر ڪيو هو، جو هن نوريءَ جي مائٽن تان سمورو محصول معاف ڪري ڇڏيو ۽ کين ڪينجهر ڏيڻ جي ڪمائيءَ جو مالڪ بڻائي ڇڏيو.

مشق

- 1 هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) نوري ڪير هئي ۽ ڪٿي رهندي هئي؟
(ب) ڄام تماچي ڪير هو؟
(ج) ڄام تماچيءَ راڻين جو امتحان ڪيئن ورتو؟
(د) شاهه لطيف ڪينجهر، بادشاهه ۽ نوريءَ بابت ڪهڙو بيت چيو آهي؟
- 2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
- موهت - نماڻائي - پٽ راڻي - هاڪ - جمال
- 3 هيٺ ڏنل خال پريو:
- (الف) جي حُسن جي هاڪَ هُلي وئي.
(ب) هڪڙي ڏينهن سنڌ جي حاڪم ڪينجهر جو پئي ڪيو.
(ج) شاهه لطيف، پنهنجي رسالي جي ۾ ان واقعي کي خوب ڳايو آهي.
(د) ڄام تماچيءَ جي هٿ ۾ مڇي ڦاسائڻ وارو هو.
- 4 بيت مڪمل ڪريو:
- * ڄام هٿ ۾ ڄار،
..... سارو ڏينهن شڪار،
- 5 ڪن ٿورن ۽ مناسب لفظن ۾ ڪو عقل وارو نُڪتو يا ڪا حقيقت بيان ڪيل هجي ته ان کي پهاکو يا چوڻي چئبو آهي.
- جيئن: ”بندي جي مَن ۾ هڪڙي، صاحب جي مَن ۾ ٻي.“ اوهان اهڙا ڪي به ٻه ٻيا پهاکا ٻڌايو.
- 6 اوهان کي ٻي ڪا لوڪ ڪهاڻي ياد هجي ته ٻڌايو.

سکيا جي حاصلات

- نظر جو مفہوم سمجھڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- هر آواز لفظ لکڻ.
- ’مسدس‘ نظر بابت ڄاڻڻ.
- نظر سُر ۽ لٽ سان پڙهڻ.
- شعر ٻڌائڻ.

سبق اناويھون

اتحاد

جو ٻئي جي چڱائي پلائي گھري ٿو،
پلو خير خلق خدائي گھري ٿو.
چڱو ٻين جي پڻ چڱائي گھري ٿو،
پلائي صفائي سدائي گھري ٿو.
رکي جو سڀن سان هو صاحب سلامت،
نه زحمت ڏسي ڪا مصيبت نه آفت.

ڪنهن دين مذهب جو ڪو شخص آهي،
اوهان کي سندس دين سان غرض چاهي.
نه ڏيندا اوهين هن کي نيڪي ورهائي،
نه پوندو سندس قبر ۾ يار ڪاهي.
قتل ڇو وتو پاڻ ۾ هن جهان ۾،
ملو ڇو نٿا پاڻ ۾ هن جهان ۾.

اڙي پائرو! هوش ۽ ڌيان ڌاريو،
جي پرڪار ڪارا لڱا اُن وساريو،
ذرا ملڪ جي فائدين ڏي نهاريو،
ڪڍي غير دل مان ملي مٺ گذاريو.
سُکي ٿي پوي ڏيهه ۾ خلق ساري،
وڃي ڌرت نڪري لهي بيقرار.

- مولوي الهه بخش ’ابوجهو‘

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) هيءَ نظم ڇا بابت آهي؟
(ب) هن نظم ۾ شاعر ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟
(ج) اوهان کي هن نظم جو ڪهڙو بند پسند آهي ۽ ڇو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
آفت - زحمت - ڌرت - بيقرار
- 3- هيٺ ڏنل لفظن جا هم آواز لفظ نظم مان ڳولي لکو:
جيئن: وساريو نهاريو
1- چڱائي
2- ڪاهي
3- سلامت
4- گذاريو
- 4- هيٺ ڏنل بند مڪمل ڪريو:
* ڪنهن دين مذهب جو ڪو
..... سندس دين سان غرض چاهي.
نه ڏيندا اوهين هن کي
..... يار قبر ڪاهي.
قتل ڇو وتو پاڻ ۾
..... پاڻ ۾ هن جهان ۾.
- 5- اوهان اتحاد بابت ڪي قول ٻڌايو.
ياد رکو ته: ڇهن ستن واري بند کي 'مُسدس' چئبو آهي.

مولوي اله بخش 'ابوجهو' سنڌي ٻوليءَ جي 'مُسدس' صنف جو هڪ مشهور شاعر ۽ سماج سڌارڪ ٿي گذريو آهي. هن جو جنم 1848ع ۾ ٿيو ۽ هن 1901ع ۾ وفات ڪئي.

سڪيا جي حاصلات

- ماحوليات بابت ڄاڻڻ.
- ماحولياتي گدلاڻ جا نقصان ۽ بچاءَ جا
- آڀاءَ ڄاڻڻ.
- درخواست لکڻ.

ماحول جي گدلاڻ

’ماحول‘ عربي زبان جو لفظ آهي جنهن جو مطلب آهي، ’وايو منڊل‘. اسان جي آسپاس موجود سموريون شيون هڪ ’ماحول‘ جوڙين ٿيون. هڪ ننڍڙي ٻار جو ماحول، سندس گهر هوندو آهي، جنهن ۾ هن جا والدين ۽ گهر ۾ موجود سموريون جاندار ۽ بي جان شيون اچي وڃن ٿيون. ٻار جڏهن وڏو ٿيندو آهي ته سندس ماحول ۾ واڌارو اچي ويندو آهي ۽ سندس ماحول گهر

کان نڪري، گهڻي، پاڙو ۽ ڳوٺ بنجي ويندو آهي. جيئن جيئن هو وڏو ٿيندو ويندو آهي ته سندس ماحول ۾ گهڻيون، مسجد، اسڪول، پنيون، وڻ، چوپايو مال ۽ ڳوٺ ۾ رهندڙ سڀ ماڻهو شامل ٿي ويندا آهن. اهڙيءَ طرح شهري ٻار لاءِ گهر، بازار، واد، مسجد، اسڪول، اسپتال، دڪان، گاڏيون، موٽرون، راندين جا ميدان ۽ شهر وغيره سندس ماحول جو حصو بنجي ويندا آهن.

هتي اسان، طبعي ماحول جو ذڪر ڪيو آهي. ان کان سواءِ قدرتي ماحول به ٿيندو آهي، جيڪو قدرت طرفان هر هنڌ موجود هوندو آهي، مثال طور: هوا، پاڻي، گهر، زمين، پنيون، ٻيلا، جهنگ، جبل، ڍنڍون، ڍورا، واه، درياھ، ميدان وغيره.

ماحول جي گدلاڻ مان مراد، ماحول جي هوا، پاڻي ۽ زمين ۾ اهڙي اڻ وڻندڙ تبديلي آهي، جنهن مان انسان ۽ حيوان جي زندگي ۽ رهائش وارين حالتن تي خراب اثر

پون. جڏهن مختلف عنصر، پنهنجي ماحول ۾، اهڙي اڻ وڻندڙ تبديلي آڻيندا آهن ته ان کي 'ماحول جي گدلاڻ' چوندا آهن.

ڪيتريون ئي شيون اسان جي ماحول کي گدلو ڪن ٿيون، جن جا ذميوار اسين پاڻ ئي آهيون، مثال طور: گند ڪچرو، ڪارخانن مان نڪرندڙ گندا مادا، موٽر گاڏين، ڪارخانن، سرن جي بئن مان نڪرندڙ دونهون ۽ زهريلي گئس، ڪيميائي پاڻن جا اثر، اهڙيون شيون آهن، جيڪي اسان جي ماحول کي هر وقت گندو ڪنديون رهن ٿيون. جيئن:

1- فضائي گدلاڻ: ڪارخانن جو دونهون، گاڏين جو تيل، جهازن جي پارڻ مان نڪرندڙ گئس، هوا سان ملي فضا ۾ گدلاڻ پکيڙيندي آهي. اها گئس سلفر ڊاءِ آڪسائيڊ، نائٽروجن، ڪاربان مونو آڪسائيڊ، هائڊرو ڪاربان، ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ فضا ۾ شامل ٿي، ماحول کي گندو ڪن ٿيون، جنهن کي 'فضائي گدلاڻ' سڏجي ٿو.

ان سان گڏ گوڙ، شور ۽ فضا جي گدلاڻ جي ڪري، زهريليون گئسون اسان جي جسم ۾ داخل ٿي، اکين، نڪ، ڳلي، ڪن، چمڙي ۽ ققڙن جي ڪيترين ئي بيمارين جو ڪارڻ بڻجن ٿيون. الرجی، نمونيا، دل ۽ دماغ جون بيماريون ۽ ڪينسر وغيره به ان مان ٿئي ٿو.

2- پاڻي جي گدلاڻ: صاف پاڻي، الله تعاليٰ جي هڪ نعمت آهي. گندي پاڻيءَ مان ڪيتريون ئي بيماريون ڦهلجن ٿيون. اسان جي ملڪ ۾ ڪيترائي اهڙا هنڌ آهن، جتي مينهن جو پاڻي کڏن، ٽرائن ۽ تلائن ۾ گڏ ڪري سڄو سال ڪم آڻيو آهي. انهن تلائن ۽ ٽرائن مان ماڻهو پاڻي پريندا آهن ۽ جانور به پاڻي پيئندا آهن. اهڙو پاڻي گندو ٿي ڪيترين ئي بيمارين جو ڪارڻ بڻجندو آهي. پيٽ جي سور، مروڙ ۽ پيچش، پيٽ جي ڪينئر جون بيماريون، مدي جو بخار (ٽائيفائيڊ) وغيره ان جو ڪارڻ آهي.

وڏن شهرن ۾ گترن جي پاڻيءَ جي نيڪال جي ناقص نظام هئڻ ڪري هرهنڌ پاڻي بيٺو هوندو آهي، گترن جو پاڻي، اڪثر واهن ۽ درياهن يا سمنڊ ۾ وڌو ويندو آهي، جنهن ڪري پاڻيءَ جي قدرتي ذريعن مان حاصل ٿيندڙ پاڻي گندو ٿي ويندو آهي، جيڪو ماڻهن توڙي پاڻيءَ جي جانورن ۽ آبي جيوت لاءِ نقصانڪار هوندو آهي.

ٻوٽن ۽ فصلن تي جيت مار زهريليون دوائون چڻڪايون وينديون آهن، جيڪي مينهن وغيره ذريعي ندين، نالن ۾ پهچي وينديون آهن. ان کان سواءِ فضائي گدلاڻ پڻ مينهن جي پاڻيءَ ۾ ملي ويندي آهي، جيڪا اڳتي هلي آبي ذخيرن کي گندو ڪندي رهندي آهي.

3- **زميني گدلاڻ:** گهرن جو گند ڪچرو ۽ ٻي گندگي پڻ اسان جي گهرن جي ماحول کي گندو ڪري ٿي. گند ڪچرو، ڪيترن ڌاتن، پلاسٽڪ جي شين، ڪاغذن ۽ ڪيترن ئي ڪيميائي مادن جو مجموعو هوندو آهي، جيڪو زميني گدلاڻ جو وڏو ذريعو آهي.

4- **تابڪاري شعاعن جي گدلاڻ:** موجوده دور جي ضرورتن جي پورائيءَ لاءِ، ائٽمي سگهه جو استعمال عام ڄام آهي. ڪيترين ئي بيمارين جو علاج آئسوٽوپس سان ڪيو ويندو آهي. بيمارين جي سڃاڻپ ايڪسري ۽ گاما ريز سان ٿيندي آهي. انهن عملن دوران خطرناڪ تابڪاري مادا خارج ٿيندا آهن، جيڪي ڪيترين ئي بيمارين جو ڪارڻ بڻجن ٿا. اهڙيءَ طرح ڪارخانن مان نڪرندڙ گئس جي ڪري اسان جي فضا جي اوزون جي تهه ۾ سوراخ ٿيڻ ڪري ڪيترا ئي تابڪاري شعاع اسان تائين پهچن ٿا. جن جي ڪري ڪينسر ۽ ٻيون بيماريون ٿين ٿيون.

5- **گوڙ ۽ شور جي گدلاڻ:** اسان جي صحت تي گوڙ ۽ شور جا به ڪيترا ئي نقصانڪار اثر پون ٿا، ان کي ”آواز جي گدلاڻ“ سڏجي ٿو. رهائشي علائقن ۾ ڪارخانن جو قيام، هوائي اڏا، ريلوي اسٽيشنون ۽ بسن جا اسٽاپ، رهائشي علائقن کي متاثر ڪن ٿا. اسان جا ڪن گهڻو گوڙ برداشت نه ٿا ڪري سگهن. گهڻي گوڙ، جي ڪري ٻڌڻ جي سگهه ضايع ٿيڻ جو خطرو هوندو آهي. گهڻو گوڙ انساني عضون ۽ سنڌن ۾ چڪ پيدا ڪري ٿو، جنهنڪري مٿي ۾ سور ۽ ٽڪاوت جو احساس ٿئي ٿو.

ماحول جي گدلاڻ کان بچڻ لاءِ اسان کي اڪيلي سر، توڙي گڏيل طور اُڀاءُ وٺڻ گهرجن. جيڪڏهن اسان مان هر ماڻهو پنهنجي آسپاس جي ماحول کي صاف رکي ته سڄو سماج صاف سٿرو ٿي پوندو.

ماحول جي بهتريءَ لاءِ انفرادي طرح هيٺيان اُڀاءُ وٺڻ گهرجن:

- * پنهنجي گهر، پاڙي، اسڪول ۽ آفيس وغيره کي صاف سٿرو رکجي.
- * هرهنڌ گند اڇلائڻ بدران اهو هڪ هنڌ رکيو وڃي، بلڪه ٿيلهين ۾ بند ڪري مناسب هنڌن تي زمين کوٽي پوري ڇڏجي.
- * گند ڪچرو نالين ۽ گترن ۾ نه اڇلائجي.
- * تماڪ چڪڻ کان پرهيز ڪجي.
- * موٽر گاڏين مان خارج ٿيندڙ واڏو دونهين کي روڪجي.

اجتماعي طرح هيٺيان آڀاءُ وٺڻ گهرجن:

- * اخبارن، ريڊيو ۽ ٽي ويءَ تي سموري قسم جي گڏلاڻ خلاف مهڻ هلاڻجي.
- * ڪارخانن مان نڪرندڙ زهريلن مادن ۽ گئسن کي خاص طريقي سان ٻيهر فائديمند بنائڻجي.
- * دونهن ڪينڊڙ گاڏين تي ضابطو آڻڻجي.
- * ڪني پاڻيءَ جي نيڪال ۽ گند ڪچري جي اڇلائڻ جو مناسب بندوبست ڪڍڻجي.
- * آباديءَ لاءِ صاف پاڻيءَ جو بندوبست ڪڍڻجي.
- * پاڙي ۽ ڳوٺ ۾ وڻڪار وڌائڻ، راندين جا ميدان ٺاهڻ.
- ماحول جي گڏلاڻ جي بچاءُ ۽ ماحول کي صاف سٿري رکڻ لاءِ ڪيتريون ئي ڏيهي ۽ پرڏيهي تنظيمن ڪم ڪري رهيون آهن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) ماحول ڇا ڪي چئجي ٿو؟
- (ب) ماحول جي گڏلاڻ مان مراد ڇا آهي؟
- (ج) ماحولياتي گڏلاڻ جي مختلف قسمن جا نالا لکو؟
- (د) فضائي گڏلاڻ ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون گئسون شامل آهن؟
- (هه) گندي پاڻيءَ مان ڦهلجندڙ بيمارين جا نالا لکو؟
- (و) تابڪاري شعاع ڪهڙين شين مان پيدا ٿيندا آهن؟
- (ز) گوڙ جا انساني صحت تي ڪهڙا اثر پون ٿا؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ماحول - ڪشادگي - پرهيز - گڏلاڻ - مهڻ - انفرادي

3- علائقي جي ڪائونسلر کي پنهنجي پاڙي ۾ رستن جي صفائيءَ ۽ گندي پاڻيءَ جي نيڪاليءَ لاءِ مناسب انتظام ڪرڻ لاءِ درخواست لکو.

سبق ٽيهون

سڪيا جي حاصلات

- تاريخي ماڳن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- رني ڪوٽ جي تاريخي اهميت سمجهڻ.
- تاريخي ماڳ جو سير ڪرڻ ۽ ان بابت مضمون لکڻ.

رني ڪوٽ

سنڌ ۾ قتل شهرن، دڙن، کنڊرن، قديم قلعن ۽ ڪوٽن کي ڏسڻ سان معلوم ٿو ٿئي، ته هيءُ علائقو قديم زماني ۾ وسيل، سرسبز ۽ آباد هوندو هو. هتي بهترين ڪاريگر، فني ڄاڻو ۽ عمارت سازيءَ جا وڏا ماهر رهندا هئا. ان حقيقت جي ڄاڻ، هڪ طرف موهن جي دڙي مان پوي ٿي، ته ٻئي طرف وري دنيا جو وڏي ۾ وڏو قلعو 'رني ڪوٽ' اها ساک پري ٿو. 'رني' برساتي نئن جو نالو آهي، جنهن تان هن قلعي جو نالو 'رني ڪوٽ' رکيو ويو. اها برساتي نهر گهڻو اڳي، قلعي جي آر پار وهندي هئي، جنهن جا قتل نشان اڃا تائين موجود آهن. اڄ به سخت برساتن ۾ هيءُ نئن تيزيءَ سان وهي سن شهر وٽان سنڌو درياھ ۾ پوندي آهي.

هيءُ قلعو ضلعي ڄام شوري جي سن شهر کان الهندي طرف اوڻٽيهن ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي، کيرٿر جبل جي مٿانهين چوٽين تي اڏيل آهي. نقشي ۾ ان جو نالو

‘مينهن جو ڪوٽ’ ۽ ‘رنيڪا ڪوٽ’ لکيل آهي، پر عام ماڻهو ان کي ‘رني ڪوٽ’ ڪري سڏيندا آهن. هن ڪوٽ جو پري کان نظارو، ڏاڍو ڪشش ڪندڙ آهي. هن جون ديوارون، ٽڪرين جي لاهين چاڙهين تان نانگ وارا ور ڪائينديون، اٽڪل ٻارهن چورس ڪلوميٽرن جي ايراضيءَ کي وڪوڙي بيٺيون آهن. ‘رني ڪوٽ’ دنيا جي وڏن قلعن مان هڪ آهي. هن قلعي جي ڀتين ۽ بُرجن جي اڏاوت اهڙي نموني تي ٿيل آهي، جو پري کان چين جي عظيم ديوار وانگر نظر پيو اچي.

رني ڪوٽ جون ديوارون، سرن ۽ پٿرن جون تعمير ٿيل آهن. انهن جي اوچائي اٽڪل ڏهه ميٽر آهي. ديوارون چوٽيءَ وٽ ٻه ميٽر ٿلهيون آهن، پر بُرجن وٽ ڏيڍ ميٽر ٿولهه اٿن. ڀتين ۾، دشمن تي وار ڪرڻ لاءِ، وڏي هوشياريءَ سان سوراخ ٺهيل آهن. قلعي ۾ داخل ٿيڻ لاءِ چار دروازا آهن، جن مان اڀرندي طرف واري دروازي کي ‘سن دروازو’ اتر اوڀر طرف واري در کي ‘آمري دروازو’ يا ‘ٻڌيه موري’ ڏکڻ طرف واري دروازي کي ‘شاهه پر دروازو’ ۽ الهندي طرف واري دروازي کي ‘موهن دروازو’ سڏيندا آهن. ‘ميهين جو دروازو’ سڀ کان مٿانهين هنڌ تي اولهه طرف آهي ۽ ‘سن دروازو’ سڀ کان هيٺانهين هنڌ اوڀر پاسي آهي.

وڏي ڪوٽ جي اندر، ٻيا به ننڍا ڪوٽ اڏيل آهن، جن مان هڪ جو نالو ‘ميري ڪوٽ’ ۽ ٻيو ‘شير گڙھ’ جي نالي سان سڏجي ٿو. پهرئين ڪوٽ ۾ ڪجهه ڊنل جاين جا ڪي نشان نظر اچن ٿا، باقي ٻئي مٿانهين ڪوٽ ۾ ڪنهن به اڏاوت جا آثار نظر نه ٿا اچن. ‘ميري ڪوٽ’ سن دروازي کان اٽڪل پنجن ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي آهي. ‘شير گڙھ’ وارو قلعو، سمنڊ جي ليول کان پنج سؤ ميٽرن جي مٿانهينءَ تي اڏيل آهي. هن ڪوٽن کان ٿورو پريرو گنبذ واري هڪ جاءِ ٺهيل آهي. ان جي پاسي ۾ هڪ قبرستان ۽ ڪجهه ڊنل جايون نظر اچن ٿيون، جن مان هن قلعي اندر ڪنهن زماني ۾ رهندڙ، انساني بستيءَ جا اهڃاڻ ملن ٿا. ڪوٽ اندر والاريل زمين ۾، هڪ پراڻي نهر جا آثار نظر اچن ٿا. نهر جي ٻنهي پاسن کان برج ٺهيل آهن ۽ نهر جي پيٽ ۾ ٿنڀا کتل آهن، جيڪي ڪنهن قديم ڀُل جا نشان آهن. هن قلعي جي اندر وهندڙ هڪ قدرتي ننڍڙي نهر تي، ٿوري پوک ٿئي ٿي. اها نهر ٿورو پنڌ وهي، وري جبل ۾ گر ٿي وڃي ٿي. ان ڪري هاڻي ٻن چئن جهوپڙين جي وسنديءَ کان سواءِ، قلعي اندر سموري ايراضي ويران پيئي آهي. پهڙن ۾ رڳو قلعي جون ڀتيون ئي آهن، جيڪي اوچا ڳاٽ ڪري، پنهنجي عظمت ڏيکاري رهيون آهن.

جنگي فن جي ماهرن جو چوڻ آهي ته دفاعي لحاظ کان هن قلعي کي وڏي اهميت حاصل آهي ۽ ان جي تعمير، سنڌ جي پراڻي تاريخ جو هڪ عظيم ڪارنامو معلوم ٿئي ٿو.

رني ڪوٽ جي مرمت ۽ پوري سنڀال نه هئڻ ڪري، قلعي جون ديوارون وڃن ٿيون زبون ٿينديون. ٿي سگهي ٿو ته وقت گذرڻ تي، هيءُ عاليشان تاريخي يادگار، برباد ٿي وڃي. انهيءَ ڪري ضروري آهي ته هن قيمتي ورثي جي حفاظت لاءِ ڪي مناسب اپاءَ ورتا وڃن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) رني ڪوٽ ڪٿي آهي؟
- (ب) رني ڪوٽ قلعي جي مکيه دروازن جا نالا ٻڌايو؟
- (ج) رني ڪوٽ جي اندر ٻي ڪهڙي اڏاوت ٿيل آهي؟
- (د) هن ڪوٽ جي تعمير کي عظيم ڪارنامو چوڻو ٿو سڏيو وڃي؟
- (هه) هتي انساني آبادي ڇو نه ٿي سگهي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

اڏيل - ڪنڊر - آثار - اهڃاڻ - عظمت - زبون - عاليشان

3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) هيءُ قلعو ضلعي ڄام شوري جي شهر سن کان جي الهندي طرف اوڻٽيهه ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي آهي.
- (ب) سڄي دنيا ۾ جيڏو ٻيو ڪوبه وڏو قلعو ڪونه آهي.
- (ج) وڏي ڪوٽ جي اندر، ٻيا به ننڍا ڪوٽ آهن.
- (د) دفاعي لحاظ کان هن قلعي کي وڏي حاصل آهي.

- سوال جي نشاني (?) - اهڙا جملا جن مان سوال پڇڻ جو مطلب نڪري، اهڙن جملن جي پڇاڻي تي (?) نشاني ڏني آهي.

استاد لاءِ هدايت: ٻارن کي رني ڪوٽ جو سير ڪرائي ۽ ان بابت مختصر مضمون لکرائي.

- آزاديءَ جي تحريڪ جي ڄاڻ رکڻ.
- آزاديءَ جي تحريڪ جو پسمنظر ڄاڻڻ.
- آزاديءَ جي تحريڪ ۾ حصو وٺندڙ عورتن بابت آگاهي حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- اصطلاحن جو استعمال ڪرڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- بحث مباحثو ڪرڻ.

پاڪستان جي تحريڪ ۾ عورتن جو حصو

تاريخ شاهد آهي ته جنهن قوم جي عورتن ملڪي معاملن ۽ مسئلن ۾ مردن سان گڏجي ڪم ڪيو آهي، انهيءَ قوم آزاديءَ سان زندگي گذاري آهي. قائداعظم محمد علي جناح، جڏهن مسلم ليگ جو صدر ٿيو ته هن محسوس ڪيو ته تحريڪ پاڪستان جي لاءِ ڪم ڪرڻ وارين عورتن جو تعداد گهڻو گهٽ آهي، انهيءَ ڪري قائداعظم 1937ع ۾، آل انڊيا مسلم ليگ جي لکنتو واري اجلاس ۾ تقرير ڪندي فرمايو ته:

”آءٌ هر مرد، عورت ۽ ٻار کي تلقين ڪريان ٿو ته اُهي سڀ مسلم ليگ جي جهنڊي هيٺ اچي پاڻ کي منظم ڪن ۽ پنهنجن صنفن ۾ اتحاد پيدا ڪن.“

انهيءَ ڳالهه جو عملي نمونو پيش ڪرڻ لاءِ قائداعظم سياسي معاملن ۾ پنهنجيءَ پيڻ محترم فاطمه جناح کي هميشه پاڻ سان گڏ رکيو. محترم فاطمه جناح پاڪستان جي تحريڪ آزادي دوران پنهنجي ڪردار ۽ عمل سان اهو ثابت ڪري ڏيکاريو ته، جيڪڏهن عورتون به پنهنجون قومي ذميواريون پوري ڪرڻ لاءِ ڪم ڪن ته پوءِ قوم هر قسم جي حالتن ۽ مشڪلاتن جو مقابلو ڪري سگهي ٿي.

پاڪستان جي تحريڪ ۾ مردن سان گڏ عورتن به ڀرپور حصو ورتو. جتي مولانا محمد علي ۽ شوڪت عليءَ اڳتي وڌائي، اتي سندن مانائتي ماءُ ’بي امان‘ به ڀرپور حصو ورتو. جتان به آزاديءَ لاءِ آواز اٿاريو ٿي ويو ته اتي مردن سان گڏ عورتون به ان جدوجهد ۾ شامل رهيون. بنگال کان وٺي ڪشمير تائين آزاديءَ جا پروانا پتنگن وارو پهه ڪري وڙهندا رهيا.

آل انڊيا ڪانگريس نالي سياسي جماعت، حڪومت برطانيه کان آزاديءَ جي گهر ڪئي. اڳتي هلي آل انڊيا مسلم ليگ وجود ۾ آئي. ان جي شروعات 1906ع کان ٿي. اڳتي هلي ان جي واڳ هڪ نوجوان وڪيل محمد علي جناح جي هٿ ۾ آئي. ان جماعت ۾

ٻيا به ڪيترائي ناليوارا مسلمان اڳواڻ شامل هئا. هن جماعت ۾ مردن سان گڏ عورتن جي به تنظيم سازي ڪئي وئي، جنهن ۾ سنڌ مان بيگم شاهنواز، بيگم تصدق حسين، فاطمه بيگم، بيگم وقارالنساء، بنگال مان بيگم اختر سليمان، دهليءَ مان بيگم شائسته اڪرام الله، بيگم اقبال حسن ملڪ، انجمن آرا بيگم، بيگم نورالصبح، بيگم قيصر انور علي، مدراس مان بيگم حافظ، ممبئيءَ مان مس فاطمه جناح ۽ ٻيون شامل ٿيون.

صغرا هدايت الله

بيگم عبدالله هارون

بيگم تصدق حسين

بي امان

محترم فاطمه جناح

عورتن جي سب ڪاميٽيءَ آزاديءَ جي پيغام کي گهر گهر پهچائڻ لاءِ ڳوٺن ۽ شهرن جا دورا ڪري، عورتن کي آزاديءَ جي تحريڪ ۾ شامل ڪرڻ لاءِ تيار ڪيو. گڏيل ڪوششن رنگ لاتو ۽ بيگم نصرت عبدالله هارون کي آل انڊيا وومين مسلم ليگ جو صدر نامزد ڪيو ويو، جنهن پوري ملڪ جو دورو ڪري عورتن کي منظم ڪيو. سن 1943ع دهلي ۾، مسلم ليگ جي سالياني اجلاس دهليءَ ۾ هڪ قرارداد وسيلي بيگم انور هدايت الله، بيگم نصرت عبدالله هارون ۽ بيگم جي. الانا کي آل انڊيا مسلم ليگ جي عورتن واريءَ سب ڪاميٽيءَ تي ميمبر مقرر ڪيو ويو. مسلم ليگ جي عورتن واري ڪاميٽيءَ جي ميمبر عورتن، پوري ملڪ جي عورتن کي نه فقط سجاڳيءَ جو سڏ ڏنو، پر نئشنل گارڊ تنظيم جون هزارن جي تعداد ۾ عورتون به ميمبر ٿي مردن سان گڏ آزاديءَ جي جدوجهد ۾ شريڪ رهيون. ياد رهي ته پنجاب سيڪريٽريٽ تي قومي جهنڊو چاڙهڻ جو ڪارنامو پڻ سنڌ جي بهادر عورت ليڊي صغرا هدايت الله جو ئي آهي. اهڙيءَ ريت مردن سان گڏ عورتن جي ڀرپور سهڪار ۽ عملي جدوجهد جي نتيجي ۾ 14 آگسٽ 1947ع تي، آزاد وطن جي صورت ۾ پاڪستان وجود ۾ آيو. جتي اڄ اسين هڪ آزاد ۽ خودمختيار قوم جي حيثيت سان رهون پيا.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پاڪستان جي تحريڪ ۾ عورتن جو ڪردار ڪهڙو آهي؟
- (ب) قائد اعظم محمد جناح^ع 1937ع ۾، آل انڊيا مسلم ليگ جي لکنؤ واري اجلاس ۾ ڇا چيو؟
- (ج) فاطمه جناح آزاديءَ جي تحريڪ ۾ ڪهڙو ڪردار ادا ڪيو؟
- (د) پاڪستان جي تحريڪ ۾ سنڌ جي ڪهڙين عورتن حصو ورتو؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

مانائتي - جماعت - تحريڪ - پروانا - قرارداد

2- هيٺ ڏنل جملا غلط آهن. اوهان انهن کي درست ڪري لکو:

- تحريڪ ۾ مردن پاڪستان جي سان گڏ عورتن به ڀرپور حصو ورتو.
- هن جماعت ۾ مردن سان تنظيم سازي گڏ عورتن جي به ڪئي ويئي.
- بيگم نصرت عبدالله هارون جي صدر نامزد ٿي آل انڊيا وومين مسلم ليگ.

4- آزاديءَ جي تحريڪ ۾ حصو وٺندڙ عورتن بابت اٺ جملا لکو.

- عجب جي نشاني (۱) - ارمان، عجب، افسوس يا سڌ وغيره وارن لفظن جي پٺيان (۲) نشاني ڏي آهي.

استاد لاءِ هدايت: شاگردن کان پاڪستان جي تحريڪ ۾ حصو وٺندڙ عورتن جي تصويرن جو آلبم ٺهرائي.

سکيا جي حاصلات

- سنڌو درياھ جي اھميت کان آگاھ ٿيڻ.
- فطرت جي منظرن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- ھم آواز لفظ لکڻ.
- بيت جو سٽون مڪمل ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئ سان پڙهڻ.

سبق پڙهون

سنڌو درياھ

چوان ڇا سنڌ جو سينگار آھين،
۽ پاڪستان ۾ نروار آھين،
ندين سڀني جو تون سردار آھين،
سموريءَ سنڌ جو آڌار آھين.

اچين ٿو هيٺ جبلن تان لھي تون،
پھاڙن سان مٿو پنھنجو گھي تون،
اچين ھت مانسروور کان ڪھي تون،
کڻين ٿو ڪين ساھي ڪٿ رھي تون،
ڪرين آباد ٿو بَر ڪي وھي تون.

سدائين تو ۾ آھي آبُ جاري،
ٿئي سانوڻ ۾ توکي ٿي بھاري،
سدا اڪسير ٿنھنجي آبپاري،
ٿنھنجي واري بہ آھي سوڻ واري،
ڪرين ٿو شاد ۽ خوش خلق ساري.

سدا ڪيٽن ڪي پاڻي ٿو پُڄائين،
نہ بيھين، پَر وَتين وھندو سدائين،
ڪري آباديون، پانڊا پَرائين،
ٿئي سبزي، جتي تون پيرُ پائين،
ڀلايون، پال، ”احسن“ لک ڀلائين.

”حافظ“ محمد احسن چنا

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) سنڌو درياھ کي شاعر سنڌ جو سينگار ڇو سڏيو آهي؟
(ب) شاعر سنڌو درياھ کي ندين جو سردار ڇو سڏيو آهي؟
(ج) سنڌوءَ ۾ ڪڏهن بهاري ايندي آهي؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
- نروار - آڌار - آب - ڪيت - سبزي - پال
- 3- هيٺ ڏنل لفظن جا هم آواز لفظ لکو:
- بهار
 - واري
 - پُجائين
- 4- نظم جون ستون مڪمل ڪريو:
- * سدائين تو ۾ آهي
..... توکي ٿي بهاري،
..... سدا اڪسير
..... آهي سون واري،
..... ڪرين ٿو شاد ۽ خوش
- 5- هيءُ نظم زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سر سان ٻڌايو.
- ياد رکڻو ته: * سانوڻ، مينهن جي مُند کي چئبو آهي، ان کي وسڪاري جي مُند به چئبو آهي.
* سنڌو درياھ ٽيٽ (Tibet) ملڪ جي ’سنگي ڪباب‘ (شينهن جهڙي منهن) وٽان نڪرندو آهي.

حافظ محمد ’احسن‘ چنا، سنڌيءَ ٻوليءَ جو مشهور شاعر ۽ صحافي ٿي گذريو آهي. سندس والد جو نالو جمع خان هو. پاڻ ڳوٺ ملڪاڻي شريف، ضلعي دادوءَ ۾، 1900ع ۾ جنم ورتو ۽ 1986ع ۾ وفات ڪئي.

سڪيا جي حاصلات

- محنت جي عظمت بابت ڄاڻڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- لفظن جا ضد لکڻ.
- بيهڪ جي نشانين بابت ڄاڻڻ.
- آتم ڪهاڻي لکڻ.

سبق ٽيٽيهون

مهاڻو

آءُ مهاڻو، مڇيءَ هاڻو آهيان. منهنجو ڪم آهي مڇي مارڻ. ماڻهو مون کي مهاڻو، ميربحر، ملاح، ناڪو ۽ نه ڄاڻان ٻين ڪيترن ئي نالن سان سڏيندا آهن. ٿي سگهي ٿو ته ڪن ماڻهن جي خيال ۾ اها ڳالهه ويٺل هجي ته آءُ گهٽ اهميت وارو انسان آهيان، پر حقيقت ۾ ائين نه آهي. آءُ هاڻيءَ ڪاڻيءَ توڙي بدني بيهڪ ۾، ڪنهن حالت ۾ ٻين کان گهٽ ناهيان. آءُ سماج جي ڪيترن ئي بيڪار ۽ سُست ماڻهن وانگر، هٿ هٿ تي رکي ڪين ويهندو نه آهيان، پر ڍنڍن، تلاءُن، درياهن ۽ سمنڊن جي پاڻيءَ مان مڇي مارڻ کان سواءِ، درياهن ۽ سمنڊن ۾ ٻيڙيون هلائي ۽ ٻيڙا هاڪاري ماڻهن کي پاڻيءَ مان پار به ڪندو آهيان ۽ سير به ڪرائيندو آهيان.

منهنجي زندگيءَ جي ڪهاڻي به عجيب آهي. جڏهن انسان، غارن جي زندگيءَ کي الوداع چئي، روزگار جي تلاش ۾ ندين ۽ پاڻيءَ وارن علائقن جي ڪنارن تي اچي آباد ٿيو، تڏهن کيس خشڪيءَ جي جانورن جي گوشت سان گڏ پاڻيءَ ۾ رهندڙ جانورن جي گوشت کائڻ جي به خبر پئي.

پاڻيءَ مان مڇي ۽ ٻيا جانور پڪڙڻ نهايت مشڪل ڪم هو. اهو آءُ ئي هوس، جنهن پاڻيءَ مان مڇي ۽ ٻين جانورن پڪڙڻ جو ڌنڌو اختيار ڪيو. مون وڻن جي چوڌن کي ڪُٽي، انهن مان سنهيون سنهيون نوڙيون ٺاهي، رڇ ۽ چار تيار ڪيا. ڪاٺ جي تختن کي بيڙين جي صورت ۾ آڻڻ ڏانهن انسانن جو ذهن به مون چڪايو. اهڙيءَ طرح مون انسان ذات لاءِ مڇي ۽ ٻين پاڻيءَ جي جانورن جو گوشت مهيا ڪيو.

جيئن جيئن انسان ترقي ڪندو ويو، تيئن تيئن اسين به پنهنجي ڌنڌي ۾ ترقي ڪندا وياسين. ڪپهه ۽ ريشم جي تندن جي ايجاد ٿيڻ بعد، اسان به سُت ۽ ريشمي ڌاڳي مان جاريون ۽ رڇ تيار ڪيا، جن جي مدد سان جهجهي انداز ۾ مڇي پڪڙڻ لڳاسين. اسان جي ماريل مڇي، هڪ طرف پنهنجي ملڪ لاءِ کاڌي جي ضرورت پوري ڪرڻ لڳي ته ٻئي طرف مڇيءَ جو ڪجهه حصو ٻاهرين ملڪن ڏانهن موڪلڻ لڳاسين. جڏهن ڪاٺ مان وڏيون بيڙيون ۽ بيڙا ٺهيا، تڏهن اسان جي ڌنڌي کي وڌيڪ ترقي ملي. انهن وڏين بيڙين تي چڙهي، ڍنڍن، درياهن ۽ سمنڊن اندر گڇ مفاصلي تائين وڃي، وڌيڪ مڇيءَ جو شڪار ڪرڻ لڳاسين، جنهنڪري اسان جي حالت سترڻ سان گڏ، ملڪ جي پيداوار کي به هٿي آئي.

جڏهن انسانن جي وڌندڙ آباديءَ کي خوراڪ جو مسئلو درپيش آيو، تڏهن حڪومت کي به احساس ٿيو ته اسين مهاڻا، ڪيتري قدر نه ڪارائتا آهيون. اهوئي سبب آهي، جو هاڻي حڪومت اسان جي ڌنڌي کي ٻين معزز پيشن جهڙو درجو ڏنو آهي. اسان جي حالت سڌارڻ خاطر اسان لاءِ نيون وسنديون اڏايون ويون آهن. لانچون، وڏا ٽريلر ۽ مڇيءَ مارڻ جا دُخاني بيڙا اسان کي مهيا ڪري ڏنا ويا آهن. رڇن ۽ چارين ٺاهڻ لاءِ پلاسٽڪ موجود ڪري ڏني ويئي آهي. اهڙيءَ طرح اسان جي مالي ۽ اخلاقي مدد ڪري، اسان کي اهڙي جوڪاڻي ڌنڌي جو صحيح اجورو ڏنو ويو آهي.

مون کي پنهنجي پورهئي تي فخر آهي، آءُ سمنڊن، درياهن، تلائن ۽ ڍنڍن جي پاڻيءَ سان ويڙهه ڪري، پنهنجي ملڪ جي ماڻهن کي خوراڪ پهچايان ٿو، جا هڪ وڏي انساني خدمت آهي.

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) مهاڻي جو ڪهڙو ڌنڌو آهي؟
- (ب) مڇي مارڻ جا طريقا ڪهڙا آهن؟
- (ج) حڪومت مڇي مارڻ جي ڌنڌي کي زور وٺائڻ لاءِ ڪهڙا اپاءَ ورتا آهن؟

- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

الوداع - دخاني - هاڪاري - درپيش - جوڪاڻتي

- 3- 'سست' لفظ جو ضد 'چست' آهي. توهان هيٺين لفظن جا ضد ٻڌايو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
آباد		سوتي	
گرمي		اندر	
انسان		وسندي	

- 4- مهاڻي لاءِ ڪهڙا لفظ ڪم ايندا آهن؟

- 5- هيٺ ڏنل جملي ۾ بيهڪ جون نشانين (، ، !) ڏيو:

منهنجي زندگيءَ جي ڪهاڻي به عجيب آهي جڏهن انسان غارن جي زندگيءَ کي الوداع چئي روزگار جي تلاش ۾ ندين ۽ پاڻيءَ وارن علائقن جي ڪنارن تي اچي آباد ٿيو تڏهن کيس خشڪيءَ جي جانورن جي گوشت سان گڏ پاڻيءَ ۾ رهندڙ جانورن جي گوشت کائڻ جي به خبر پئي

- 6- اوهان ڪنهن به هنرمند جي آتم ڪهاڻي لکو ۽ ٻڌايو.

- پاڪستان ۽ اُن جي صوبن جي ڄاڻ رکڻ.
- پاڪستان جي مختلف صوبن جي ثقافت کان آگاهه ٿيڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- خالي جڳهين ۾ ڀرڻ.

قومي ٻڌي ۽ ثقافت

پاڪستان، ڌار ڌار ثقافتن جو هڪ گلدستو آهي جنهن ۾ سنڌي، پنجابي، پڻاڻ ۽ بلوچ گڏجي امن، ايڪي ۽ پائيچاري سان رهن ٿا. هر صوبي جي ماڻهن جون ٻوليون، رهڻي ڪهڻي، پوشاڪ توڙي گذران جا وسيلا ڌار ڌار آهن. ملڪي ماڻهن جي سڃاڻپ، پهرين پاڪستاني پوءِ پنهنجي پنهنجي خطي ۽ ٻولي جي نالي سان ڪئي وڃي ٿي. چئن صوبن کان علاوه، ڪي قبائلي علائقا ۽ گلگت-بلتستان نالي علائقو پاڪستان ۾ شامل آهي جتي جي رهاڪن کي پنهنجي پنهنجي الڳ سڃاڻپ آهي. ان کان سواءِ اسان جي ملڪ ۾ وڏي تعداد ۾ اردو ڳالهائيندڙ آبادي پڻ رهي ٿي.

هن ملڪ جا سمورا فرد هڪ ٻئي جا همدرد ۽ هڏ ڏوڪي بڻجي، ملڪ جي ترقيءَ ۽ واڌاري لاءِ هر وقت ڪوشش رهن ٿا. ڪنهن به وقت ملڪ تي آيل آسماني آفت يا خطري کي منهن ڏيڻ لاءِ اهي سڀ ماڻهو هڪ ٿي ويندا آهن.

سنڌ: سنڌ صوفين ۽ بزرگن جي ڌرتي آهي، هتي جا ماڻهو مهمان نواز ۽ امن پسند آهن. ڪراچي، حيدرآباد ۽ سکر سنڌ جا وڏا شهر آهن. هن ڌرتيءَ کي پنهنجي ٻولي، پنهنجي رهڻي ڪهڻي، شادي غميءَ جون پنهنجون رسمون، موسيقي، لوڪ ادب توڙي پوشاڪ ٻين صوبن کان نرالي آهي. عام طرح مرد شلوار، قميص ۽ مٿي تي ٽوپي پائين يا پٽڪو ٻڌن ۽ ڪلهن تي اجرڪ اوڍين. عورتون گهيردار شلوار، چولو ۽ مٿي تي وڏي ڀوتي پائين.

هي صوبو بنيادي طور زرعي صوبو آهي. هتي جي ماڻهن جو مکيه ڌنڌو زراعت آهي. ڪجهه ماڻهو ڪارخانن ۾ ڪم ڪن ته ڪي وري ملازمتون به ڪن، جن ۾ مرد ۽ عورتون شامل آهن. هي صوبو معدنيات سان به مالا مال آهي. ڪوئلو، گئس، پيٽرول ۽ گرڻائيٽ هتي جي مکيه معدنيات آهي. جنڊي ڪاشي، چُر جو ڪم، اجرڪ، سوسي،

رليون، ڪٿا، لويون ۽ ٻيا هتي جا هٿ جا هنر آهن. عورتون ڀرت ڀرڻ، دٻڪيون ٺاهڻ ۽ رليون سبڻ جون ماهر آهن. پڙهيل عورتون ڊاڪٽر، انجنيئر، استاد ۽ زندگيءَ جي مختلف شعبن ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪري رهيون آهن. سنڌ جي ثقافتي راند ’ملهه‘ آهي ۽ لوڪ ناچ ’هو جمالو‘ آهي.

پنجاب: پنجاب پنجن درياهن جو ديس آهي. هن ڌرتيءَ کي پنهنجي ٻولي، رهڻي ڪهڻي، موسيقي، شاديءَ غميءَ جون رسمون توڙي پوشاڪ، نرالي آهي. پنجاب جا اڪثر مرد شلوار، قميص ۽ مٿي تي ٽوپي ۽ شملي واري پگ پائين. عورتون عام طور تي شلوار چولو ۽ پوتي پائين. هتي جي ماڻهن جو مکيه ڌنڌو زراعت آهي. ڪارخانن جي گهڻائيءَ سبب ڪاريگر ۽ هنرمند ماڻهو مزدوري ڪري پيٽ پالين ٿا. پنجاب جو لوڪ رنگ بين صوبن کان نرالو آهي. هن صوبي جي ثقافتي راند ڪشتي آهي. ڀنگڙا سندن لوڪ ناچ آهي.

خيبرپختونخوا: هتي جا اڪثر ماڻهو زراعت پيشه آهن، باقي ماڻهو سخت جان هئڻ سبب محنت مزدوري ڪن. هتي جي مردن جي ثقافتي پوشاڪ شلوار، ڪٽڙو ۽ ٽوپي آهي ۽ پيرن ۾ پشوري چپل پائين. عورتون وڏي گهير واري شلوار، وڏا ڊگها چولا ۽ وڏيون پوتيون پائين. هن صوبي ۾ قبائلي روايتن سبب سندن شادي ۽ غميءَ جون رسمون بين صوبن کان ڌار آهن. خوشيءَ جي موقعي تي خٽڪ ناچ ڪندا آهن. هن صوبي جا ماڻهو پنهنجي پشتو ٻوليءَ کان سواءِ ٻيون ٻوليون به ڳالهائيندا آهن.

بلوچستان: بلوچستان جا ماڻهو پنهنجي الڳ انداز سان ثقافتي زندگي گذارين. انهن جي ثقافت نرالي آهي. هتي زرعي ۽ قبائلي نظام آهي. مرد وڏيون گهيردار شلوارون، وڏا پهراڻ ۽ وڏا پتڪا ٻڌن ٿا. پهراڻ مٿان پنهنجي مخصوص ڊزائين ڪيل صڌري به پائين. جابلو علائقي سبب هنن جا چپل به خاص قسم جا هوندا آهن. عورتون وڏي گهيردار شلوار، گهگهو يعني چولو ۽ مٿي تي وڏي پوتي پائين. هتي جي ماڻهن جي ٻولي، رهڻي ڪهڻي، شادي غميءَ جون رسمون ۽ لوڪ موسيقي ۽ ناچ ليو به منفرد آهي.

اتريان علائقا جن ۾ گلگت بلتستان اچي وڃي ٿو. جتي تمام گهڻي ٿڌ پوي ٿي اتان جا ماڻهو موسمي اثرن کان بچڻ لاءِ مرد گرم ٽوپيون، شلوار ۽ قميص پائين، عورتن جو ويس به منفرد آهي.

پاڪستان ۾ ڪيتريون ئي ٻوليون ڳالهائون وڃن ٿيون. اردو پاڪستان جي قومي

ٻولي آهي، جيڪا ملڪ جي مختلف علائقن جي ماڻهن ۾، رابطي جي زبان آهي. سنڌي ٻولي سنڌ ۾، پنجاب ۾ پنجابي ۽ سرائڪي. خيرپختونخوا ۾ پشتو ۽ هندڪو. بلوچستان ۾ بلوچي، پشتو، براهوي ۽ سنڌي ٻولي ڳالهائي وڃي ٿي. اترئين علائقن ۾ بلتي ٻوليءَ جو اثر نمايان آهي.

پاڪستان جي سڀني علائقن ۾ اڪثريت ۾ مسلمان آهن. هتي جي اقليتن کي به مذهبي ۽ تهذيبي طور آزادي آهي. پاڪستان جا سڀئي ماڻهو گڏجي پائرن وانگر رهن ٿا ۽ ڏک ۾ هڪٻئي سان گڏ هوندا آهن. پاڪستان جي چئني صوبن جي رهندڙ ماڻهن جون توڙي جو جدا جدا ثقافتون آهن پر اهي تهذيب ۽ تمدن جي اهڙي لڙهيءَ ۾ پوتل آهن جو اهي جڻ هڪ ڪٽنب جيان آهن. اهي پاڻ ۾ پيار ۽ محبت سان رهن ٿا. جيتوڻيڪ سندن ٻوليون، رسمون ۽ رواج جدا جدا آهن پر تڏهن به منجهن هڪٻئي جي ثقافت لاءِ عزت ۽ احترام موجود آهي. اسين مختلف قومي ۽ ثقافتي ڏهاڙن تي هڪ ٻئي جي ثقافت کي فخر سان پيش ڪندا آهيون ۽ ساراهيندا آهيون. هن ملڪ جا ماڻهو سدائين پنهنجي ملڪ جي ترقيءَ ۽ حفاظت لاءِ به ڪوشاڻ هوندا آهن.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) سنڌ ۽ پنجاب جي اڪثر ماڻهن جو گذر ڇا تي آهي؟
- (ب) سنڌ جو لوڪ ناچ ڪهڙو آهي؟
- (ج) پنجاب جا مرد ڪهڙو لباس پائيندا آهن؟
- (د) خيرپختونخوا ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون ٻوليون ڳالهائون وڃن ٿيون؟
- (هه) پاڪستان جي چئني صوبن جا لوڪ ناچ ڪهڙا آهن؟
- (و) بلوچستان جي ماڻهن جو گذر سفر ڇا تي آهي؟
- (ز) پاڪستان ۾ چئن صوبن کان علاوه ٻيا ڪهڙا علائقا شامل آهن؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
تمدن		
خطو		
قبائلي		
ڪوشان		
هڏ ڏوڪي		
تهذيب		

3- هيٺ ڏنل جملا پڙهو، جيڪي درست آهن تن تي (✓) ۽ جيڪي غلط آهن تن تي (x) نشان هڻو.

- (الف) سنڌ صوفين ۽ بزرگن جي ڌرتي آهي. ()
- (ب) خيبر پختونخوا جو لوڪ ناچ ليو آهي. ()
- (ج) بلوچستان جو لوڪ ناچ خٽڪ آهي. ()
- (د) سنڌ جي ثقافتي راند ملهه آهي. ()
- (هه) پنجاب جي ثقافتي راند ڪُشتي آهي. ()

4- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) پاڪستان ۾ ڪُل صوبا آهن.
- (ب) پاڪستان جي معيشت جو دارومدار تي آهي.
- (ج) سنڌ کي جي ڌرتي سڏيو وڃي ٿو.
- (د) درياھن جو ديس کي سڏيو وڃي ٿو.

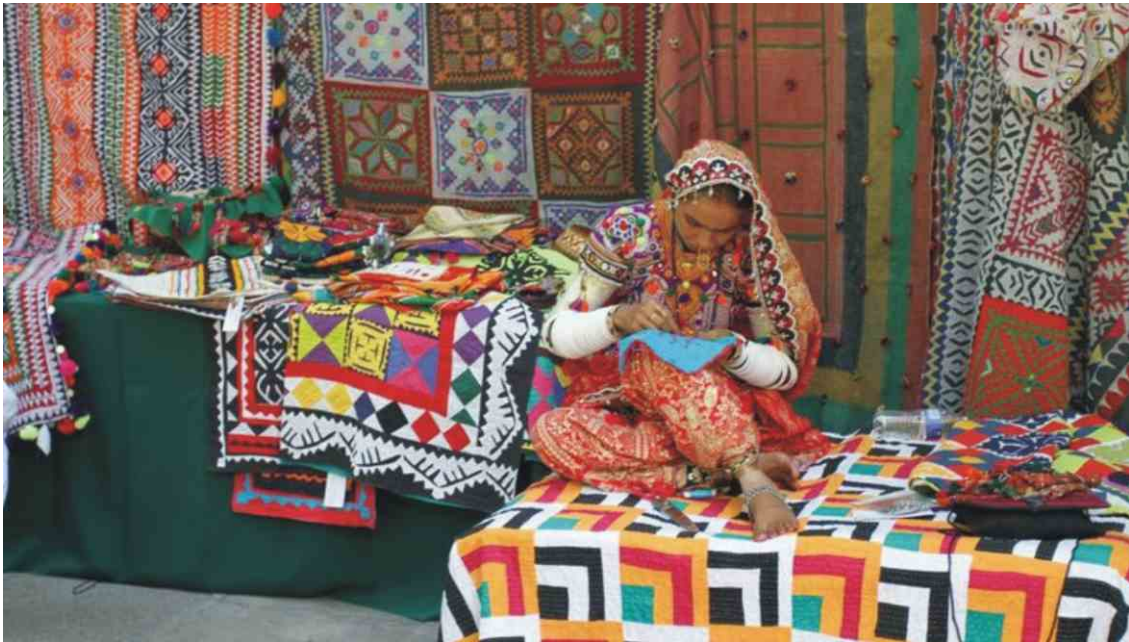
سرگرمي: پاڪستان جي هر صوبي ۽ علائقي جي پوشاڪ بابت ٽيبلو پيش ڪريو.

سڪيا جي حاصلات

- هٿ جي هنر جي اهميت کان آگاهه ٿيڻ.
- لفظن جا ضد ٺاهڻ.
- جمع ۽ واحد ٺاهڻ.
- فاعل ۽ مفعول کي سمجهڻ.

سبق پنجنهون

سِبڻ ۽ پَرڻ

لباس تيار ڪرڻ جو هنر وقت سان گڏ بدلڻو رهيو آهي. قديم زماني ۾ لباس، جسم ڍڪڻ، سرديءَ ۽ گرميءَ کان بچائڻ لاءِ ٺاهيو ويندو هو. پر جيئن جيئن انسان ترقي ڪندو رهيو آهي، تيئن تيئن لباس ۾ به تبديلي ايندي رهي آهي. هن وقت لباس پهرڻ جو اهو به مقصد ورتو وڃي ٿو ته پائڻ واري جي شخصيت، شان ۽ شوڪت واري نظر اچي؛ انهيءَ ڪري اڄڪلهه سڄو ڌيان لباس کي سهڻو ۽ وڻندڙ بنائڻ طرف وڌي رهيو آهي.

اڄڪلهه مارڪيٽ ۾ ڪپڙي جا ڪيترائي قسم اچي چڪا آهن. ڪپهر، سٽي، ريشم ۽ نائلون مان ٺهيل ڪپڙو جدا جدا خاصيت جو ٿئي ٿو. انهن کي ڪٽڻ ۽ سِبڻ لاءِ به خاص مهارت جي ضرورت آهي. جيڪڏهن اڻڄاڻ جي هٿن ۾ ڪپڙو آيو ته ڪٽڻ ۽ سِبڻ ۾ خراب ٿي ويندو. تنهنڪري، ڪپڙي جي جدا جدا قسمن کي سمجهڻ ضروري آهي.

لباس ٺاهڻ لاءِ سڀ کان پهرين ضروري ڳالهه اها آهي ته ڪپڙي جي ڪُڇ وهڻ اهڙيءَ طرح ڪجي، جيئن ڪپڙو زيان نه ٿئي ۽ سبڻ کان پوءِ ان جي ڊزائين به سهڻي لڳي. ٻيو ته سبيل لباس جسم جي مناسبت سان ٺهڪي اچي، اجايو ويڪرو، گهرگهلو ۽ بي ڊولو نه هجي. نه رڳو ايترو، پر سبڻ ۾ ٽوپي جي مختلف نمونن کي به سمجهڻ ضروري آهي. ٽوپو يا ٽاڪو به ڪيترن ئي نمونن جو ٿئي ٿو، جيئن ڪچو ٽاڪو يا ڪوڪ ڪرڻ، اُبتو ٽاڪو، پڪو ٽاڪو، بخيو، اُنڪڙو يا ڪنڊڙو، زنجيري، مڪو، هرمچو، ڪيل، ڪاڇ جو ٽاڪو، بُڙ پڙ (رفو) وغيره.

ڀرت به ٽاڪي جو هڪ قسم آهي. ڀرت جا گهڻا ئي نمونا سُئيءَ سان ڀريا ويندا آهن، جيئن ته سنڌي ڀرت، بلوچي ڀرت، بروهي ڀرت، ڪشميري ڀرت، سواتي ڀرت، ٽڪن وارو ڀرت، سنڌ ۽ بلوچستان ۾ ٿيندو آهي. سيم ۽ زريءَ جو ڀرت، جيڪو اڳ ’مقيش‘ سڏبو هو، سو اعليٰ قسم جو ڀرت هو، جنهن جو رواج هاڻي گهٽجي ويو آهي.

سبڻ ۽ ڀرت ڀرڻ جو ڪم اڄڪلهه مرد درزي به ڪن ٿا، پر اڳاٽي وقت ۾ اهو ڪم عورتن جي سُوگهڙپائيءَ ۾ ليکيو ويندو هو. گلن ۽ ڪارخانن جي وجود ۾ اچڻ کان اڳ هر گهر ۾ چرڇا ۽ اٺ هوندا هئا. عورتون ننڍي هوندي کان ئي واندڪائيءَ جي وقت ۾ ويهي سٺ ڪٽينديون هيون ۽ ڪپڙو اُٺنديون هيون. سبڻ ۽ ڀرڻ جو ڪم به عورتون ئي ڪنديون هيون.

موجوده وقت ۾ به نئين قسم جي لباس جي تياريءَ جا مختلف شهرن ۾ مرڪز موجود آهن، جن ۾ مشينن ذريعي ڪپڙو ڪٽڻ، سبڻ ۽ ڀرڻ سيڪاريو وڃي ٿو. انهن مرڪزن مان سڪيل عورتون نه رڳو پنهنجو روزگار حاصل ڪن ٿيون، پر سبڻ ۽ ڀرڻ جي هنر کي به وڌائي رهيون آهن.

هر هڪ ملڪ ۽ قوم جو لباس مختلف ٿئي ٿو. گهڻو ڪري لباس مان ئي ملڪ ۽ قوم جي سڃاڻپ ٿئي ٿي. سنڌ صوبو به پنهنجي لباس جي ڪري پاڪستان ۾ نمايان حيثيت سان سڃاتو وڃي ٿو. سنڌ جي لباس ۽ ڀرت جي ٻاهرين ملڪن ۾ گهڻي گهر آهي، انهيءَ مقصد لاءِ ڪيتريون ئي عورتون پنهنجن گهرن ۾ خاص طرح لباس ۽ ڀرت ڀريل ڪپڙو تيار ڪن ٿيون، جيڪو ’گهرو هنرن واري کاتي‘ جي معرفت دنيا جي ملڪن ۾ وڪامي ٿو. اهڙيءَ طرح سبڻ ۽ ڀرڻ جو هنر نه رڳو گهر ۾ ڪم ڪندڙ عورتن جي مالي حالت سڌارڻ، پر ملڪ جي لاءِ ٻاهرين ٺاڻي ڪمائڻ جو وسيلو پڻ بڻجي چڪو آهي.

مشق

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) قديم زماني ۾ لباس ڇا جي لاءِ ٺاهيو ويندو هو؟
 - (ب) هن وقت لباس پهرڻ جو ڪهڙو مقصد ورتو وڃي ٿو؟
 - (ج) ڪپڙي جا ڪهڙا ڪهڙا خاص قسم آهن؟
 - (د) ڀرت ڇا جو قسم آهي؟
 - (هه) عورتون وانڊڪائيءَ وقت اڳي گهرن ۾ ڇا ڪنديون هيون؟
 - (و) ملڪ ۽ قوم جي سڃاڻپ ڇا مان ٿيندي آهي؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

قديم - لباس - ترقي - تبديلي - مهارت - نمايان
- 3- هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

سردي - سهڻو - اجايو - اڻڄاڻ
- 4- هيٺ ڏنل خال ڀريو:
 - (الف) ڀرت جو هڪ قسم آهي.
 - (ب) ڀرت جو ڪم اڪثر ڪنديون آهن.
 - (ج) سبڻ ۽ ڀرت جو ڪم مرد به ڪن ٿا.
 - (د) مختلف شهرن ۾ سبڻ ۽ ڀرڻ جا قائم آهن. جتي سببي ۽ ڀرت جو ڪم سيڪاريو ويندو آهي.
 - (هه) ڀرت جا ڪيترائي آهن، جهڙوڪ: سنڌي ڀرت، بلوچي ڀرت، ڪشميري ڀرت، سواتي ڀرت، ٽڪن وارو ڀرت، سيم ۽ جو ڀرت.
- 5- هيٺ ڏنل لفظن جا جمع لکو:

خاصيت - نمونو - چرخو - وسيلو

اچو ته سکون:

* جملي ۾ ڪم ڪندڙ اسم يا ضمير کي 'فاعل' چئبو آهي.

جيئن: اڪبر اچي ٿو.

* جملي ۾ جنهن اسم يا ضمير تي ڪم جو اثر ٿئي، ان کي مفعول چئبو آهي.

جيئن: هو ماني کائي ٿو.

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
خدا تعاليٰ جو پيغام، مني ڳالهه.	وحي	سبقت پھريون	حمد
هيٺائين، بناغور، نياز نٿرت.	نھنائي	بتائج	ٻڌائج، ڏيکارج، ڏس ڏجائين.
امام ابو حنيفه	سبق ٽيون	ٿرتئون	جلدي، سيگهه مان، سگهو، بنا دير.
لکت، مضمون، بيان، مقصد، مواد.	عبارت	پيچرا	گس، پنڌ، رستا.
غير عرب، عربستان کان	عجمي	خزان	سرءُ، چئن مُندن مان هڪ جو نالو.
باهر رهڻ وارو.	صحبت	ڏوجھرا	تڪليفون، ڏک، ڏولاوا.
سنگت سات، ياري دوستي.	مجتهد	زاري	توبه، گريو، ليلائڻ، پچتائڻ، روئڻ پٽڻ.
پرهيزگار، نيكوڪار، شريف ديندار، پڪو مسلمان، مسلمان عالم جو رتبو.	مھارت	قاراي	آرام ڏيندڙ، فرحت بخش.
ڪاريگري، هنرمندي، قابليت.	سبق چوٿون	گسون	گهٽتايون، برائون، بچڙايون.
نعت	اسرار	گفاري	عيب ڍڪيندڙ، ستار، ڍڪ ڍڪيندڙ.
راز، ڳجهه، پوشيده ڳالهيون.	پينار	گھاري	گذاري
پينو، مگتو، مگڻهار، سوالِي، فقير.	جھونجھار	سبق ٻيو	پاڻ سڳورن وٽ علم جي اهميت
بانڪو، بهادر، سورمو، سرويج، جبالو.	شڪر	بخيل	ڪنجوس، شوم، موذي، چيڙاڪ
ٿورو، مهرباني، احسان.	هادي	بيدار	خبردار، سجاڳ، جاڳيل.
هدايت ڪندڙ، ڏس ڏيندڙ، رهبر، راه ڏيکاريندڙ.	مختيار	پرڪڻ	جاچڻ، آزمائڻ.
باختيار، روءِ سوءِ آزاد، اختيار وارو.		ساجاھ	پروڙ، ڄاڻ، فهم، سڃاڻپ.
		شعور	سمجھ، عقل، سليقو، سُٺو خبر.
		غرور	وڌائي، هٿ، فخر.

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
مرسل	رسول، پيغمبر، نبي.	ڪميشن	بااختيار جماعت جنهن جي حوالي خاص ڪم ڪيل هجي، ماهرن جي جماعت.
معراج	ڏاڪڻ، چاڙهي، مٿاهين منزل، اعليٰ رُتبو، نبي ڪريم جو آسمان تي وڃڻ.	محروم	منع ڪيل، مايوس، ناڪام، نااميد.
سبق پنجون		يومِ آزادي	
اتحاد	ٻڌي، ايڪو، اتفاق.	ڪارائتيون	فائديمند، نفعي بخش
تهوار	ڏڻ، ڏينهن، وار.	نامور	ناليوارو، مشهور
چراغان	روشني ڪرڻ	سبق ستون	
خطاب	لقب، اعزازي نالو، گفتگو، ڳالهه بولھ.	اصحابي	دوست، صحبتي
خود مختار	بااختيار، وسوارو.	خوشحالي	آسودگي، سُڪيائي
عظيم	شان وارو، عزت وارو	علامت	نشاني، اُھڃاڻ.
ڪامل يقين	پڪ، پورو يقين، پوري پڪ	سربراھ	حاکم، وڏو
مت پيد	بنا فرق جي	سوڀ	فتح، ڪاميابي
سبق ڇهون		عيوضي	بدل، نمائندو
ابتدائي	شروعاتي	نشاندھي	اشارو، ڏس
باشعور	عقلمند، باهوش، سمجھدار.	ولولو	جوش جذبو
باوجود	انهوندي به	سبق اٺون	
پاڙ پٽڻ	ختم ڪرڻ، ناس ڪرڻ.	چوڏس	چو طرف، چوقير، چوگرد، چئني پاسي.
خصوصي	خاص، اهم.	ڍاڙ	تي، هلت، ريت، نمونو.
سهائتا	مدد، همراھي، همدردي.	رمي	خوش ٿي
سبق ڇهون		عالم سڀ آباد ڪرين (نظم)	

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
سُڪار	خوشحالي	ضايع	برباد، زيان، اجايو
عالم	جهان، دنيا.	مخلوق	پيدا ڪيل، ناهيل، خلقي
مانڊاڻ	جھڙ، ڪارا ڪڪر، جھڙالو.		
ولھار	وڻڪار واري زمين، چراگاه.		
سبق نائون		سبق يارھون	
اُپاءُ	جيلو، تدبير، رٿ، تجويز.	انتقام	بدلو، پلانڊ.
امداد	مدد	استقلال	مضبوط ٿي بيھڻ
بروقت	ھڪدم، يڪدم، اُتي جو اُتي.	چيھو	نقصان، ٽوٽو.
جھولي ستيل	لُڪ/لُڪ لڳل، گرميءَ جو	خُصَلَت	عادت
	ڪير ايل.	خُطاڪارن	گنهگارن، خطا ڪندڙ.
غير پسرائيندڙ	جنهن مان بجلي نہ لنگهي سگهي.	دهشتگردي	ڏھڪاءُ يا خوف پيدا ڪرڻ.
نوعيت	قسم، نمونو.	راڪاسُ	نقصان ڪار جانور، پوت، جن، شيطان.
معمولي	غير اھم، ڌيان نہ ڏيڻ	سماج	برادري، راڄ، قوم.
	جھڙي، رواجي، عام.	مفاصلو	وڻي، دوري، فرق.
سبق ڏھون		ليڪا لتاڙي	حدون اورانگهي، حد ٽپي.
احسان	ٿورو، مهرباني، پلائي	ميزان	ساهمي
اوکيءَ ويل	ڏکيءَ مهل، مشڪل وقت ۾		
ايمرجنسي	اوچتي وقت، سخت ضرورت		
	۾ هنگامي حالت		
باھمت	ھمت وارو، دلير		
خود دار	بُرد بار، سنجيده		
سبق يارھون		سونا سونا سنگ (نظم)	
اُمنگ	اميد، خواهش، سڏ.		
جھومن	لُڏن، جھولن.		
لولو	مانيءَ ٽڪر		
ننگُ	لڄ، غيرت، شرم، مرم.		
هيٿو	ڪمزور، ڏپرو، ضعيف.		

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
بقاواري، هميشه رهندڙ، سدائين.	دائمي	هوائي جهاز جي ايجاد	سبق تيرھون
جسماني دنيا	طبعي	نيٺ	آخرڪار
ڳولا	ڪائنات	اخبار پڙهڻ	اخبار بيني
گرميءَ جو درجو	ڪوجنا	نئين شيءِ پيدا ڪرڻ، ڳولي لهڻ، ڪوجنا، ڳولا.	ايجاد
مائن وٽان مليل	گرميءَ پد	مٿاهون هنڌ، مان، مرتبو، عزت.	بلندي
نه وسارڻ جهڙو	موروٽي	اڏام	پرواز
	ناقابل فراموش	مشهوري	شهرت
		ايجاد ڪندڙ	موجد
		مشهوري، واکاڻ	هاڪ
		شهيد هوش محمد شيدي	سبق چوڏھون
پوکون	آباديون	چاهه، دلچسپي	اتساه
خوشيون، موجون.	بھاريون	بھادر، بي پرواهه.	اردو
پاڻي	جر	رٿا، ترڪيب، اٽڪل، طريقو.	حڪمت عملي
خدا طرفان مليل سوغات/ سوکڙي.	ڏات	مرضي، سڌ.	خواهش
گلڪاريون	گلزاريون	سٺ سٺ، چالاڪي.	سازش
		وطن سان پيار ڪندڙ	مُحب وطن
		علم طبيعيات جي اهميت	سبق پندرھون
سکيا	تربيت	اڻ ڳڻيا، بي شمار، تمام گهڻا.	اڪيچار
سمجھائي، هدايت.	تلقين	ڳولا، ڪوجنا، جانچ.	تحقيق
ياد ڪرڻ	حفظ	سگهه	ثوانائي
پروانو، اجازت نامو، سرٽيفڪيٽ.	سند	ماپ	پيمائش

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
محبت وطن جي (نظم)	سبق ويهون	مشغول، ڪم ۾ رُڌل.	مصروف
بي علمي، اڻ ڄاڻائي.	جهالت	اسپتال	مطبُ
هميشه، سدائين.	دائم	رقم	موڙي
سينگار، هار سينگار.	زيب	سبق ارڙهون	
خوبصورتِي، ٺاهه ٺوهه،	زينت	ڳوٺاڻي ۽ شهري زندگي	آلودگي
سينگار.		گدلاڻ، ملاوت.	اضافو
مشهوري، ساراهه.	نيڪ نامي	واڌارو	رتابندي
ڌڪي ڌڪيو، ڪڍي ڇڏيو،	هڪالي ڪيو	سوچ ويچار، ڪم لاءِ	مشاهدو
پڄايو.		تياري.	واقع
سبق اڪيهون		ڏنل، نظر ۾ آيل.	
ڪوٽڙي بئراج		ٿيڻ وارا، پيش ايندڙ،	
پاڻي پهچائڻ	آپاشي	موجود.	
سيلاب يا ٻوڏن واري موسم.	آبڪلاڻي	سبق اوڻيهون	
اچ وڃ	آمدرفت	استيت بئنڪ	استيت
شروعات	ابتدا	رياست، ملڪ.	سَهڪارُ
سڪيا ورتل	تربيت يافتہ	همراهي، مدد.	شرح
وندر، ورونهن.	تفريح	کولي بيان ڪرڻ، بيان،	
هميشه، سدائين.	دائمي	اگهه، بها.	
پوک	زراعت	ڪم ڪار، ڌنڌو.	ڪاروبار
لاڳيتو	لڳاتار	ٺاڻو، سڪا، نوٽ.	ڪرنسي
سنيال، جانچ جونچ.	نگراني	ٺاڻي وارا ادارا، بئنڪون.	مالياتي ادارا
		انتظام، تنظيم، ادارو.	مئنيجمينٽ

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
بهار آيو (نظر)	سبق چويهون	نظر ۽ ضبط جي اهميت	سبق باويهون
ويس وگا	پوشاڪ	بي ترتيب، ڦٽاڙو	بدنظمي
ڏک، تڪليفون.	ڏولاوا	بندش، جھل، روڪ.	پابندي
تاري، شاخ.	لام	سبق، نصيحت، سمجھاڻي.	درس
ڪلن، مُشڪن.	مُرڪن	رُخنو، جھل، روڪ	رنڊڪ
خوش ٿين	وهسن	سج، چنڊ تارا.	شمسي نظام
قدرتي آفتن کان بچاء	سبق پنجويهون	ڪم ڪار	ڪاروهنوار
شروعات، ابتدا، جڏهن کان	آزل	ڦيرو، چڪر.	گردش
دنيا پيدا ٿي آهي.		تارا	گرھ
ترقي ڪندڙ، وڌندڙ.	اُسرنڌڙ	نفعو، فائدو.	لاپ
هر حال ۾ ٿيندڙ، لازمي.	اُتتر	خارج، انڪاري، اڻ وڻندڙ.	منفي
تلافي، اصلاح، داد رسي، علاج.	ٿدارڪ	بندوبست	نظر ۽ ضبط
نگهباني، مالڪي.	سرپرستي	صحت جا دشمن	سبق ٽيويهون
مددگار، همراه.	سَهڪاري	قيمتي	اُمْلھ
چُرندڙ	مُتحرك	محصول اوڳاڙيندڙ ادارو	ايڪسائيز
فوت بال راند	سبق چويهون	نشيدار شين جي روڪ ٿام	ايٽي نارڪوٽڪس
مرتبو، رتبو.	اعزاز	وارو ادارو.	
عالمگير	انٽرنيشنل	نجھري نجھري،	چُڙي چُڙي
ڏنڊ	پينلٽي	ليلائي ليلائي.	
هڪڙي حد يا دنگ	ڊي	تماڪ جو زھريلو مادو	نڪوتين
		استعمال ڪرڻ، ڪتب آڻڻ.	واپرائڻ

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
ويڪرائي	ڪشادگي	جج، ٽياڪڙ، وچ وارو.	ريفري
آلودگي، ملاوت	گدلاڻ	ٿڌو	ڪڪ
آس پاس، چوڌاري	ماحول	راند بچائيندڙ	گول ڪيپر
مشڪل ڪم، جاکوڙ	مُهم	سبق ستاويھون نوري ڄام تماچي	
سبق ٽيهون رني ڪوٽ		رائين جي راڻي	پٽ راڻي
نشان، اُھڃاڻ.	آثار	حُسن، سونھن.	جَمال
نھيل، جُڙيل، تعمير ڪيل.	اڏيل	ليڇ، عادتون.	سُپاءُ
نشان	اُھڃاڻ	لوپ، لالچ.	موھت
وسندي، ڳوٺ، شھر.	بستي	نھنائي	نمائائي
وڏائي	عظمت	ساراه	ھاڪ
وڏي شان وارو	عاليشان	سبق اٺاويھون اتحاد (نظم)	
ڪمزور	زبون	مصيبت	آفت
ڇڪ	ڪشش	بي چيني، آند مانڊ.	بيقراراري
قتل شھر جا نشان	ڪنڊر	لوچ پوچ.	ڏڙٽ
سبق ايڪٽيهون پاڪستان جي تحريڪ ۾ عورتن جو حصو		عذاب، پيڙاءُ.	زحمت
هلچل، جوش اُٻارڻ.	تحريڪ	مصيبت، تڪليف.	
فدا ٿيڻ وارا، جان ڏيڻ وارا	پروانا	سبق اوڻٽيهون ماحول جي گدلاڻ	
تنظيم، گروهه، ماڻھن جي ٽولو.	جماعت	جدا، اڪيلي، شخصي، ذاتي.	انفرادي
فيصلو، نبيرو، ٺھراءُ	قرارداد	رڪ، ڪري.	پرھيز
مان واري، معتبر، شانائتي	مانائتي	ڪرڻا	شُعا

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
علائقو	خطو	سبق پڙهڻ (نظم)	سبق پڙهڻ
کان سواءِ	علاوہ	پاڻي	آب
قبيلن تي ٻڌل، ڪٽنبي	قبائلي	ٽيڪو، ڀروسو، سهارو.	آڌار
نظام، گهريلو نظام.		ڀلائي، چڱائي.	ڀال
ڪوشش ڪندڙ، ڳولائو،	ڪوشان	ساوڪ	سبزي
جاکوڙي.		بني، پوک.	ڪيت
همدر، گهڻگهرو، ڀلائي	هڏ ڏوڪي	چٽو، پٽرو، ظاهر.	نروار
چاهيندڙ.			
سبق ۽ ڀرڻ	سبق پنجنهون	مهاڻو	سبق ٽينهون
چرخو	ائٽ	موڪلاڻي، رخصت	الوداع
ڦيرو	تبديلي	نقصان ڪار	جوڪائتي
واڌارو	ترقي	بيڙائتو، ملاح، ناڪڻو.	دخاني
سٺ ڪٽڻ جو ديسي اوزار	چرخو	اڳيان، آڏو.	درپيش
اڳاٽو، پراڻي وقت جو.	قديم	ڪاهي	هاڪاري
پوشاڪ	لباس		
ڪاريگري	مهارت	قومي ٻڌي ۽ ثقافت	سبق چوٿيون
چٽو، پٽرو.	نمايان	شهريت، گڏجي رهڻ جو	تمدن
		طريقو، لهه وچڙ، گڏ رهڻ	
		جي ريت.	
		تهذيب، رهڻي ڪهڻي، طور	ثقافت
		طريقو، ريتون رسمون.	